

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 115

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 56
25 aprilie 2013

Cuprins

I Acte legislative

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (UE) nr. 345/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind fondurile europene cu capital de risc ⁽¹⁾ 1**
- ★ **Regulamentul (UE) nr. 346/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind fondurile europene de antreprenoriat social ⁽¹⁾ 18**
- ★ **Regulamentul (UE) nr. 347/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind liniile directoare pentru infrastructurile energetice transeuropene, de abrogare a Deciziei nr. 1364/2006/CE și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 713/2009, (CE) nr. 714/2009 și (CE) nr. 715/2009 ⁽¹⁾ 39**

Preț: 4 EUR

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) NR. 345/2013 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 17 aprilie 2013

privind fondurile europene cu capital de risc

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾,având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

(1) Capitalul de risc oferă finanțare întreprinderilor, în general de foarte mici dimensiuni, aflate în primele etape ale existenței lor și având un potențial mare de creștere și extindere. În plus, fondurile cu capital de risc oferă întreprinderilor competențe și cunoștințe valoroase, contacte profesionale, o valoare de marcă și consultanță în materie de strategie. Prin finanțarea acestor întreprinderi și oferirea de consultanță, fondurile cu capital de risc stimulează creșterea economică, contribuie la crearea de locuri de muncă și la mobilizarea capitalului, stimulează crearea și extinderea întreprinderilor inovatoare, majorează investițiile lor în cercetare

și dezvoltare și sprijină antreprenoriatul, inovația și competitivitatea, în concordanță cu obiectivele Strategiei Europa 2020 stabilită în Comunicarea Comisiei din 3 martie 2010 intitulată „Europa 2020: Inițiativă pentru asigurarea unei creșteri inteligente, sustenabile și favorabile incluziunii” (Europa 2020) și în contextul provocărilor pe termen lung cu care se confruntă statele membre, cum ar fi cele identificate în raportul Sistemului european de evaluare a strategiilor și a politicilor din martie 2012, intitulat „Global Trends 2030 – Cetățenii într-o lume interconectată și policentrică”.

(2) Este necesar să se stabilească un cadru comun de norme privind utilizarea denumirii „EuVECA” pentru fondurile cu capital de risc eligibile, în special în ceea ce privește structura portofoliului fondurilor care își desfășoară activitatea sub această denumire, obiectivele lor de investiții eligibile, instrumentele de investiții pe care le pot utiliza și categoriile de investitori care sunt eligibili să investească în astfel de fonduri, fixând norme uniforme la nivelul Uniunii. În absența unui astfel de cadru comun, există riscul ca statele membre să ia măsuri divergente la nivel național, ceea ce ar avea un impact negativ direct și ar crea obstacole în calea funcționării corecte a pieței interne, dat fiind că fondurile cu capital de risc care doresc să desfășoare activități transfrontaliere ar fi supuse unor norme diferite de la un stat membru la altul. În plus, coexistența unor cerințe de calitate divergente privind structura portofoliului, obiectivele de investiții și investitorii eligibili ar putea conduce la niveluri diferite de protecție a investitorilor și ar putea genera confuzii în ceea ce privește propunerile de investiții asociate cu fondurile cu capital de risc eligibile. Prin urmare, ar trebui ca investitorii să fie în măsură să compare propunerile de investiții ale diferitelor fonduri eligibile cu capital de risc. Este necesar să se elimine obstacolele semnificative din calea atragerii transfrontaliere de fonduri de către fondurile cu capital de risc eligibile și să se evite denaturarea concurenței între aceste fonduri, precum și să se prevină orice alte posibile obstacole în calea tranzacțiilor și denaturarea gravă a concurenței. În consecință, temeiul juridic adecvat pentru prezentul regulament este articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), astfel cum este interpretat de jurisprudența constantă a Curții de Justiție a Uniunii Europene.

⁽¹⁾ JO C 175, 19.6.2012, p. 11.

⁽²⁾ JO C 191, 29.6.2012, p. 72.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 12 martie 2013 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 21 martie 2013.

- (3) Este necesar să se adopte un regulament care să stabilească norme uniforme aplicabile fondurilor cu capital de risc eligibile și care să impună în toate statele membre obligații adecvate pentru administratorii care doresc să atragă capital în Uniune sub denumirea „EuVECA”. Aceste cerințe ar trebui să le ofere încredere investitorilor care doresc să investească în fonduri cu capital de risc.
- (4) Prin definirea, sub forma unui regulament, a cerințelor de calitate pentru utilizarea denumirii „EuVECA”, se garantează că aceste cerințe sunt direct aplicabile administratorilor organismelor de plasament colectiv care atrag fonduri utilizând această denumire. Se garantează astfel și condiții uniforme pentru utilizarea acestei denumiri, evitându-se adoptarea unor cerințe naționale divergente ca urmare a transpunerii unei directive. Administratorii de organisme de plasament colectiv care utilizează această denumire ar trebui să respecte aceleași norme în întreaga Uniune, ceea ce va crește încrederea investitorilor. Prezentul regulament ar reduce de asemenea complexitatea în materie de reglementare și costurile de asigurare a conformității suportate de administratori ca urmare a existenței unor norme naționale divergente pentru fondurile cu capital de risc, în special pentru administratorii care doresc să atragă capital în alte state membre. Acesta contribuie de asemenea la eliminarea denaturării concurenței.
- (5) Potrivit Comunicării Comisiei din 7 decembrie 2011 intitulată „Un plan de acțiune pentru îmbunătățirea accesului la finanțare al IMM-urilor”, Comisia a finalizat analiza barierelor fiscale din calea investițiilor transfrontaliere în capital de risc în 2012, propunându-și ca în 2013 să prezinte soluții vizând eliminarea barierelor și, concomitent, prevenirea fraudei și a evaziunii fiscale.
- (6) Un fond cu capital de risc eligibil ar trebui să poată fi administrat fie extern, fie intern. În cazul în care un fond cu capital de risc eligibil este administrat intern, fondul are și rol de administrator și ar trebui, prin urmare, să respecte toate cerințele corespunzătoare stabilite prin prezentul regulament pentru administratori și ar trebui să fie înregistrat în conformitate cu prezentul regulament. Cu toate acestea, un fond cu capital de risc eligibil administrat intern nu ar trebui să aibă dreptul să fie administratorul extern al altor organisme de plasament colectiv sau al unor organisme de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM).
- (7) Pentru a clarifica relația dintre prezentul regulament și alte norme privind organismele de plasament colectiv și administratorii acestora, este necesar să se precizeze că prezentul regulament se aplică doar administratorilor de organisme de plasament colectiv, altele decât OPCVM-uri care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) ⁽¹⁾,
- care sunt stabilite în Uniune și sunt înregistrate la autoritatea competentă din statul membru de origine în conformitate cu Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative ⁽²⁾, cu condiția ca administratorii în cauză să administreze portofolii ale fondurilor cu capital de risc eligibile. Cu toate acestea, administratorii externi de fonduri cu capital de risc eligibile înregistrați în conformitate cu prezentul regulament ar trebui să aibă și dreptul de a gestiona OPCVM-uri, în temeiul unei autorizații acordate în conformitate cu Directiva 2009/65/CE.
- (8) În plus, prezentul regulament se aplică doar administratorilor organismelor de plasament colectiv ale căror active administrate nu depășesc în total plafonul menționat la articolul 3 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2011/61/UE. Modul de calcul al plafonului în sensul prezentului regulament este același ca pentru plafonul menționat la articolul 3 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2011/61/UE.
- (9) Cu toate acestea, administratorii fondurilor cu capital de risc care sunt înregistrați în temeiul prezentului regulament, ale căror active totale administrate depășesc ulterior plafonul menționat la articolul 3 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2011/61/UE și care fac, așadar, obiectul unei autorizări eliberate de autoritățile competente din statul membru de origine în conformitate cu articolul 6 din directiva menționată, ar trebui să poată utiliza în continuare denumirea „EuVECA” în legătură cu distribuirea în Uniune a fondurilor cu capital de risc eligibile, cu condiția să respecte cerințele prevăzute în directiva menționată și să respecte în continuare, în toate cazurile, în legătură cu fondurile cu capital de risc eligibile, anumite cerințe privind utilizarea denumirii „EuVECA” menționate în prezentul regulament. Acest lucru se aplică atât fondurilor cu capital de risc eligibile existente, cât și fondurilor cu capital de risc eligibile înființate după ce a fost depășit plafonul.
- (10) În cazul în care administratorii organismelor de plasament colectiv nu doresc să utilizeze denumirea „EuVECA”, prezentul regulament nu ar trebui să se aplice. În aceste situații, ar trebui să se aplice în continuare normele naționale existente și reglementările generale ale Uniunii.
- (11) Prezentul regulament ar trebui să stabilească norme uniforme privind natura fondurilor cu capital de risc eligibile, în special în ceea ce privește societățile de portofoliu eligibile în care fondurile cu capital de risc eligibile sunt autorizate să investească și instrumentele de investiții care urmează să fie utilizate. Toate acestea sunt necesare pentru a distinge clar între un fond cu capital de risc eligibil și alte fonduri de investiții alternative care aplică alte strategii de investiții, mai puțin specializate, cum ar fi preluările sau investițiile speculative în bunuri imobiliare, pe care prezentul regulament nu încearcă să le promoveze.

⁽¹⁾ JO L 302, 17.11.2009, p. 32.

⁽²⁾ JO L 174, 1.7.2011, p. 1.

- (12) Pentru a atinge obiectivul de a defini cât mai exact organismele de plasament colectiv care urmează să fie reglementate de prezentul regulament și pentru a garanta că acestea vizează furnizarea de capital întreprinderilor mici aflate în primele etape ale existenței lor, ar trebui considerate fonduri cu capital de risc eligibile fondurile care intenționează să investească minimum 70 % din totalul aporturilor lor de capital și al capitalului angajat nevărsat în astfel de întreprinderi. Fondurile cu capital de risc eligibile nu ar trebui să aibă dreptul de a investi mai mult de 30 % din totalul aporturilor lor de capital și al capitalului angajat nevărsat în active care nu sunt instrumente eligibile. Acest lucru înseamnă că, în timp ce 30 % ar trebui să fie în toate cazurile limita maximă stabilită pentru investițiile neeligibile, plafonul de 70 % ar trebui rezervat investițiilor eligibile pe toată durata existenței fondului de investiții cu capital de risc eligibil. Aceste plafoane ar trebui calculate pe baza sumelor care pot fi investite, după deducerea tuturor costurilor relevante și a deținerilor de numerar și de echivalent de numerar. Prezentul regulament ar trebui să stabilească detaliile necesare pentru calculul plafoanelor.
- (13) Obiectivul prezentului regulament este consolidarea creșterii economice și a inovării în întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri) din Uniune. Investițiile în societăți de portofoliu eligibile stabilite în țări terțe pot aduce mai mult capital fondurilor cu capital de risc eligibile, aducând astfel beneficii IMM-urilor din Uniune. Cu toate acestea, prezentul regulament nu ar trebui în niciun caz să aducă beneficii investițiilor efectuate în societăți de portofoliu stabilite în țări terțe care se caracterizează prin lipsa unor mecanisme adecvate de cooperare între autoritățile competente din statul membru de origine al administratorului fondului cu capital de risc eligibil și cu fiecare alt stat membru în care se intenționează să fie comercializate unități sau acțiuni ale fondului cu capital de risc eligibil sau prin lipsa unui schimb eficace de informații fiscale.
- (14) Ca prim pas, un fond cu capital de risc eligibil ar trebui să fie stabilit în Uniune pentru a avea dreptul de a folosi denumirea „EuVECA” creată prin prezentul regulament. În termen de doi ani de la data aplicării prezentului regulament, Comisia ar trebui să reexamineze limitarea utilizării denumirii „EuVECA” la fondurile stabilite în Uniune, cu luarea în considerare a experienței de aplicare a Recomandării Comisiei privind măsuri menite să încurajeze țările terțe să aplice standarde minime de bună guvernare în chestiuni fiscale.
- (15) Administratorii unui fond cu capital de risc eligibil ar trebui să fie capabili să atragă angajamente de capital suplimentare pe durata de viață a fondului respectiv.
- Aceste angajamente de capital suplimentare pe durata de viață a fondului cu capital de risc eligibil ar trebui luate în considerare la analiza posibilității următoare de a investi în active ce nu reprezintă active eligibile. Angajamentele de capital suplimentare ar trebui permise pe baza criteriilor și a condițiilor stabilite în normele sau instrumentele constitutive ale fondului.
- (16) Investițiile eligibile ar trebui să se efectueze sub formă de capital propriu sau de cvasicapital propriu. Instrumentele de cvasicapital propriu conțin un tip de instrumente de finanțare, care reprezintă o combinație de capital propriu și datorii și a căror rentabilitate este asociată profitului sau pierderilor înregistrate de societatea de portofoliu eligibilă în cauză, iar rambursarea instrumentului în caz de neîndeplinire a obligațiilor de plată nu este garantată în totalitate. Aceste instrumente includ o varietate de instrumente de finanțare, cum ar fi împrumuturi subordonate, participații pasive, împrumuturi participative, drepturi de uzufruct, obligațiuni convertibile și obligațiuni cu opțiuni de subscriere. Ca o eventuală completare a instrumentelor de capital propriu și de cvasicapital propriu, însă fără a le înlocui, ar trebui permisă utilizarea de credite garantate sau negarantate, cum ar fi finanțarea de tranziție, acordate de fondul cu capital de risc eligibil unei societăți de portofoliu eligibile în care fondul cu capital de risc eligibil deține deja investiții eligibile, cu condiția ca pentru aceste credite să se folosească cel mult 30 % din totalul aporturilor de capital și al capitalului angajat nevărsat ale fondului cu capital de risc eligibil. De asemenea, pentru a reflecta practicile profesionale existente pe piața capitalului de risc, un fond cu capital de risc eligibil ar trebui să aibă dreptul de a cumpăra acțiunile existente ale unei societăți de portofoliu eligibile de la acționarii existenți ai societății în cauză. În plus, pentru a asigura cât mai multe posibilități de mobilizare a capitalului, ar trebui permise investițiile în alte fonduri cu capital de risc eligibile. Pentru a preveni diluarea investițiilor efectuate în societățile de portofoliu eligibile, fondurile cu capital de risc eligibile ar trebui să aibă dreptul de a investi în alte fonduri cu capital de risc eligibile numai în cazul în care aceste fonduri cu capital de risc eligibile nu au investit, la rândul lor, mai mult de 10 % din totalul aporturilor lor de capital și al capitalului angajat nevărsat în alte fonduri cu capital de risc eligibile.
- (17) Activitățile de bază ale fondurilor cu capital de risc constau în acordarea de finanțare IMM-urilor prin intermediul investițiilor primare. Fondurile cu capital de risc nu trebuie să participe nici la activități bancare cu importanță sistemică din afara cadrului normal de reglementare prudențială (așa-numitul sistem bancar paralel), nici la strategii tipice legate de capitalul propriu, cum ar fi achiziționarea de întreprinderi pe datorie.

- (18) În conformitate cu Strategia Europa 2020, scopul prezentului regulament este promovarea investițiilor bazate pe capital de risc în IMM-urile inovatoare active în economia reală. Prin urmare, instituțiile de credit, întreprinderile de investiții, întreprinderile de asigurări, holdingurile financiare și holdingurile cu activități mixte ar trebui excluse din definiția societăților de portofoliu eligibile stabilită de prezentul regulament.
- (19) Pentru a institui o măsură de protecție esențială care să diferențeze fondurile cu capital de risc eligibile prevăzute de prezentul regulament de categoria mai vastă a fondurilor de investiții alternative, care tranzacționează pe piețe secundare titluri de valoare emise, este necesar să se stabilească norme care să determine fondurile cu capital de risc eligibile să efectueze investiții în principal în instrumente emise direct.
- (20) Pentru a permite administratorilor de fonduri cu capital de risc eligibile un anumit grad de flexibilitate în investiții și în administrarea lichidităților deținute de fondurile lor cu capital de risc eligibile, ar trebui să se accepte tranzacționarea pe piață, de exemplu tranzacționarea de acțiuni sau de participații la societățile de portofoliu neeligibile sau achiziția de investiții neeligibile, până la un plafon de 30 % din totalul aporturilor de capital și al capitalului angajat nevărsat.
- (21) Pentru a garanta că denumirea „EuVECA” este credibilă și ușor de recunoscut pentru investitorii din întreaga Uniune, numai administratorii de fonduri cu capital de risc care respectă criteriile uniforme de calitate, astfel cum sunt prevăzute în prezentul regulament, ar trebui să fie eligibili să utilizeze denumirea „EuVECA” atunci când distribuie fonduri cu capital de risc eligibile în cadrul Uniunii.
- (22) Pentru a garanta că fondurile cu capital de risc eligibile au un profil distinct și identificabil, adecvat scopului lor, ar trebui să existe norme uniforme privind structura portofoliului și tehnicile de investiție pe care acestea le pot utiliza.
- (23) Pentru a garanta că fondurile cu capital de risc eligibile nu contribuie la generarea de riscuri sistemice și că activitățile lor de investiții se concentrează pe sprijinirea societăților de portofoliu eligibile, utilizarea efectului de levier nu ar trebui să fie autorizată la nivelul fondului. Administratorii fondurilor cu capital de risc eligibil ar trebui să fie autorizați să facă împrumuturi, să emită titluri de creanță sau să ofere garanții la nivelul fondului cu capital de risc eligibil numai cu condiția ca aceste împrumuturi, titluri de creanță sau garanții să fie acoperite de capitalul angajat nevărsat, ceea ce va permite expunerii fondului să nu crească dincolo de capitalul său angajat. Avansurile în numerar acordate de investitorii fondurilor cu capital de risc eligibil, care sunt acoperite integral de angajamentele de capital ale investitorilor în cauză, nu sporesc expunerea fondului cu capital de risc eligibil și, prin urmare, ar trebui autorizate. De asemenea, împrumutul pe termen scurt ar trebui să fie acceptat, cu condiția ca suma care face obiectul unui astfel de împrumut să nu depășească capitalul angajat nevărsat al fondului, pentru a permite fondului să-și acopere nevoile extraordinare de lichidități care pot apărea între momentul solicitării capitalului angajat de la investitori și primirea efectivă a capitalului în conturile sale.
- (24) Ar trebui stipulate anumite măsuri de protecție speciale, pentru a garanta că fondurile cu capital de risc eligibile sunt promovate numai investitorilor care dețin cunoștințele, experiența și competențele profesionale necesare pentru a lua de sine stătător decizii investiționale și pentru a evalua în mod adecvat riscurile specifice acestor fonduri, precum și pentru a menține încrederea investitorilor în fondurile cu capital de risc eligibile. Prin urmare, fondurile cu capital de risc eligibile ar trebui distribuite numai investitorilor care sunt clienți profesioniști sau care pot fi considerați clienți profesioniști în conformitate cu Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare⁽¹⁾. Cu toate acestea, pentru a avea o bază de investitori suficient de vastă pentru investițiile în fonduri cu capital de risc eligibile, este de dorit ca și alți anumiți investitori să aibă acces la fonduri cu capital de risc eligibile, inclusiv persoanele cu disponibilități financiare ridicate. Cu toate acestea, ar trebui să se stabilească măsuri de protecție speciale pentru acești alți investitori pentru a garanta că fondurile cu capital de risc eligibile sunt distribuite numai către investitori cu un profil adecvat pentru astfel de investiții. Aceste măsuri de protecție exclud distribuirea prin utilizarea planurilor de economii periodice. În plus, investițiile realizate de cadrele executive, directorii și angajații implicați în gestiunea unui fond cu capital de risc eligibil ar trebui să fie posibile atunci când aceștia investesc în fondul cu capital de risc eligibil pe care îl gestionează, întrucât aceste persoane sunt suficient de calificate pentru a participa la investiții cu capital de risc.

(1) JO L 145, 30.4.2004, p. 1.

- (25) Pentru a garanta că numai administratorii de fonduri cu capital de risc eligibile care îndeplinesc criteriile uniforme de calitate privind comportamentul pe piață pot utiliza denumirea „EuVECA”, ar trebui să se stabilească norme privind conduita în afaceri și relația dintre respectivii administratori și investitorii acestora. Din aceleași considerente, ar trebui să se stabilească condiții uniforme privind gestionarea conflictelor de interese de către acești administratori. Aceste norme și condiții ar trebui de asemenea să prevadă că administratorul trebuie să dispună de procedurile organizatorice și administrative necesare pentru a asigura gestionarea adecvată a conflictelor de interese.
- (26) În cazul în care administratorul unui fond cu capital de risc eligibil intenționează să delege unele funcții unor terți, răspunderea pe care o poartă administratorul în fața fondului cu capital de risc și a investitorilor acestuia nu ar trebui să fie afectată de delegarea de către administratorul fondului cu capital de risc a funcțiilor sale unei părți terțe. În plus, administratorul nu ar trebui să delege funcții în măsura în care acesta nu mai poate fi considerat, în esență, un administrator al fondului cu capital de risc eligibil respectiv, deoarece a devenit o entitate de tip „cutie poștală”. Administratorul ar trebui să fie în permanență responsabil pentru îndeplinirea corespunzătoare a atribuțiilor delegate și pentru respectarea acestui regulament. Delegarea funcțiilor nu ar trebui să submineze eficacitatea acțiunilor de supraveghere ale administratorului și, în special, nu ar trebui să îl împiedice pe administrator să acționeze în interesul suprem al investitorilor, și nici administrarea fondului în interesul suprem al investitorilor săi.
- (27) Pentru a asigura integritatea denumirii „EuVECA”, ar trebui stabilite criterii de calitate privind organizarea administratorului unui fond cu capital de risc eligibil. Prin urmare, ar trebui să se prevadă cerințe uniforme și proporționale privind nevoia de a menține resurse tehnice și umane adecvate.
- (28) Pentru a asigura administrarea adecvată a fondurilor cu capital de risc eligibile și capacitatea administratorilor lor de a se asigura împotriva posibilelor riscuri ce decurg din activitățile lor, ar trebui să se prevadă cerințe uniforme și proporționale în ceea ce privește menținerea de fonduri proprii suficiente de către administratorii de fonduri cu capital de risc eligibile. Cuantumul acestor fonduri proprii ar trebui să fie suficient pentru a asigura continuitatea și administrarea corespunzătoare a fondurilor cu capital de risc eligibile.
- (29) În vederea protecției investitorilor, este necesar să se garanteze că activele fondului cu capital de risc eligibil sunt evaluate corect. Prin urmare, normele sau instrumentele constitutive ale fondurilor cu capital de risc eligibil ar trebui să conțină norme privind evaluarea activelor. Această cerință este destinată să asigure integritatea și transparența evaluării.
- (30) Ar trebui să se stabilească norme uniforme privind raporturile anuale eligibile, pentru a se garanta că administratorii fondurilor cu capital de risc care utilizează denumirea „EuVECA” furnizează informații suficiente asupra activităților desfășurate.
- (31) Pentru a asigura integritatea denumirii „EuVECA” în ochii investitorilor, este necesar ca denumirea să fie utilizată numai de administratorii de fonduri cu capital de risc eligibile care sunt pe deplin transparenți în ceea ce privește politica de investiții și obiectivele de investiții. Ar trebui să se prevadă norme uniforme privind obligațiile în materie de comunicare de informații care revin unor astfel de administratori în raport cu investitorii lor. Ar trebui, în principal, să existe obligații precontractuale în materie de comunicare de informații legate de strategia și obiectivele de investiții ale fondurilor cu capital de risc eligibile, instrumentele de investiții utilizate, informațiile privind costurile și cheltuielile conexe și profilul de risc/de randament al investiției propuse de un fond eligibil. În vederea obținerii unui nivel ridicat de transparență, aceste cerințe în materie de comunicare de informații ar trebui să cuprindă și detalii privind modul în care se calculează remunerația administratorilor.
- (32) Pentru a asigura o supraveghere eficientă în ceea ce privește cerințele uniforme din prezentul regulament, autoritatea competentă din statul membru de origine ar trebui să supravegheze respectarea de către administratorii fondurilor cu capital de risc eligibile a cerințelor uniforme prevăzute de prezentul regulament. În acest scop, administratorii care intenționează să distribuie fonduri eligibile sub denumirea „EuVECA” ar trebui să notifice intenția lor autorității competente din statul membru de origine. Autoritatea competentă ar trebui să înregistreze administratorul dacă acesta a transmis toate informațiile necesare și dacă aplică proceduri adecvate de asigurare a respectării cerințelor prezentului regulament. Această înregistrare ar trebui să fie valabilă în întreaga Uniune.
- (33) Pentru a facilita distribuirea transfrontalieră eficientă a fondurilor cu capital de risc eligibile, înregistrarea administratorului ar trebui să fie efectuată cât mai rapid.
- (34) Deși prezentul regulament conține cerințe pentru a asigura utilizarea corespunzătoare a fondurilor, autoritățile de supraveghere ar trebui să fie vigilențe pentru a asigura respectarea cerințelor în cauză.
- (35) Pentru a asigura o supraveghere eficientă a respectării criteriilor uniforme prevăzute în prezentul regulament, ar trebui să fie stabilite norme privind situațiile în care este nevoie să se actualizeze informațiile furnizate autorităților competente din statul membru de origine.

- (36) Pentru a asigura o supraveghere eficientă în ceea ce privește cerințele din prezentul regulament, ar trebui de asemenea să se prevadă o procedură de notificare transfrontalieră între autoritățile competente de supraveghere, care este declanșată de înregistrarea unui administrator al unui fond cu capital de risc în statul membru de origine.
- (37) Pentru a asigura transparența condițiilor de distribuire a fondurilor cu capital de risc eligibile în Uniune, Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe) (AEVMP), înființată prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾, ar trebui să primească sarcina de a menține o bază de date centrală care să conțină administratorii de fonduri cu capital de risc eligibile și fondurile cu capital de risc eligibile pe care le gestionează aceștia, înregistrate în conformitate cu prezentul regulament.
- (38) În cazul în care autoritatea competentă din statul membru gazdă are motive clare și demonstrabile să creadă că un administrator de fond cu capital de risc eligibil acționează prin încălcarea prezentului regulament pe teritoriul său, aceasta ar trebui să informeze de îndată autoritatea competentă din statul membru de origine, care ar trebui să ia măsuri corespunzătoare.
- (39) În cazul în care un administrator al unui fond cu capital de risc acționează în continuare într-un mod ce contravine clar prezentului regulament, în pofida măsurilor luate de autoritatea competentă din statul membru de origine, sau dacă autoritatea competentă din statul membru de origine nu ia măsuri într-un interval de timp rezonabil, autoritatea competentă din statul membru gazdă ar trebui să poată întreprinde, după ce informează autoritatea competentă din statul membru de origine, orice măsuri necesare pentru a proteja investitorii, având inclusiv posibilitatea de a împiedica administratorul în cauză să efectueze orice alte acțiuni de distribuire a fondurilor sale cu capital de risc pe teritoriul statului membru gazdă.
- (40) Pentru a asigura o supraveghere eficientă în ceea ce privește criteriile uniforme stabilite în prezentul regulament, acesta din urmă conține o listă a competențelor de supraveghere pe care autoritățile competente trebuie să le aibă.
- (41) Pentru a se asigura respectarea aplicării corespunzătoare a prezentului regulament, acesta conține sancțiuni administrative și alte măsuri în cazul încălcării prevederilor cheie din prezentul regulament, mai precis a normelor privind structura portofoliului, a măsurilor de protecție legate de identitatea investitorilor eligibili și a celor privind utilizarea denumirii „EuVECA” numai de administratorii de fonduri cu capital de risc eligibile care sunt înregistrați în conformitate cu prezentul regulament. Încălcarea acestor prevederi cheie ar trebui să ducă, dacă este cazul, la interdicția de a mai utiliza denumirea și la excluderea din registru a administratorului în cauză.
- (42) Ar trebui să se efectueze schimburi de informații în materie de supraveghere între autoritățile competente din statul membru de origine și cele din statul membru gazdă și AEVMP.
- (43) Cooperarea eficientă în materie de reglementare dintre entitățile însărcinate să supravegheze respectarea criteriilor uniforme din prezentul regulament necesită aplicarea unui grad ridicat al păstrării secretului profesional de către toate autoritățile naționale relevante și de către AEVMP.
- (44) În vederea specificării cerințelor stabilite în prezentul regulament, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește tipurile de conflicte de interese pe care administratorii de fonduri cu capital de risc eligibile trebuie să le evite și măsurile care urmează a fi luate în acest sens. Este deosebit de important ca, în timpul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Comisia, atunci când pregătește și elaborează acte delegate, ar trebui să asigure o transmitere simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.
- (45) Standardele tehnice pentru serviciile financiare ar trebui să asigure armonizarea coerentă și calitatea supravegherii la nivelul Uniunii. Ar fi util și oportun să revină AEVMP, în calitate de organism cu înaltă specializare, sarcina de a elabora proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare, pe care să le prezinte Comisiei, atunci când aceste standarde nu presupun alegeri strategice.
- (46) Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte standarde tehnice de punere în aplicare, prin intermediul actelor de punere în aplicare, în conformitate cu articolul 291 din TFUE și în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. AEVMP ar trebui să fie însărcinată cu elaborarea de standarde tehnice de punere în aplicare pentru formatul notificării menționate în prezentul regulament.

(1) JO L 331, 15.12.2010, p. 84.

- (47) În termen de patru ani de la data de aplicare a prezentului regulament, Comisia ar trebui să revizuiască prezentul regulament pentru a evalua evoluția pieței capitalului de risc. Revizuirea ar trebui să includă o analiză generală a modului de funcționare a normelor stabilite de prezentul regulament și a experiențelor dobândite în perioada de aplicare a lor. Pe baza revizuirii în cauză, Comisia ar trebui să transmită Parlamentului European și Consiliului un raport însoțit, dacă este cazul, de propuneri legislative.
- (48) De asemenea, în termen de patru ani de la data de aplicare a prezentului regulament, Comisia ar trebui să inițieze o reexaminare a interacțiunii dintre prezentul regulament și alte norme privind organismele de plasament colectiv și administratorii acestora, în special cele prevăzute de Directiva 2011/61/UE. În special, în cadrul acestei reexaminări ar trebui să se analizeze domeniul de aplicare al prezentului regulament, evaluându-se necesitatea extinderii domeniului de aplicare pentru a permite administratorilor de fonduri de investiții alternative mai mari să utilizeze denumirea de „EuVECA”. Pe baza reexaminării în cauză, Comisia ar trebui să transmită Parlamentului European și Consiliului un raport însoțit, dacă este cazul, de propuneri legislative.
- (49) În contextul acestei reexaminări, Comisia ar trebui să evalueze eventualele bariere care au împiedicat accesarea fondurilor de către investitori, inclusiv impactul produs asupra investitorilor instituționali de alte reglementări prudențiale aplicabile acestora. În plus, Comisia ar trebui să colecteze date pentru a analiza contribuția denumirii „EuVECA” la alte programe ale Uniunii, cum ar fi Orizont 2020, care au de asemenea ca obiectiv sprijinirea inovării în Uniune.
- (50) Având în vedere Comunicarea Comisiei din 6 octombrie 2010 intitulată „Inițiativă emblematică a Strategiei Europa 2020 – O Uniune a inovării” și Comunicarea Comisiei din 7 decembrie 2011 intitulată „Un plan de acțiune pentru îmbunătățirea accesului la finanțare al IMM-urilor”, este important să se asigure eficacitatea sistemelor publice din întreaga Uniune pentru a se sprijini piața capitalului de risc, precum și coordonarea și coerența reciprocă ale diferitelor politici ale Uniunii care au ca obiectiv stimularea inovării, inclusiv politicile din domeniul concurenței și din cel al cercetării. Unul dintre elementele principale ale politicilor Uniunii care vizează inovarea și creșterea sunt tehnologiile ecologice, având în vedere obiectivul Uniunii de a fi unul dintre liderii mondiali în domeniul creșterii inteligente și sustenabile și în cel al eficienței energetice și a utilizării resurselor, inclusiv în ceea ce privește finanțarea destinată IMM-urilor. La revizuirea prezentului regulament, Comisia ar trebui să evalueze impactul acestuia asupra progreselor realizate în sensul îndeplinirii acestui obiectiv.
- (51) AEVMP ar trebui să își evalueze necesitățile de personal și de resurse rezultate din preluarea competențelor și atribuțiilor sale în temeiul prezentului regulament și să prezinte un raport Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.
- (52) Fondul European de Investiții (FEI) investește, printre altele, în fonduri cu capital de risc din întreaga Uniune. Măsurile incluse în prezentul regulament pentru a permite identificarea cu ușurință a fondurilor cu capital de risc ce au caracteristici comune definite ar trebui să faciliteze identificarea de către FEI a fondurilor cu capital de risc vizate de prezentul regulament ca posibile obiecte de investiție. Prin urmare, FEI ar trebui încurajat să investească în fonduri cu capital de risc eligibile.
- (53) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, inclusiv dreptul la respectarea vieții private și de familie (articolul 7) și libertatea de a desfășura o activitate comercială (articolul 16).
- (54) Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date⁽¹⁾ reglementează prelucrarea datelor cu caracter personal efectuată în statele membre în scopul prezentului regulament, sub supravegherea autorităților competente din statele membre, în special a autorităților publice independente desemnate de statele membre. Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date⁽²⁾ reglementează prelucrarea datelor cu caracter personal de către AEVMP în scopul prezentului regulament, sub supravegherea Autorității Europene pentru Protecția Datelor.
- (55) Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere aplicării, în cazul fondurilor cu capital de risc eligibile, a normelor privind ajutoarele de stat.
- (56) Deoarece obiectivele prezentului regulament, și anume asigurarea aplicării unor cerințe uniforme pentru distribuirea fondurilor cu capital de risc eligibile și crearea unui sistem de înregistrare simplu pentru administratorii de fonduri cu capital de risc eligibile, facilitând astfel distribuirea în Uniune a fondurilor cu capital de risc eligibile în același timp cu nevoia de a găsi un echilibru între siguranța și încrederea asociate denumirii „EuVECA”, și funcționarea eficientă a pieței capitalului de risc și costurile suportate de diversele părți interesate, nu pot fi realizate într-un mod satisfăcător de statele membre și, în consecință, având în vedere amploarea și efectele acestora, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective,

(1) JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

(2) JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

OBIECT, DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Prezentul regulament prevede cerințe și condiții uniforme pentru administratorii de organisme de plasament colectiv care doresc să utilizeze denumirea „EuVECA” în legătură cu distribuirea în Uniune a fondurilor cu capital de risc eligibile, contribuind astfel la buna funcționare a pieței interne.

Regulamentul prevede, de asemenea, norme uniforme privind distribuirea în Uniune a fondurilor cu capital de risc eligibile către investitori eligibili, structura portofoliului fondurilor cu capital de risc eligibile, instrumentele și tehnicile de investiții eligibile care trebuie să fie utilizate de fondurile cu capital de risc eligibile, precum și organizarea, conduita și transparența administratorilor de fonduri cu capital de risc eligibile care distribuie în Uniune fonduri cu capital de risc eligibile.

Articolul 2

(1) Prezentul regulament se aplică administratorilor de organisme de plasament colectiv, definite la articolul 3 litera (a), care îndeplinesc următoarele condiții:

- (a) activele totale gestionate nu depășesc plafonul menționat la articolul 3 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2011/61/UE;
- (b) sunt stabiliți în Uniune;
- (c) sunt supuși înregistrării la autoritățile competente din statul membru de origine în conformitate cu articolul 3 alineatul (3) litera (a) din Directiva 2011/61/UE; și
- (d) administrează portofolii ale unor fonduri cu capital de risc eligibile.

(2) Atunci când activele totale aflate în administrarea administratorilor fondurilor cu capital de risc eligibile care sunt înregistrate în conformitate cu articolul 14 depășesc ulterior plafonul menționat la articolul 3 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2011/61/UE și atunci când respectivii administratori fac așadar obiectul unei autorizări în conformitate cu articolul 6 din directiva menționată, pot utiliza în continuare denumirea „EuVECA” în legătură cu distribuirea în Uniune a fondurilor cu

capital de risc eligibile, cu condiția ca, în toate cazurile în legătură cu fondurile cu capital de risc eligibile pe care le administrează:

- (a) să respecte cerințele prevăzute în Directiva 2011/61/UE; și
  - (b) să respecte în continuare dispozițiile articolelor 3 și 5, precum și cele ale articolului 13 alineatul (1) literele (c) și (i) din prezentul regulament.
- (3) Atunci când administratorii de fonduri cu capital de risc eligibile sunt administratori externi și sunt înregistrați în conformitate cu articolul 14, aceștia pot, de asemenea, să gestioneze organisme de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM), sub rezerva autorizării prevăzute în Directiva 2009/65/CE.

Articolul 3

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- (a) „organism de plasament colectiv” înseamnă un fond de investiții alternative (FIA), astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2011/61/UE;
- (b) „fond cu capital de risc eligibil” înseamnă un organism de plasament colectiv care:
  - (i) intenționează să investească minimum 70 % din totalul aporturilor sale de capital și al capitalului angajat nevărsat în active care sunt investiții eligibile, calculate pe baza sumelor care pot fi investite după deducerea tuturor costurilor relevante și a deținerilor de numerar și de echivalent de numerar, într-un cadru de timp prevăzut în normele sau instrumentele sale constitutive;
  - (ii) nu utilizează mai mult de 30 % din totalul aporturilor sale de capital și al capitalului angajat nevărsat pentru a achiziționa active care nu sunt instrumente eligibile, calculate pe baza sumelor care pot fi investite după deducerea tuturor costurilor relevante și a deținerilor de numerar și de echivalent de numerar;
  - (iii) este stabilit pe teritoriul unui stat membru;
- (c) „administrator de fond cu capital de risc eligibil” înseamnă o persoană juridică a cărei activitate obișnuită constă în administrarea a cel puțin unui fond cu capital de risc eligibil;

- (d) „societate de portofoliu eligibilă” înseamnă o întreprindere care:
- (i) la momentul unei investiții efectuate de un fond cu capital de risc:
    - nu este admisă spre tranzacționare pe o piață reglementată sau într-un sistem multilateral de tranzacționare (MTF) astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctele 14 și 15 din Directiva 2004/39/CE;
    - are mai puțin de 250 de angajați; și
    - are cifra de afaceri anuală de cel mult 50 de milioane EUR sau are un bilanț anual total de cel mult 43 de milioane EUR;
  - (ii) nu este un organism de plasament colectiv;
  - (iii) nu este niciuna dintre următoarele:
    - o instituție de credit, astfel cum a fost definită la articolul 4 punctul 1 din Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit ⁽¹⁾;
    - o întreprindere de investiții, astfel cum a fost definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Directiva 2004/39/CE;
    - o întreprindere de asigurări, astfel cum a fost definită la articolul 13 punctul 1 din Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) ⁽²⁾;
    - un holding financiar, astfel cum a fost definit la articolul 4 punctul 19 din Directiva 2006/48/CE; sau
    - un holding cu activitate mixtă, astfel cum a fost definit la articolul 4 punctul 20 din Directiva 2006/48/CE;
  - (iv) este stabilită pe teritoriul unui stat membru sau al unei țări terțe, cu condiția ca țara terță în cauză:
    - să nu fie inclusă de către Grupul de acțiune financiară pentru lupta împotriva spălării de bani și a finanțării teroriste în categoria de țări și teritorii necooperante;
- să fi semnat un acord cu statul membru de origine al administratorului fondului cu capital de risc eligibil și cu fiecare stat membru în care se intenționează distribuirea de unități sau acțiuni ale fondului cu capital de risc eligibil pentru a asigura respectarea în totalitate de către țara terță a standardelor stabilite la articolul 26 din Modelul OCDE de convenție fiscală privind venitul și capitalul și să se garanteze un schimb eficace de informații în materie fiscală, inclusiv eventuale acorduri fiscale multilaterale;
- (e) „investiții eligibile” înseamnă oricare dintre următoarele instrumente:
- (i) instrumente de capital propriu sau cvasicapital propriu care:
    - sunt emise de o societate de portofoliu eligibilă și sunt achiziționate direct de fondul cu capital de risc eligibil de la societatea de portofoliu eligibilă;
    - sunt emise de o societate de portofoliu eligibilă în schimbul unui titlu de participare emis de societatea de portofoliu eligibilă; sau
    - sunt emise de o întreprindere în raport cu care societatea de portofoliu eligibilă este o filială la care întreprinderea deține o participare majoritară și care sunt achiziționate de fondul cu capital de risc eligibil în schimbul unui instrument de capital propriu emis de societatea de portofoliu eligibilă;
  - (ii) credite garantate sau negarantate acordate de fondul cu capital de risc eligibil unei societăți de portofoliu eligibile în care fondul cu capital de risc eligibil deține deja investiții eligibile, cu condiția ca pentru aceste credite să se folosească cel mult 30 % din totalul aporturilor de capital și al capitalului angajat nevărsat ale fondului cu capital de risc eligibil;
  - (iii) acțiuni ale unei societăți de portofoliu eligibile achiziționate de la acționarii existenți ai societății respective;
  - (iv) unități sau acțiuni ale unuia sau mai multor fonduri cu capital de risc eligibile, cu condiția ca aceste fonduri cu capital de risc eligibile să nu fi investit, la rândul lor, mai mult de 10 % din totalul aporturilor lor de capital și al capitalului angajat nevărsat în fonduri cu capital de risc eligibile;
- (f) „costuri relevante” înseamnă toate comisioanele, taxele și cheltuielile care sunt suportate direct sau indirect de către investitori și care sunt convenite între administratorul fondului cu capital de risc eligibil și investitori;

⁽¹⁾ JO L 177, 30.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 335, 17.12.2009, p. 1.

- (g) „capital propriu” înseamnă participații în capitalul propriu al unei întreprinderi, reprezentat prin acțiuni sau alte forme de participație în capitalul societății de portofoliu eligibile emise către investitorii săi;
- (h) „cvasicapital propriu” înseamnă orice tip de instrumente de finanțare care reprezintă o combinație de capital propriu și datorii și a căror rentabilitate este asociată profitului sau pierderilor înregistrate de societatea de portofoliu eligibilă, iar rambursarea instrumentului în caz de neîndeplinire a obligațiilor de plată nu este garantată în totalitate;
- (i) „distribuire” înseamnă oferirea sau plasarea directă ori indirectă, la inițiativa administratorului fondului cu capital de risc eligibil sau în contul său, a unor unități sau acțiuni ale unui fond cu capital de risc pe care îl administrează, către investitori domiciliați sau cu sediul social în Uniune;
- (j) „capital angajat” înseamnă orice angajament în temeiul căruia un investitor este obligat, într-o perioadă de timp stabilită de normele privind fondul cu capital de risc eligibil sau de instrumentele de constituire ale acestuia, să achiziționeze o participație la fondul respectiv ori să efectueze aporturi de capital la fondul respectiv;
- (k) „stat membru de origine” înseamnă statul membru în care administratorul fondului cu capital de risc eligibil este stabilit și este înregistrat la autoritățile competente în conformitate cu articolul 3 alineatul (3) litera (a) din Directiva 2011/61/UE;
- (l) „stat membru gazdă” înseamnă statul membru, altul decât statul membru de origine, în care administratorul fondului cu capital de risc eligibil distribuie fonduri cu capital de risc eligibile în conformitate cu prezentul regulament;
- (m) „autoritate competentă” înseamnă autoritatea națională pe care statul membru de origine o desemnează, în temeiul unui act cu putere de lege sau al unei norme administrative, să efectueze înregistrarea administratorilor organismelor de plasament colectiv care intră sub incidența prezentului regulament.

În ceea ce privește primul paragraf litera (c), atunci când forma juridică a fondului cu capital de risc eligibil permite o administrare internă și când organismul de conducere al fondului nu desemnează un administrator extern, fondul cu capital de risc eligibil însuși este înregistrat ca administratorul fondului cu capital de risc eligibil în conformitate cu articolul 14. Un fond cu capital de risc eligibil înregistrat ca administrator intern al fondului cu capital de risc eligibil nu este înregistrat ca administrator extern de fond cu capital de risc eligibil la alte organisme de plasament colectiv.

CAPITOLUL II

CONDIȚII DE UTILIZARE A DENUMIRII „EuVECA”

Articolul 4

Administratorii de fonduri cu capital de risc eligibile care îndeplinesc cerințele prevăzute în prezentul capitol au dreptul de a utiliza denumirea „EuVECA” în legătură cu distribuirea în Uniune a fondurilor cu capital de risc eligibile.

Articolul 5

(1) Administratorii fondului cu capital de risc eligibil se asigură că, atunci când achiziționează active care nu sunt instrumente eligibile, partea din totalul aporturilor de capital și al capitalului angajat nevărsat utilizată pentru achiziționarea unor astfel de active nu depășește 30 %. Plafonul de 30 % se calculează pe baza sumelor ce pot fi investite după deducerea tuturor costurilor relevante. Deținerile de numerar și echivalent de numerar nu sunt luate în considerare la calcularea acestui plafon, deoarece numerarul și echivalentul de numerar nu trebuie considerate investiții.

(2) Administratorii fondului cu capital de risc eligibil nu utilizează nicio metodă la nivelul fondului cu capital de risc eligibil prin care expunerea fondului ar crește peste nivelul capitalului său angajat, fie prin împrumuturi de numerar sau de titluri de valoare, fie prin angajarea în poziții aferente instrumentelor financiare derivate sau prin orice alte mijloace.

(3) Administratorii fondului cu capital de risc eligibil nu pot face împrumuturi, nu pot emite titluri de creanță și nici oferi garanții, la nivelul fondului cu capital de risc eligibil, decât cu condiția ca aceste împrumuturi, titluri de creanță sau garanții să fie acoperite de capital angajat nevărsat.

Articolul 6

(1) Administratorii de fonduri cu capital de risc eligibil distribuie unitățile și acțiunile fondurilor cu capital de risc eligibile exclusiv către investitori care sunt considerați clienți profesioniști în conformitate cu secțiunea I din anexa II la Directiva 2004/39/CE sau care pot, la cerere, să fie tratați ca clienți profesioniști în conformitate cu secțiunea II din anexa II la Directiva 2004/39/CE, ori către alți investitori în cazul în care:

- (a) se angajează să investească o sumă de minimum 100 000 EUR; și
- (b) într-un document distinct de contractul care trebuie încheiat pentru angajamentul de investiție, declară în scris că au luat la cunoștință riscurile asociate angajamentului sau investiției preconizate.

(2) Alineatul (1) nu se aplică investițiilor făcute de cadrele executive, de directorii sau de angajații implicați în administrarea unui fond cu capital de risc eligibil atunci când aceștia investesc în fondul cu capital de risc eligibil pe care îl gestionează.

Articolul 7

În legătură cu fondurile cu capital de risc eligibile pe care le administrează, administratorii de fonduri cu capital de risc:

- (a) acționează cu onestitate, corectitudine, competență, grijă și diligență în desfășurarea activităților lor;
- (b) aplică politici și proceduri adecvate pentru a preveni practicile frauduloase despre care se poate presupune, în mod rezonabil, că afectează interesele investitorilor și ale societăților de portofoliu eligibile;
- (c) își desfășoară activitatea astfel încât să promoveze interesul fondurilor cu capital de risc eligibile pe care le administrează, al persoanelor care investesc în acestea, precum și integritatea pieței;
- (d) aplică un nivel ridicat de diligență în selectarea și monitorizarea continuă a investițiilor în societăți de portofoliu eligibile;
- (e) posedă cunoștințe adecvate și o înțelegere a societăților de portofoliu eligibile în care investesc;
- (f) tratează investitorii în mod corect;
- (g) se asigură că niciun investitor nu beneficiază de tratament preferențial, cu excepția cazului în care acest tratament preferențial este inclus în normele privind fondul cu capital de risc eligibil sau în actele de constituire ale acestuia.

Articolul 8

(1) În cazul în care un administrator de fond cu capital de risc eligibil delegă anumite funcții unor terți, răspunderea pe care o poartă administratorul în fața fondului cu capital de risc eligibil sau a investitorilor acestuia rămâne neafectată. Administratorul nu delegă funcții în măsura în care acesta nu mai poate fi considerat, în esență, administratorul fondului cu capital de risc eligibil și în măsura în care fondul devine o entitate de tip „cutie poștală”.

(2) Orice delegare de funcții în sensul alineatului (1) nu trebuie să submineze eficacitatea acțiunilor de supraveghere

ale administratorului fondului cu capital de risc eligibil și, în special, nu trebuie să împiedice administratorul respectiv să acționeze sau să administreze fondul cu capital de risc în interesul suprem al investitorilor fondului.

Articolul 9

(1) Administratorii de fonduri cu capital de risc eligibile identifică și evită conflictele de interese, iar în cazurile în care acestea nu pot fi evitate, gestionează și monitorizează și, în conformitate cu alineatul (4), declară prompt acele conflicte de interese, pentru ca interesele fondurilor cu capital de risc eligibile și ale investitorilor lor să nu fie afectate negativ de acele conflicte de interese și pentru a garanta că fondurile cu capital de risc eligibile administrate de ei sunt tratate echitabil.

(2) Administratorii de fonduri cu capital de risc eligibile identifică în special acele conflicte de interese care pot apărea între:

- (a) administratorii de fonduri cu capital de risc eligibile, persoanele care administrează efectiv fondul cu capital de risc eligibil, angajații sau orice persoane care, în mod direct sau indirect, controlează sau sunt controlate de respectivii administratori și fondul cu capital de risc eligibil administrat de respectivii administratori sau investitorii în acele fonduri;
  - (b) fondul cu capital de risc eligibil sau investitorii în acel fond și un alt fond cu capital de risc eligibil administrat de același administrator sau investitorii în acel alt fond;
  - (c) fondul cu capital de risc eligibil sau investitorii în respectivul fond, pe de o parte, și un organism de plasament colectiv sau un OPCVM administrat de același administrator sau investitorii în organismul de plasament colectiv sau în OPCVM respective, pe de altă parte.
- (3) Administratorii de fonduri cu capital de risc eligibile mențin și pun în aplicare proceduri organizatorice și administrative eficiente în scopul respectării cerințelor prevăzute la alineatele (1) și (2).

(4) Se recurge la declararea conflictelor de interese astfel cum se menționează la alineatul (1) în cazul în care procedurile organizatorice aplicate de administratorul fondului cu capital de risc eligibil pentru a identifica, preveni, gestiona și monitoriza conflictele de interese nu sunt suficiente pentru a garanta în mod rezonabil că va fi evitat riscul de a prejudicia interesele investitorilor. Înainte de a acționa în contul lor, un administrator de fonduri cu capital de risc eligibile trebuie să le indice în termeni clari investitorilor natura generală sau sursele conflictelor de interese.

(5) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 25, în care să specifice:

- (a) tipurile de conflicte de interese menționate la alineatul (2) din prezentul articol;
- (b) măsurile care trebuie luate de administratorii de fonduri cu capital de risc eligibile în ceea ce privește structurile și procedurile organizatorice și administrative pentru identificarea, prevenirea, gestionarea, monitorizarea și declararea conflictelor de interese.

Articolul 10

(1) În orice moment, administratorii de fonduri cu capital de risc eligibile trebuie să dețină fonduri proprii suficiente și utilizează resurse tehnice și umane corespunzătoare pentru a asigura administrarea adecvată a fondurilor cu capital de risc eligibile.

(2) În orice moment, administratorii de fonduri cu capital de risc eligibile sunt în măsură să demonstreze că au suficiente fonduri proprii pentru a menține continuitatea operațională și să prezinte motivele pentru care consideră că fondurile sunt suficiente, astfel cum se precizează la articolul 13.

Articolul 11

(1) Normele privind evaluarea activelor trebuie să fie stipulate în normele sau instrumentele constitutive ale acestuia și trebuie să asigure un proces de evaluare solid și transparent.

(2) Procedurile de evaluare utilizate asigură evaluarea corespunzătoare a activelor și calcularea valorii activelor cel puțin o dată pe an.

Articolul 12

(1) În termen de șase luni de la încheierea exercițiului financiar, administratorii fondurilor cu capital de risc eligibile trebuie să pună la dispoziția autorității competente din statul membru de origine un raport anual pentru fiecare fond pe care îl administrează. Raportul trebuie să descrie structura portofoliului fondului cu capital de risc eligibil și activitățile desfășurate în anul precedent. Acesta conține, de asemenea, prezentarea profiturilor realizate de fondul cu capital de risc eligibil la sfârșitul existenței sale și, dacă este cazul, prezentarea profiturilor distribuite în cursul existenței sale. Raportul trebuie să cuprindă situațiile financiare auditate ale fondului cu capital de risc eligibil.

Raportul anual trebuie să fie elaborat în conformitate cu standardele de raportare în vigoare și cu termenii conveniți între administratorii fondurilor cu capital de risc eligibile și investitori. Administratorii fonduri cu capital de risc eligibile

trebuie să pună raportul la dispoziția investitorilor, la cerere. Administratorii fondurilor cu capital de risc eligibile și investitori pot conveni să își furnizeze reciproc informații suplimentare.

(2) Auditul fondului cu capital de risc eligibil se efectuează cel puțin o dată pe an. Auditul confirmă că numerarul și activele sunt deținute în numele fondului cu capital de risc eligibil și că administratorul unui fond cu capital de risc eligibil a întocmit și a păstrat registre și controale adecvate în ceea ce privește utilizarea unui eventual mandat sau control asupra numerarului și activelor fondului cu capital de risc eligibil și ale investitorilor acestuia.

(3) În cazul în care administratorul unui fond cu capital de risc eligibil este obligat să publice un raport financiar anual privind fondul cu capital de risc eligibil, în conformitate cu articolul 4 din Directiva 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind armonizarea obligațiilor de transparență în ceea ce privește informația referitoare la emitenții ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată⁽¹⁾, informațiile menționate la alineatul (1) pot fi furnizate separat sau ca secțiune suplimentară la raportul financiar anual.

Articolul 13

(1) Înainte de a decide asupra unor investiții, administratorii de fonduri cu capital de risc eligibile trebuie să informeze investitorii într-un mod clar și ușor de înțeles, în legătură cu fondurile cu capital de risc eligibile pe care le administrează, cu privire la următoarele elemente:

(a) identitatea administratorului respectiv și a oricărui alți furnizori de servicii la care administratorul respectiv a apelat în legătură cu activitatea de administrare a fondurilor cu capital de risc eligibile, precum și o descriere a sarcinilor lor;

(b) quantumul fondurilor proprii aflate la dispoziția administratorului respectiv, precum și o declarație detaliată referitoare la motivele pentru care administratorul respectiv consideră că suma în cauză este suficientă pentru menținerea resurselor umane și tehnice corespunzătoare necesare pentru gestionarea adecvată a fondurilor sale cu capital de risc eligibile;

(c) o descriere a strategiei și a obiectivelor de investiții ale fondului cu capital de risc eligibil, inclusiv:

(i) tipurile de societăți de portofoliu eligibile în care intenționează să investească;

⁽¹⁾ JO L 390, 31.12.2004, p. 38.

- (ii) eventuale alte fonduri cu capital de risc eligibile în care intenționează să investească;
  - (iii) tipurile de societăți de portofoliu eligibile în care intenționează să investească alt fond cu capital de risc eligibil menționat la punctul (ii);
  - (iv) investițiile neeligibile pe care intenționează să le efectueze;
  - (v) tehnicile pe care intenționează să le folosească; și
  - (vi) eventuale restricții de investiții aplicabile;
- (d) o descriere a profilului de risc al fondului cu capital de risc eligibil și a oricăror riscuri asociate activelor în care fondul poate investi sau tehnicilor de investiții care pot fi utilizate;
  - (e) o descriere a procedurii de evaluare a fondului cu capital de risc eligibil și a metodologiei de evaluare a activelor, inclusiv metodele utilizate pentru evaluarea societăților de portofoliu eligibile;
  - (f) o descriere a metodei de calcul al remunerației administratorului fondului cu capital de risc eligibil;
  - (g) o descriere a tuturor costurilor relevante și a valorilor maxime ale acestora;
  - (h) unde există, istoricul performanțelor financiare ale fondului cu capital de risc eligibil;
  - (i) serviciile de sprijin pentru întreprinderi și alte activități de asistență oferite de administratorul fondului cu capital de risc eligibil sau organizate de acesta prin intermediul unor terți pentru a facilita dezvoltarea, creșterea sau, în alte privințe, operațiunile curente ale societăților de portofoliu eligibile în care fondul cu capital de risc eligibil investește ori, în cazul în care aceste servicii sau activități nu sunt furnizate, o explicație în acest sens;
  - (j) o descriere a procedurilor prin care fondul cu capital de risc eligibil își poate schimba strategia de investiții sau politica de investiții ori ambele.

(2) Toate informațiile menționate la alineatul (1) sunt corecte, clare și nu induc în eroare. Informațiile sunt actualizate și revizuite în mod regulat, după caz.

(3) În cazul în care fondul cu capital de risc eligibil este obligat să publice un prospect în legătură cu fondul cu capital de risc eligibil, în conformitate cu Directiva 2003/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau pentru admiterea valorilor mobiliare la tranzacționare⁽¹⁾ ori în conformitate cu legislația națională, informațiile prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol pot fi furnizate separat sau ca secțiune a prospectului.

CAPITOLUL III

SUPRAVEGHERE ȘI COOPERARE ADMINISTRATIVĂ

Articolul 14

(1) Administratorii de fonduri cu capital de risc eligibile care intenționează să utilizeze denumirea „EuVECA” pentru distribuirea fondurilor lor cu capital de risc eligibile trebuie să informeze autoritatea competentă din statul membru de origine cu privire la intenția lor și să furnizeze următoarele informații:

- (a) identitatea persoanelor care administrează efectiv fondurile cu capital de risc eligibile;
- (b) identitatea fondurilor cu capital de risc eligibile ale căror unități sau acțiuni urmează să fie distribuite și strategiile lor de investiții;
- (c) informații cu privire la măsurile luate în vederea respectării cerințelor prevăzute la capitolul II;
- (d) o listă a statelor membre în care administratorul fondului cu capital de risc eligibil intenționează să distribuie fiecare fond cu capital de risc eligibil;
- (e) o listă a statelor membre în care administratorul fondului cu capital de risc eligibil a înființat sau intenționează să înființeze fonduri cu capital de risc eligibile.

(2) Autoritatea competentă din statul membru de origine înregistrează administratorul fondului cu capital de risc eligibil numai în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) persoanele care administrează efectiv fondurile cu capital de risc eligibile se bucură de o reputație suficient de bună și au o experiență suficientă inclusiv în ceea ce privește strategiile de investiții urmate de administratorul fondului cu capital de risc eligibil;

⁽¹⁾ JO L 345, 31.12.2003, p. 64.

- (b) informațiile cerute la alineatul (1) sunt complete;
- (c) procedurile notificate conform alineatului (1) litera (c) sunt adecvate pentru a asigura respectarea cerințelor de la capitolul II;
- (d) lista notificată în conformitate cu alineatul (1) litera (e) din prezentul articol demonstrează că toate fondurile cu capital de risc eligibile sunt înființate în conformitate cu articolul 3 litera (b) punctul (iii).
- (3) Înregistrarea în temeiul prezentului articol este valabilă pe întregul teritoriu al Uniunii și le permite administratorilor de fond cu capital de risc eligibil să distribuie fonduri cu capital de risc eligibile sub denumirea „EuVECA” în tot spațiul Uniunii.

Articolul 15

Administratorii de fond cu capital de risc eligibil informează autoritatea competentă din statul membru de origine în care aceștia intenționează să distribuie:

- (a) un nou fond cu capital de risc eligibil; sau
- (b) un fond cu capital de risc eligibil existent într-un stat membru care nu figurează pe lista menționată la articolul 14 alineatul (1) litera (d).

Articolul 16

(1) Imediat după înregistrarea unui administrator de fond cu capital de risc eligibil, adăugarea unui nou fond cu capital de risc eligibil, adăugarea unui nou domiciliu pentru înființarea unui fond cu capital de risc eligibil sau după adăugarea unui nou stat membru în care administratorul fondului cu capital de risc eligibil intenționează să distribuie fonduri cu capital de risc eligibile, autoritatea competentă din statul membru de origine notifică acest lucru statelor membre indicate conform articolului 14 alineatul (1) litera (d) și, respectiv, AEVMP.

(2) Statele membre gazdă, menționate în conformitate cu articolul 14 alineatul (1) litera (d), nu impun administratorului fondului cu capital de risc eligibil înregistrat în conformitate cu articolul 14 nicio cerință sau procedură administrativă în ceea ce privește distribuirea fondurilor sale cu capital de risc eligibile și nici nu cer avizarea distribuției înainte ca această activitate să fie inițiată.

(3) Pentru a asigura punerea în aplicare în mod uniform a prezentului articol, AEVMP elaborează un proiect de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a stabili forma notificării în temeiul prezentului articol.

(4) AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 16 februarie 2014.

(5) Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la alineatul (3) din prezentul articol, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 17

AEVMP menține o bază de date centrală la care publicul are acces pe internet și care cuprinde toți administratorii de fonduri cu capital de risc eligibile înregistrați în conformitate cu articolul 14, precum și fondurile cu capital de risc eligibile pe care aceștia le distribuie și țările în care acestea sunt distribuite.

Articolul 18

(1) Autoritatea competentă din statul membru de origine supraveghează respectarea cerințelor stabilite în prezentul regulament.

(2) În cazul în care autoritatea competentă din statul membru gazdă are motive clare și demonstrabile să creadă că un administrator al unui fond cu capital de risc eligibil încalcă prezentul regulament pe teritoriul său, aceasta informează de îndată autoritatea competentă din statul membru de origine. Autoritatea competentă din statul membru de origine ia măsurile corespunzătoare.

(3) În cazul în care, în pofida măsurilor luate de autoritatea competentă din statul membru de origine sau dacă autoritatea competentă din statul membru de origine nu ia măsuri într-un interval de timp rezonabil și dacă administratorul fondului cu capital de risc eligibil acționează în continuare într-un mod ce contravine clar prezentului regulament, autoritatea competentă din statul membru gazdă poate întreprinde, după ce informează autoritatea competentă din statul membru de origine, orice măsuri corespunzătoare pentru a proteja investitorii, inclusiv împiedicarea administratorului în cauză să efectueze orice alte acțiuni de distribuire a fondurilor sale cu capital de risc eligibile pe teritoriul statului membru gazdă.

Articolul 19

În conformitate cu legislația națională, autoritățile competente dispun de toate competențele de supraveghere și de investigație necesare pentru a-și exercita funcțiile. Autoritățile dispun, în special, de competența de:

- (a) a solicita accesul la orice document în orice formă și de a primi sau a efectua o copie a acestuia;
- (b) a solicita administratorului fondului cu capital de risc eligibil să furnizeze informații fără întârziere;
- (c) a solicita informații de la orice persoană care are legătură cu activitățile administratorului fondului cu capital de risc eligibil sau cu fondul cu capital de risc eligibil;

- (d) a efectua inspecții la fața locului cu sau fără o notificare prealabilă;
- (e) a lua măsuri corespunzătoare pentru a asigura respectarea în continuare a prezentului regulament de către un administrator de fond cu capital de risc eligibil;
- (f) a emite un ordin pentru a se asigura că administratorul fondului cu capital de risc eligibil respectă prezentul regulament și nu mai repetă un comportament care poate fi considerat o încălcare a prezentului regulament.
- (f) nu acționează cu onestitate, corectitudine, cu competență, grijă sau diligență în desfășurarea activităților sale, încălcând astfel articolul 7 litera (a);
- (g) nu aplică politici și proceduri adecvate pentru a preveni practicile frauduloase, încălcând astfel articolul 7 litera (b);
- (h) încalcă repetat cerințele de la articolul 12 referitoare la raportul anual;
- (i) își încalcă repetat obligația de a informa investitorii în conformitate cu articolul 13.

Articolul 20

(1) Statele membre adoptă normele privind sancțiunile administrative și alte măsuri aplicabile pentru încălcări ale prevederilor prezentului regulament și iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că aceste măsuri și sancțiuni sunt puse în aplicare. Sancțiunile administrative și alte măsuri prevăzute sunt eficiente, proporționale și disuasive.

(2) Până la 16 mai 2015, statele membre transmit Comisiei și AEVMP normele menționate la alineatul (1). Statele membre înștiințează fără întârziere Comisia și AEVMP dacă există orice modificare ulterioară la acestea.

Articolul 21

(1) Autoritatea competentă din statul membru de origine ia măsurile necesare menționate la alineatul (2), respectând totodată principiul proporționalității, în cazul în care un administrator al unui fond cu capital de risc eligibil:

- (a) nu respectă cerințele care se aplică structurii portofoliului, încălcând astfel articolul 5;
- (b) distribuie unitățile și acțiunile unui fond cu capital de risc eligibil investitorilor neeligibili, încălcând astfel articolul 6;
- (c) utilizează denumirea de „EuVECA”, dar nu este înregistrat în conformitate cu articolul 14;
- (d) utilizează denumirea de „EuVECA” pentru distribuirea de fonduri care nu au fost înființate în conformitate cu articolul 3 litera (b) punctul (iii);
- (e) a fost înregistrat pe baza unor declarații false sau prin orice alte mijloace care contravin normelor, încălcând astfel articolul 14;

(2) În cazurile menționate la alineatul (1), autoritatea competentă din statul membru de origine, după caz:

- (a) ia măsuri prin care să asigure respectarea de către un administrator de fond cu capital de risc eligibil a dispozițiilor de la articolele 5 și 6, articolul 7 literele (a) și (b) și articolele 12, 13 și 14;
- (b) interzice utilizarea denumirii „EuVECA” și elimină din registrul administratorul de fond cu capital de risc eligibil.

(3) Autoritatea competentă din statul membru de origine informează fără întârziere autoritățile competente din statul membru gazdă, în conformitate cu articolul 14 alineatul (1) litera (d), precum și AEVMP cu privire la eliminarea administratorului de fond cu capital de risc eligibil din registrul menționat la alineatul (2) litera (b) din prezentul articol.

(4) Dreptul de a distribui unul sau mai multe fonduri cu capital de risc eligibile sub denumirea „EuVECA” expiră, cu efect imediat, la data deciziei autorității competente menționate la alineatul (2) litera (b).

Articolul 22

(1) Autoritățile competente și AEVMP cooperează în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 pentru a-și îndeplini sarcinile stabilite de prezentul regulament.

(2) Autoritățile competente și AEVMP își transmit, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, toate informațiile și documentele necesare pentru a-și îndeplini sarcinile respective stabilite de prezentul regulament, în special pentru a identifica și remedia cazurile de nerespectare a prezentului regulament.

Articolul 23

(1) Toate persoanele care exercită sau au exercitat activități pentru autoritățile competente sau pentru AEVMP, precum și auditorii și experții instruiți de autoritățile competente sau de AEVMP se supun obligației de a păstra secretul profesional. Aceste persoane nu pot divulga nicio informație confidențială la care au avut acces în timpul îndeplinirii sarcinilor lor niciunei persoane sau autorități, decât într-o formă rezumativă sau prescurtată, astfel încât administratorii de fonduri cu capital de risc eligibile și fondurile cu capital de risc eligibile să nu poată fi identificate individual, fără a aduce atingere cazurilor reglementate de dreptul penal și procedurilor din prezentul regulament.

(2) Nu sunt împiedicate schimburile de informații între autoritățile competente din statele membre și între autoritățile competente și AEVMP în conformitate cu prezentul regulament sau alte acte legislative ale Uniunii aplicabile administratorilor de fonduri cu capital de risc eligibile și fondurilor cu capital de risc eligibile.

(3) Atunci când autoritățile competente sau AEVMP primesc informații confidențiale în conformitate cu alineatul (2), acestea le pot utiliza numai pentru a-și îndeplini sarcinile și în cadrul procedurilor administrative și judiciare.

Articolul 24

În cazul unor dezacorduri apărute între autoritățile competente ale statelor membre în ceea ce privește o evaluare, o acțiune sau o omisiune comisă de o autoritate competentă într-un domeniu în care prezentul regulament impune cooperarea sau coordonarea între autoritățile competente din mai multe state membre, autoritățile competente pot sesiza AEVMP, care poate acționa în temeiul competențelor care i-au fost conferite prin articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, în măsura în care diferendul nu este legat de articolul 3 litera (b) punctul (iii) sau litera (d) punctul (iv) din prezentul regulament.

CAPITOLUL IV

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Articolul 25

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 9 alineatul (5) se conferă Comisiei pe o perioadă de patru ani de la 15 mai 2013. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de patru ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 9 alineatul (5) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 9 alineatul (5) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de trei luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu, sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu trei luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 26

(1) Comisia revizuieste prezentul regulament în conformitate cu alineatul (2). Revizuirea include o analiză generală a modului de funcționare a normelor stabilite de prezentul regulament și a experiențelor dobândite în perioada de punere în aplicare a lor, inclusiv:

(a) în ce măsură a fost utilizată denumirea „EuVECA” de administratorii de fonduri cu capital de risc eligibile din diferite state membre și dacă a fost utilizată la nivel național sau transfrontalier;

(b) repartizarea geografică și pe sectoare a investițiilor efectuate de fondurile europene cu capital de risc;

(c) adecvarea obligațiilor de informare prevăzute la articolul 13, în special dacă sunt suficiente pentru a permite investitorilor să ia o decizie de investiție în cunoștință de cauză;

(d) utilizarea de către administratorii de fonduri cu capital de risc eligibile a diferitelor tipuri de fonduri de investiții eligibile și, mai ales, dacă este necesar ca investițiile eligibile menționate în prezentul regulament să fie adaptate;

(e) posibilitatea de a extinde distribuirea de fonduri europene cu capital de risc eligibile la investitorii cu amănuntul;

- (f) eficacitatea, proporționalitatea și aplicarea sancțiunilor administrative și a altor măsuri administrative prevăzute de statele membre în conformitate cu prezentul regulament;
- (g) impactul prezentului regulament asupra pieței capitalului de risc;
- (h) posibilitatea de a permite fondurilor cu capital de risc stabilite într-o țară terță să utilizeze denumirea „EuVECA”, ținând seama de experiența în ceea ce privește aplicarea Recomandării Comisiei privind măsuri menite să încurajeze țările terțe să aplice standarde minime de bună guvernare în chestiuni fiscale;
- (i) oportunitatea completării prezentului regulament cu un regim pentru depozitari;
- (j) o evaluare a eventualelor bariere care au împiedicat investițiile în fondurile care au utilizat denumirea „EuVECA”, inclusiv impactul produs asupra investitorilor instituționali de alte acte juridice ale Uniunii cu caracter prudential.
- (2) Revizuirea prevăzută la alineatul (1) are loc:
- (a) până la 22 iulie 2017 în privința literelor (a)-(g), (i) și (j); și
- (b) până la 22 iulie 2015 în privința literei (h).
- (3) În urma revizuirii menționate la alineatul (1) și după consultarea AEVMP, Comisia prezintă un raport Parlamentului

European și Consiliului, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.

Articolul 27

(1) Până la 22 iulie 2017, Comisia inițiază o reexaminare a interacțiunii dintre prezentul regulament și alte norme privind organismele de plasament colectiv și administratorii acestora, în special cele prevăzute de Directiva 2011/61/UE. Reexaminarea respectivă tratează domeniul de aplicare al prezentului regulament. În cadrul reexaminării respective se colectează date în vederea evaluării faptului dacă este necesar să se extindă domeniul de aplicare pentru a permite administratorilor de fonduri cu capital de risc ale căror active totale în administrare depășesc plafonul prevăzut la articolul 2 alineatul (1) să devină administratori de fonduri cu capital de risc eligibile în conformitate cu prezentul regulament.

(2) În urma reexaminării menționate la alineatul (1) și după consultarea AEVMP, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.

Articolul 28

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Regulamentul se aplică de la 22 iulie 2013, cu excepția articolului 9 alineatul (5), care se aplică de la 15 mai 2013.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 17 aprilie 2013.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
L. CREIGHTON

REGULAMENTUL (UE) NR. 346/2013 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 17 aprilie 2013****privind fondurile europene de antreprenariat social****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾,având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

(1) Din ce în ce mai mulți investitori sunt interesați de atingerea unor obiective sociale și nu se mai limitează la urmărirea profitului financiar, astfel că în Uniune a luat naștere o piață a investițiilor sociale, constituită, în parte, din fonduri de investiții care vizează întreprinderile sociale. Aceste fonduri finanțează întreprinderile sociale, care au rol de motoare ale schimbării sociale, oferind soluții inovatoare la problemele sociale, de exemplu contribuind la abordarea consecințelor sociale ale crizei financiare și având astfel o contribuție importantă la îndeplinirea obiectivelor Strategiei Europa 2020 stabilită în Comunicarea Comisiei din 3 martie 2010 intitulată „Europa 2020: Inițiativă pentru asigurarea unei creșteri inteligente, sustenabile și favorabile incluziunii”.

(2) Prezentul regulament se înscrie în cadrul inițiativei pentru antreprenariat social, stabilită de Comisie în Comunicarea sa din 25 octombrie 2011, intitulată „Inițiativă pentru antreprenariatul social. Construirea unui ecosistem pentru promovarea întreprinderilor sociale în cadrul economiei și al inovării sociale”.

(3) Este necesar să se prevadă un cadru comun pentru utilizarea denumirii „EuSEF” pentru fonduri de antreprenariat social eligibile, cu precădere în ceea ce privește compoziția portofoliului fondurilor care își desfășoară activitatea sub această denumire, obiectivele lor de investiții eligibile, instrumentele de investiții pe care le pot utiliza și categoriile de investitori care pot investi în aceste fonduri, stabilind reguli uniforme la nivelul Uniunii. În absența unui astfel de cadru comun, există riscul adoptării unor măsuri divergente la nivel național de către statele membre, ceea ce ar avea un impact negativ direct asupra pieței interne și ar crea obstacole în calea bunei funcționări a acesteia, deoarece fondurile care intenționează să își desfășoare activitatea în întreaga Uniune ar trebui să se conformeze unor norme diferite de la un stat membru la altul. În plus, cerințele calitative divergente în materie de compoziție a portofoliului, de obiective de investiții și de investitori eligibili ar putea duce la crearea unor niveluri diferite de protecție a investitorilor și ar genera confuzie cu privire la propunerile de investiții legate de fondurile europene de antreprenariat social eligibile. Totodată, investitorii ar trebui să poată compara propunerile de investiții ale diferitelor fonduri de antreprenariat social eligibile. Este necesar să se înlăture obstacolele majore din calea mobilizării transfrontaliere de fonduri de antreprenariat social eligibile, să se evite denaturarea concurenței între acestea și să se prevină apariția în viitor a unor noi obstacole în calea schimburilor comerciale și a unor denaturări semnificative ale concurenței. În consecință, temeiul juridic adecvat pentru prezentul regulament este articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), astfel cum este interpretat în jurisprudența constantă a Curții de Justiție a Uniunii Europene.

(4) Este necesar să se adopte un regulament care să prevadă norme uniforme aplicabile fondurilor de antreprenariat social eligibile care doresc să mobilizeze capitaluri în Uniune utilizând denumirea de „EuSEF” și să impună obligații corespunzătoare administratorilor acestora în toate statele membre. Aceste cerințe ar trebui să asigure încrederea investitorilor care doresc să investească în fondurile respective. Prezentul regulament nu ar trebui să se aplice mecanismelor naționale existente care permit realizarea de investiții în antreprenariatul social și care nu utilizează denumirea „EuSEF”.

⁽¹⁾ JO C 175, 19.6.2012, p. 11.

⁽²⁾ JO C 229, 31.7.2012, p. 55.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 12 martie 2013 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 21 martie 2013.

- (5) Definirea cerințelor calitative pentru utilizarea denumirii „EuSEF” sub forma unui regulament garantează că aceste cerințe sunt direct aplicabile administratorilor organismelor de plasament colectiv care mobilizează fonduri utilizând această denumire. Acest lucru asigură, de asemenea, condiții uniforme pentru utilizarea acestei denumiri prin evitarea unor cerințe naționale diferite ca rezultat al transpunerii unei directive. Administratorii organismelor de plasament colectiv care utilizează această denumire ar trebui să urmeze aceleași reguli în întreaga Uniune, ceea ce va spori încrederea investitorilor. Prezentul regulament reduce totodată complexitatea legislației și costurile de conformare suportate de administratori pentru respectarea unor norme naționale adesea divergente aplicabile acestor fonduri, în special pentru administratorii care doresc să mobilizeze capitaluri la nivel transfrontalier. Regulamentul contribuie, de asemenea, la eliminarea denaturării concurenței.
- (6) Ar trebui să fie permis ca un fond de antreprenoriat social eligibil să fie gestionat fie extern, fie intern. În cazul în care un fond de antreprenoriat social eligibil este gestionat intern, fondul este deopotrivă administratorul și se supune tuturor cerințelor pentru administratori în temeiul prezentului regulament și este înregistrat în conformitate cu prezentul regulament. Un fond de antreprenoriat social eligibil care este gestionat intern nu ar trebui însă să aibă dreptul de a fi administratorul extern al altor organisme de plasament colectiv sau al unor organisme de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM).
- (7) Pentru a clarifica relația dintre prezentul regulament și alte norme ale Uniunii aplicabile organismelor de plasament colectiv și administratorilor acestora, este necesar să se prevadă că prezentul regulament se aplică numai administratorilor organismelor de plasament colectiv, altele decât OPCVM-urile, ce intră sub incidența Directivei 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM)⁽¹⁾ care sunt stabiliți în Uniune și înregistrați la autoritatea competentă în statul membru de origine, în conformitate cu Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative⁽²⁾, cu condiția ca respectivii administratori să gestioneze portofoliile fondurilor de antreprenoriat social eligibile. Totuși, administratorii externi ai fondurilor de antreprenoriat social eligibile care sunt înregistrați în temeiul prezentului regulament ar trebui să aibă dreptul de gestiona și OPCVM-uri, sub rezerva autorizării în temeiul Directivei 2009/65/CE.
- (8) În plus, prezentul regulament se aplică numai administratorilor acelor organisme de plasament colectiv ale căror active administrate nu depășesc plafonul menționat la articolul 3 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2011/61/UE. Calcularea plafonului în temeiul prezentului regulament urmează modul de calcul al plafonului prevăzut la articolul 3 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2011/61/UE.
- (9) Totuși, administratorii care sunt înregistrați în temeiul prezentului regulament și ale căror active totale administrate depășesc ulterior plafonul menționat la articolul 3 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2011/61/UE și care, prin urmare, fac obiectul unei autorizări eliberate de către autoritățile competente din statul lor membru de origine în conformitate cu articolul 6 din respectiva directivă, ar trebui să poată continua să utilizeze denumirea „FEAS” în ceea ce privește distribuirea fondurilor de antreprenoriat social eligibile, cu condiția respectării cerințelor prevăzute în respectiva directivă și a respectării în continuare a anumitor cerințe pentru utilizarea denumirii „FEAS” specificate în prezentul regulament, în legătură cu fondul de antreprenoriat social eligibil. Acest lucru se aplică atât fondurilor de antreprenoriat social eligibile existente, cât și celor înființate după depășirea plafonului.
- (10) În cazul în care administratorii organismelor de plasament colectiv nu doresc să utilizeze denumirea de „EuSEF”, prezentul regulament nu se aplică. În aceste cazuri ar trebui să se aplice în continuare normele naționale și legislația generală a Uniunii în vigoare.
- (11) Prezentul regulament ar trebui să prevadă norme uniforme cu privire la natura fondurilor de antreprenoriat social eligibile, în special la societățile de portofoliu eligibile în care fondurile de antreprenoriat social eligibile sunt autorizate să investească, și la instrumentele de investiții care pot fi utilizate. Aceste dispoziții sunt necesare pentru a distinge clar între un fond de antreprenoriat social eligibil și alte fonduri de investiții alternative care aplică alte strategii de investiții, mai puțin specializate, cum ar fi achizițiile, pe care prezentul regulament nu dorește să le promoveze.

⁽¹⁾ JO L 302, 17.11.2009, p. 32.

⁽²⁾ JO L 174, 1.7.2011, p. 1.

- (12) Pentru a asigura claritatea și certitudinea necesare, prezentul regulament ar trebui să prevadă totodată criterii uniforme pentru identificarea întreprinderilor sociale ca societăți de portofoliu eligibile. Într-adevăr, o întreprindere socială ar trebui definită ca actor al economiei sociale al cărei principal obiectiv este cel de a avea mai degrabă un impact social decât de a genera profit pentru proprietarii sau partenerii săi. Activitatea sa constă în furnizarea de bunuri și de servicii pe piață, iar profiturile sunt folosite în principal pentru realizarea unor obiective sociale. Aceasta face obiectul unei gestionări responsabile și transparente, îndeosebi prin implicarea angajaților săi, a clienților săi și a părților interesate de activitățile sale economice.
- (13) Întrucât obiectivul principal al întreprinderilor sociale este, mai degrabă, obținerea unui impact social pozitiv, decât maximizarea profitului, prezentul regulament ar trebui să promoveze numai sprijinirea societăților de portofoliu eligibile al căror scop este producerea unor efecte sociale măsurabile și pozitive. Un efect social măsurabil și pozitiv ar putea include furnizarea de servicii pentru imigranții care ar fi altfel excluși de pe piața muncii sau reintegrarea unor grupuri marginalizate pe piața muncii prin furnizarea de locuri de muncă, de formare profesională sau de alt tip de sprijin. Întreprinderile sociale își utilizează profiturile pentru atingerea obiectivului lor social principal și sunt administrate într-un mod transparent și responsabil. Pentru cazurile, în general excepționale, în care o societate de portofoliu eligibilă dorește să distribuie profiturile către acționari și proprietari, aceasta ar trebui să dispună de proceduri și reguli predefinite aplicabile unei astfel de distribuirii a profiturilor. Regulile respective ar trebui să precizeze că distribuirea profiturilor nu poate să prejudicieze obiectivul social principal al societății de portofoliu eligibile.
- (14) Întreprinderile sociale includ o gamă largă de întreprinderi, cu diferite forme juridice, care oferă servicii sau bunuri sociale persoanelor vulnerabile, marginalizate, dezavantajate sau excluse. Aceste servicii cuprind accesul la locuințe, îngrijiri medicale, asistență pentru persoanele vârstnice sau cu handicap, îngrijirea copiilor, accesul la servicii de ocupare a forței de muncă și de formare profesională, precum și gestionarea dependenței. Întreprinderile sociale includ, de asemenea, întreprinderi care utilizează o modalitate de producție de bunuri sau servicii care integrează un obiectiv social, dar ale căror activități pot cuprinde alte bunuri și servicii decât cele sociale. Aceste activități pot include integrarea socială și profesională prin accesul la servicii de ocupare a forței de muncă pentru persoanele dezavantajate, în special, din cauza calificării insuficiente ori a problemelor sociale sau profesionale care duc la excludere și marginalizare. Aceste activități pot privi și protecția mediului, cu un impact social, precum activități de combatere a poluării, de reciclare sau de asigurare de energie regenerabilă.
- (15) În conformitate cu scopul de a defini cu exactitate organismele de plasament colectiv care fac obiectul prezentului regulament și pentru a se acorda atenție furnizării de capital întreprinderilor sociale, fondurile de antreprenariat social eligibile ar trebui să fie acele fonduri care intenționează să investească cel puțin 70 % din totalul aporturilor lor de capital și din capitalul lor angajat nevărsat în astfel de întreprinderi. Nu ar trebui să se permită fondurilor de antreprenariat social eligibile să investească peste 30 % din totalul aporturilor lor de capital și din capitalul lor angajat nevărsat în alte active decât în cele care reprezintă investiții eligibile. Acest lucru presupune că, dacă 30 % este plafonul maxim permanent pentru investițiile neeligibile, plafonul de 70 % ar trebui rezervat investițiilor eligibile pe durata existenței fondului de antreprenariat social eligibil. Plafioanele menționate ar trebui calculate pe baza sumelor care pot fi investite după deducerea tuturor costurilor relevante și a deținerilor de numerar și de echivalent de numerar. Prezentul regulament ar trebui să stabilească detaliile necesare pentru calculul plafoanelor de investiții menționate.
- (16) Obiectivul prezentului regulament este îmbunătățirea dezvoltării întreprinderilor sociale din Uniune. Investițiile în societățile de portofoliu eligibile înființate în țări terțe pot crește capitalul fondurilor de antreprenariat social eligibile și, prin urmare, pot aduce beneficii întreprinderilor sociale din Uniune. Însă în niciun caz prezentul regulament nu ar trebui să favorizeze investițiile în societățile de portofoliu cu sediul în țări terțe cu care nu există acorduri adecvate de cooperare între autoritățile competente din statul membru de origine al administratorului fondului de antreprenariat social eligibil și cu orice alt stat membru în care se intenționează distribuirea unor unități sau acțiuni ale fondului de antreprenariat social eligibil sau țări cu care nu au loc schimburi eficiente de informații în materie fiscală.
- (17) Un fond de antreprenariat social eligibil ar trebui, într-o primă etapă, să aibă sediul în Uniune pentru a dispune de dreptul de a folosi denumirea de „EuSEF”, astfel cum este definită în prezentul regulament. Comisia ar trebui, cel mai târziu în termen de doi ani de la aplicarea prezentului regulament, să revizuiască limitarea utilizării denumirii de „EuSEF” la fondurile cu sediul în Uniune, ținând cont de experiența de aplicare a Recomandării Comisiei privind măsuri menite să încurajeze țările terțe să aplice standarde minime de bună guvernare în chestiuni fiscale.

- (18) Administratorul unui fond de antreprenoriat social eligibil ar trebui să aibă dreptul de a atrage angajamente suplimentare de capital pe parcursul existenței fondului. Ar trebui să se țină cont de aceste angajamente suplimentare atrase pe parcursul existenței fondului de antreprenoriat social eligibil atunci când se au în vedere viitoare investiții în alte active decât în active eligibile. Angajamentele suplimentare de capital ar trebui permise cu respectarea criteriilor și a condițiilor stabilite în normele sau instrumentele constitutive ale fondului de antreprenoriat social eligibil.
- (19) Având în vedere nevoile specifice de finanțare ale întreprinderilor sociale, este necesar să se definească clar tipurile de instrumente care trebuie utilizate de un fond de antreprenoriat social eligibil pentru astfel de finanțări. Prin urmare, prezentul regulament stabilește criterii uniforme privind instrumentele eligibile care trebuie să fie utilizate de un fond de antreprenoriat social eligibil pentru a face investiții, aici fiind incluse instrumente de capitaluri proprii și de cvasicapitaluri proprii, instrumente de datorie, inclusiv bilete la ordin și certificate de depozit, investiții în alte fonduri de antreprenoriat social eligibile, împrumuturi garantate sau negarantate și granturi. Totuși, spre a evita diluarea investițiilor în societățile de portofoliu eligibile, fondul de antreprenoriat social eligibil ar trebui să aibă dreptul de a investi doar în alte fonduri de antreprenoriat social eligibile, care, la rândul lor, nu au investit mai mult de 10 % din totalul aporturilor lor de capital și din capitalul lor angajat nevărsat în alte fonduri de antreprenoriat social eligibile.
- (20) Activitățile principale ale fondurilor de antreprenoriat social eligibile sunt furnizarea de resurse financiare către întreprinderi sociale prin investiții primare. Fondurile de antreprenoriat social eligibile nu ar trebui să participe la activități bancare cu importanță sistemică din afara cadrului uzual de reglementare prudențială (așa-numitul sistem bancar paralel) și nici să se implice în strategii tipice de capital privat, precum achizițiile prin împrumuturi.
- (21) Pentru a păstra flexibilitatea necesară portofoliului de investiții, fondurile de antreprenoriat social eligibile pot investi în alte active decât cele care reprezintă investiții eligibile, în măsura în care aceste investiții nu depășesc plafonul de 30 %, stabilit în prezentul regulament. Deținerile de numerar sau echivalente de numerar nu ar trebui luate în considerare în calculul acestui plafon, dat fiind că aceste dețineri de numerar și de echivalente de numerar nu pot fi considerate drept investiții. Fondurile de antreprenoriat social eligibile ar trebui să facă investiții în acord cu propria etică de investiții, de exemplu nu ar trebui să facă investiții în industria de armament, în domenii cu risc de încălcare a drepturilor omului sau care presupun abandonarea de deșeuri electronice.
- (22) Pentru a garanta faptul că denumirea „EuSEF” sugerează încredere și este ușor de recunoscut pentru investitorii de pe teritoriul Uniunii, prezentul regulament ar trebui să prevadă că numai administratorii fondurilor de antreprenoriat social eligibile care respectă criteriile uniforme de calitate, astfel cum sunt prevăzute în prezentul regulament, sunt eligibili să utilizeze denumirea „EuSEF” atunci când distribuie fonduri de antreprenoriat social eligibile în cadrul Uniunii.
- (23) Pentru a asigura fondurilor de antreprenoriat social eligibile un profil distinct și identificabil, adecvat scopului lor, ar trebui să existe norme uniforme privind componența portofoliului și tehnicile de investiție permise acestor fonduri.
- (24) Efectul de levier (de supraîndatorare) nu ar trebui să fie permis la nivelul fondurilor de antreprenoriat social eligibile, pentru a se asigura că acestea nu contribuie la generarea de riscuri sistemice, iar în cadrul activităților de investiții aceste fonduri sunt axate pe sprijinirea societăților de portofoliu eligibile. Administratorul unui fond de antreprenoriat social eligibil ar trebui să aibă doar dreptul de a face împrumuturi sau de a emite titluri de creanță, de a oferi garanții, la nivelul unui fond de antreprenoriat social eligibil, cu condiția ca astfel de împrumuturi, titluri de creanță sau garanții să fie acoperite prin angajamente nevărsate și, astfel, să nu crească expunerea fondului peste nivelul capitalului său angajat. Prin urmare, avansurile în numerar din partea investitorilor în fondurile de antreprenoriat social eligibile ce dispun de acoperire integrală în angajamente de capital din partea respectivilor investitori nu determină o creștere a expunerii fondului de antreprenoriat social eligibil și, prin urmare, sunt permise. De asemenea, împrumutul pe termen scurt ar trebui să fie acceptat pentru a permite fondului să soluționeze nevoile extraordinare de lichidități care pot apărea între momentul în care se solicită capitalul angajat de la investitori și primirea efectivă a capitalului în conturi, cu condiția ca suma împrumutată să nu depășească capitalul angajat nevărsat.

- (25) Ar trebui stipulate anumite măsuri de protecție speciale, pentru a se asigura că fondurile de antreprenoriat social eligibile sunt distribuite numai unor investitori avizați, care au experiența, cunoștințele și expertiza de a lua propriile decizii de investiții și de a evalua în mod adecvat riscurile specifice acestor fonduri, precum și pentru a menține încrederea investitorilor în fondurile de antreprenoriat social eligibile. Prin urmare, fondurile de antreprenoriat social eligibile ar trebui distribuite numai investitorilor care sunt clienți profesionali sau care pot fi considerați clienți profesionali în conformitate cu Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare ⁽¹⁾. Cu toate acestea, pentru a avea o bază de investitori suficient de vastă pentru investițiile în fondurile de antreprenoriat social eligibile, este de dorit ca și alți investitori să aibă acces la aceste fonduri, inclusiv persoanele cu disponibilități financiare ridicate. Ar trebui să se stabilească măsuri de protecție speciale pentru acești alți investitori pentru a garanta că fondurile de antreprenoriat social eligibile sunt distribuite numai către investitori cu un profil adecvat pentru astfel de investiții. Aceste măsuri de protecție exclud distribuirea prin utilizarea unor planuri de economii periodice. Totodată, investițiile făcute de directorii executivi, de directori sau de angajații implicați în gestiunea unui fond de antreprenoriat social eligibil ar trebui să fie permise atunci când aceștia investesc în fondul de antreprenoriat social eligibil pe care îl gestionează, întrucât astfel de persoane sunt suficient de calificate pentru a participa la astfel de investiții.
- (26) Pentru a garanta că numai administratorii fondurilor de antreprenoriat social eligibile care îndeplinesc criterii uniforme de calitate privind comportamentul pe piață pot utiliza denumirea „EuSEF”, prezentul regulament ar trebui să stabilească norme privind desfășurarea activității comerciale și relația administratorilor cu investitorii acestora. Din aceleași considerente, ar trebui stabilite condiții uniforme privind modul în care acești administratori abordează conflictele de interese. Aceste norme și condiții ar trebui să prevadă, de asemenea, ca administratorul să dispună de procedurile organizaționale și administrative necesare pentru a asigura abordarea adecvată a conflictelor de interese.
- (27) Dacă administratorul unui fond de antreprenoriat social eligibil intenționează să delege atribuții unor terțe părți, răspunderea administratorului față de fondul de antreprenoriat social eligibil și față de investitorii săi nu ar trebui să fie afectată de această delegare în favoarea unei terțe părți. Totodată, administratorul nu ar trebui să delege atribuții în asemenea măsură încât, în esență, acesta să nu mai poată fi considerat administratorul fondului de antreprenoriat social eligibil și să devină o simplă entitate de tip „cutie poștală”. Administratorul ar trebui să rămână în permanență responsabil pentru îndeplinirea corespunzătoare a atribuțiilor delegate și pentru respectarea prezentului regulament. Delegarea de atribuții nu ar trebui să submineze eficiența supravegherii realizate de administrator și, în special, nu ar trebui să îl împiedice pe acesta să acționeze, sau să administreze fondul în interesul suprem al investitorilor fondului.
- (28) Obținerea unui impact social pozitiv, în plus față de generarea unui profit pentru investitori, este o caracteristică cheie a fondurilor de investiții care vizează întreprinderile sociale, caracteristică care le distinge de alte tipuri de fonduri de investiții. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să prevadă ca administratorii fondurilor de antreprenoriat social eligibile să dispună de proceduri de evaluare a impactului social pozitiv care trebuie obținut prin investițiile în societățile de portofoliu eligibile.
- (29) În prezent, fondurile care vizează realizarea unor obiective sociale sau a unor impacturi sociale evaluează și colectează informații, de obicei, cu privire la măsura în care întreprinderile sociale își realizează obiectivele sau impacturile vizate. Există o gamă largă de tipuri de obiective și de impacturi sociale ce pot fi vizate de o întreprindere socială. Prin urmare, au apărut diferite căi de identificare a obiectivelor sau impacturilor sociale și de măsurare a acestora. De exemplu, o întreprindere ce intenționează să angajeze persoane dezavantajate poate raporta numărul de astfel de persoane angajate, care în alte circumstanțe nu ar fi fost angajate, sau o întreprindere care dorește să îmbunătățească reabilitarea socială a unor foști deținuți își poate evalua performanța în funcție de rata de recidivism. Fondurile sprijină întreprinderile sociale în pregătirea și furnizarea informațiilor cu privire la obiectivele și impacturile lor și în colectarea acestor informații în beneficiul investitorilor. Deși informațiile cu privire la obiectivele și impacturile sociale sunt foarte importante pentru investitori, este dificilă compararea diferitelor întreprinderi sociale, precum și a diferitelor fonduri, atât din cauza diferențelor dintre obiectivele și impacturile sociale vizate, cât și din cauza varietății de abordări. Pentru a încuraja o mai bună coerență și comparabilitate pe termen lung a acestor informații, precum și eficiența sporită a procedurilor de obținere a acestora, ar trebui adoptate acte delegate în acest domeniu. Astfel de acte delegate ar trebui să asigure o mai mare claritate pentru autoritățile de supraveghere, pentru fondurile de antreprenoriat social eligibile și pentru întreprinderile sociale.

⁽¹⁾ JO L 145, 30.4.2004, p. 1.

- (30) Pentru a asigura integritatea denumirii de „EuSEF”, ar trebui stabilite criterii de calitate privind organizarea administratorului unui fond de antreprenariat social eligibil. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să prevadă cerințe uniforme și proporționale privind nevoia de a menține resurse tehnice și umane adecvate.
- (31) Pentru a asigura buna administrare a fondurilor de antreprenariat social eligibile și capacitatea administratorilor de a acoperi riscurile potențiale ce derivă din activitățile lor, ar trebui să se prevadă cerințe uniforme și proporționale pentru administratorii fondurilor de antreprenariat social eligibile de a menține disponibile fonduri proprii suficiente. Aceste fonduri ar trebui să fie suficiente pentru a asigura continuitatea și corecta administrare a fondurilor de antreprenariat social eligibile.
- (32) În scopul protecției investitorilor, este necesar să se garanteze evaluarea adecvată a activelor fondurilor de antreprenariat social eligibile. Prin urmare, normele sau instrumentele constitutive ale fiecărui fond de antreprenariat social eligibil ar trebui să conțină norme privind evaluarea activelor. Aceasta ar trebui să asigure integritatea și transparența evaluării.
- (33) Ar trebui să se prevadă norme uniforme privind raporturile anuale, pentru a se garanta că administratorii fondurilor de antreprenariat social eligibile care utilizează denumirea „EuSEF” furnizează informații suficiente asupra activităților desfășurate.
- (34) Deși prezentul regulament conține cerințe pentru a asigura utilizarea corespunzătoare a fondurilor, autoritățile de supraveghere ar trebui să fie vigilente pentru a asigura respectarea cerințelor în cauză.
- (35) Pentru a asigura integritatea denumirii „EuSEF” în ochii investitorilor, este necesar ca denumirea să fie utilizată numai de administratorii fondurilor de antreprenariat social eligibile care aplică metode complet transparente în ceea ce privește politica de investiții și obiectivele de investiții. Prin urmare, ar trebui stabilite norme uniforme privind dispozițiile de furnizare de informații, dispoziții obligatorii pentru administratori în relațiile cu investitorii. Aceste norme ar trebui să cuprindă elementele specifice investițiilor în întreprinderi sociale, astfel încât se poate obține o mai mare consecvență și comparabilitate a acestor informații. Aici sunt cuprinse informații despre criteriile și procedurile utilizate pentru a alege anumite societăți de portofoliu eligibile drept obiective de investiții. Sunt cuprinse, de asemenea, informații privind impactul social pozitiv care trebuie obținut prin politica de investiții și modul în care trebuie monitorizat și evaluat acest impact. Pentru a asigura nivelul necesar de încredere a investitorilor în astfel de investiții, tot aici sunt cuprinse informații despre activele unui fond de antreprenariat social eligibil care nu au fost investite în societăți de portofoliu eligibile și modul în care acestea au fost alese.
- (36) Pentru a asigura supravegherea efectivă a cerințelor uniforme din prezentul regulament, autoritatea competentă din statul membru de origine ar trebui să supravegheze modul în care administratorul unui fond de antreprenariat social eligibil respectă cerințele uniforme prevăzute de prezentul regulament. În acest scop, administratorii care intenționează să distribuie fonduri cu denumirea „EuSEF” ar trebui să își notifice intenția autorității competente din statul membru de origine. Autoritatea competentă ar trebui să înregistreze administratorul dacă acesta a transmis toate informațiile necesare și dacă aplică proceduri adecvate de respectare a cerințelor prezentului regulament. O astfel de înregistrare ar trebui să fie valabilă pe întregul teritoriu al Uniunii.
- (37) Pentru a facilita distribuirea transfrontalieră eficientă a unui fond de antreprenariat social eligibil, înregistrarea administratorului ar trebui efectuată cu celeritate.
- (38) Pentru a asigura supravegherea efectivă a respectării criteriilor uniforme prevăzute în prezentul regulament, ar trebui stabilite norme privind situațiile în care trebuie să se actualizeze informațiile furnizate autorităților competente din statul membru de origine.
- (39) Pentru a asigura supravegherea efectivă a respectării cerințelor prevăzute în prezentul regulament, ar trebui să se instituie, de asemenea, o procedură de notificare transnațională între autoritățile competente de supraveghere, care trebuie inițiată la înregistrarea administratorului fondului de antreprenariat social eligibil în statul membru de origine.

- (40) Pentru a menține condiții transparente de distribuire a fondurilor de antreprenoriat social eligibile pe teritoriul Uniunii, Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe) (AEVMP) înființată prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ ar trebui să i se atribuie sarcina de a menține o bază de date centrală care să conțină toți administratorii de fonduri de antreprenoriat social eligibile și toate fondurile de antreprenoriat social eligibile gestionate de aceștia, înregistrate în conformitate cu prezentul regulament.
- (41) În cazul în care autoritatea competentă din statul membru gazdă are motive clare și demonstrabile să creadă că un administrator al unui fond de antreprenoriat social eligibil încalcă prezentul regulament pe teritoriul său, ar trebui să informeze de îndată autoritatea competentă din statul membru de origine, care ar trebui să ia măsurile necesare.
- (42) Dacă administratorul unui fond de antreprenoriat social eligibil continuă să acționeze în conflict evident cu prezentul regulament, în pofida măsurilor luate de autoritatea competentă din statul membru de origine sau în cazul în care aceasta nu ia măsurile necesare într-un termen rezonabil, autoritatea competentă a statului gazdă ar trebui, după informarea autorității competente din statul membru de origine, să ia toate măsurile necesare pentru protejarea investitorilor, având inclusiv posibilitatea de a împiedica administratorul respectiv să mai distribuie fondurile de antreprenoriat social eligibile pe teritoriul statului membru gazdă.
- (43) Pentru a asigura supravegherea eficientă a criteriilor uniforme instituite, prezentul regulament conține o listă a competențelor de supraveghere de care dispun autoritățile competente.
- (44) Pentru a se asigura respectarea aplicării corespunzătoare a prezentului regulament, acesta cuprinde sancțiuni administrative și alte măsuri în cazul încălcării prevederilor sale principale, mai precis, a normelor privind componența portofoliului, a măsurilor de protecție legate de identitatea investitorilor eligibili și a celor privind utilizarea denumirii „EuSEF” numai de administratorii fondurilor de antreprenoriat social eligibile înregistrate în conformitate cu prezentul regulament. Încălcarea acestor prevederi-cheie ar trebui să conducă, dacă este cazul, la interdicția de a mai utiliza denumirea și la excluderea din registru a administratorului în cauză.
- (45) Ar trebui să aibă loc un schimb de informații în materie de supraveghere între autoritățile competente din statele membre de origine și statele membre gazdă și AEVMP.
- (46) Cooperarea regulamentară efectivă între entitățile însărcinate să supravegheze respectarea criteriilor uniforme din prezentul regulament necesită aplicarea unui grad ridicat al păstrării secretului profesional de către toate autoritățile naționale relevante și de către AEVMP.
- (47) Contribuția fondurilor de antreprenoriat social eligibile la creșterea unei piețe europene pentru investiții cu caracter social va depinde de preluarea denumirii „EuSEF” de către administratorii fondurilor de antreprenoriat social eligibile, de recunoașterea denumirii de către investitori și de dezvoltarea unui climat solid pentru întreprinderile sociale în Uniune, care să ajute respectivele întreprinderi în accesarea opțiunilor financiare oferite. În acest scop, toate părțile interesate, inclusiv agenții economici, autoritățile competente din statele membre, Comisia și alte entități relevante din Uniune, ar trebui să contribuie la asigurarea unui înalt nivel de conștientizare a posibilităților oferite de prezentul regulament.
- (48) În vederea precizării cerințelor prevăzute de prezentul regulament, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește precizarea tipurilor de bunuri și de servicii sau a metodelor de producție a bunurilor și serviciilor care încorporează un obiectiv social, a circumstanțelor în care profiturile pot fi distribuite proprietarilor și acționarilor, a tipurilor de conflicte de interese pe care ar trebui să le evite administratorii fondurilor de antreprenoriat social eligibile și a măsurilor care ar trebui luate în acest sens, a procedurilor pentru evaluarea impactului social care va fi obținut de societățile de portofolii eligibile, precum și a conținutului și a procedurii de furnizare a informațiilor destinate investitorilor. Este deosebit de important ca, în timpul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți și luând în considerare și inițiativele de autoreglementare și codurile de conduită. În consultările întreprinse de Comisie în timpul lucrărilor sale pregătitoare cu privire la actele delegate privind stabilirea procedurilor de măsurare a impactului social vizat de societățile de portofolii eligibile ar trebui să fie implicate toate părțile interesate și AEVMP. Comisia, atunci când pregătește și elaborează acte delegate, ar trebui să asigure o transmitere simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.

⁽¹⁾ JO L 331, 15.12.2010, p. 84.

- (49) Standardele tehnice pentru serviciile financiare ar trebui să asigure armonizarea coerentă și supravegherea la un nivel ridicat pe teritoriul Uniunii. Ar fi util și oportun să revină AEVMP, în calitate de organism cu înaltă specializare, sarcina de a elabora un proiect de standarde tehnice de punere în aplicare, care să fie înaintat Comisiei, atunci când aceste standarde nu presupun alegeri de politică.
- (50) Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte standarde tehnice de punere în aplicare, prin intermediul actelor de punere în aplicare, în conformitate cu articolul 291 din TFUE și în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. AEVMP ar trebui să fie însărcinată cu elaborarea de standarde tehnice de punere în aplicare pentru formatul notificării menționate în prezentul regulament.
- (51) În termen de patru ani de la data de aplicare a prezentului regulament, Comisia ar trebui să realizeze o revizuire a prezentului regulament pentru a lua în considerare evoluțiile pieței fondurilor de antreprenoriat social eligibile în Uniune. Revizuirea ar trebui să includă o analiză generală a modului de funcționare a normelor stabilite de prezentul regulament și a experiențelor dobândite în perioada de aplicare a lor. Pe baza acestei revizuii, Comisia ar trebui să transmită Parlamentului European și Consiliului un raport, însoțit, dacă este cazul, de propuneri legislative.
- (52) Totodată, în termen de patru ani de la data de aplicare a prezentului regulament, Comisia ar trebui să inițieze o reexaminare a modului în care prezentul regulament interacționează cu alte dispoziții referitoare la organisme de plasament colectiv și administratorii acestora, mai ales cele prevăzute în Directiva 2011/61/UE. Această reexaminare ar trebui să privească mai ales domeniul de aplicare al prezentului regulament, evaluându-se necesitatea extinderii sale pentru a permite administratorilor de fonduri de investiții alternative mai mari să utilizeze denumirea „EuSEF”. Pe baza acestei reexaminări, Comisia ar trebui să transmită Parlamentului European și Consiliului un raport, însoțit, dacă este cazul, de propuneri legislative.
- (53) În contextul acestei reexaminări, Comisia ar trebui să evalueze eventualele bariere care au împiedicat accesarea fondurilor de către investitori, inclusiv impactul asupra investitorilor instituționali al altor reglementări prudențiale aplicabile acestora. În plus, Comisia ar trebui să colecteze date pentru a evalua contribuția denumirii „EuSEF” la alte programe ale Uniunii, precum Orizont 2020, care vizează de asemenea inovarea în cadrul Uniunii.
- (54) În legătură cu examinarea de către Comisie a barierelor fiscale din calea investițiilor transfrontaliere în capital de risc, astfel cum se prevede în Comunicarea Comisiei din 7 decembrie 2011 intitulată „Un plan de acțiune pentru îmbunătățirea accesului la finanțare al IMM-urilor”, și în contextul revizuirii prezentului regulament, Comisia ar trebui să aibă în vedere realizarea unei examinări echivalente a eventualelor bariere fiscale care afectează fondurile de antreprenoriat social eligibile și să evalueze potențialele stimulente fiscale care să vizeze încurajarea antreprenoriatului social în Uniune.
- (55) AEVMP ar trebui să își evalueze necesitățile de personal și de resurse rezultate din preluarea competențelor și atribuțiilor sale în temeiul prezentului regulament și să prezinte un raport Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.
- (56) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, inclusiv dreptul la respectarea vieții private și de familie (articolul 7) și libertatea de a desfășura o activitate comercială (articolul 16).
- (57) Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ⁽¹⁾ reglementează prelucrarea datelor cu caracter personal efectuată în statele membre în scopul prezentului regulament, sub supravegherea autorităților competente din statele membre, în special a autorităților publice independente desemnate de statele membre. Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele Comunității și privind libera circulație a acestor date reglementează prelucrarea datelor ⁽²⁾ cu caracter personal de către AEVMP în cadrul prezentului regulament și sub supravegherea Autorității Europene pentru Protecția Datelor.
- (58) Deoarece obiectivul prezentului regulament, și anume dezvoltarea pieței interne pentru fondurile de antreprenoriat social eligibile prin elaborarea unui cadru de înregistrare a administratorilor fondurilor de antreprenoriat social eligibile, facilitând astfel distribuirea fondurilor de antreprenoriat social eligibile pe teritoriul Uniunii, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre și, în consecință, având în vedere amploarea și efectele acestuia, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este menționat în articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv,

⁽¹⁾ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

⁽²⁾ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

OBIECT, DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Prezentul regulament prevede cerințe și condiții uniforme pentru acei administratori de organisme de plasament colectiv care doresc să utilizeze denumirea de „EuSEF” referitor la distribuirea fondurilor de antreprenoriat social eligibile în Uniune, contribuind astfel la buna funcționare a pieței interne.

De asemenea, prezentul regulament prevede norme uniforme privind distribuirea fondurilor de antreprenoriat social eligibile către investitori eligibili din cadrul Uniunii, componența portofoliului fondurilor de antreprenoriat social eligibile, instrumentele și tehnicile de investiții în fondurile de antreprenoriat social eligibile, precum și organizarea, transparența și conduita administratorilor fondurilor de antreprenoriat social eligibile care distribuie astfel de fonduri în cadrul Uniunii.

Articolul 2

(1) Prezentul regulament se aplică administratorilor organismelor de plasament colectiv, astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (1) litera (a), care îndeplinesc următoarele condiții:

- (a) activele totale gestionate nu depășesc plafonul menționat la articolul 3 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2011/61/UE;
- (b) sunt stabiliți în Uniune;
- (c) fac obiectul înregistrării de către autoritățile competente din statul membru de origine în conformitate cu articolul 3 alineatul (3) litera (a) din Directiva 2011/61/UE; și
- (d) gestionează portofolii ale fondurilor de antreprenoriat social eligibile.

(2) În cazul în care totalul activelor gestionate de către administratorii fondurilor de antreprenoriat social eligibile care sunt înregistrați în conformitate cu articolul 15 ajung să depășească plafonul menționat la articolul 3 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2011/61/UE și, prin urmare, administratorii trebuie autorizați în conformitate cu articolul 6 din respectiva directivă, aceștia pot continua să utilizeze denumirea „EuSEF” în ceea ce privește distribuirea fondurilor de antreprenoriat social eligibile

în Uniune, cu condiția ca, în toate cazurile în care sunt implicate fondurile de antreprenoriat social eligibile pe care le administrează:

- (a) să respecte cerințele prevăzute în Directiva 2011/61/UE; și
  - (b) să respecte în continuare articolele 3, 5, 10, articolul 13 alineatul (2), articolul 14 alineatul (1) literele (d), (e) și (f) din prezentul regulament.
- (3) În cazul în care administratorii fondurilor de antreprenoriat social eligibile sunt administratori externi și sunt înregistrați în conformitate cu articolul 15, aceștia pot, de asemenea, să gestioneze și organisme de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM), sub rezerva autorizării prevăzute în Directiva 2009/65/CE.

Articolul 3

(1) În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- (a) „organism de plasament colectiv” înseamnă un FIA astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2011/61/UE;
- (b) „fond de antreprenoriat social eligibil” înseamnă un organism de plasament colectiv care:
  - (i) intenționează să investească minimum 70 % din totalul aporturilor de capital și din capitalul angajat nevărsat în active care sunt investiții eligibile, calculate pe baza sumelor care pot fi investite după deducerea tuturor costurilor relevante și a deținerilor de numerar și de echivalent de numerar, în conformitate cu un calendar stabilit în normele sale sau în actele sale de constituire, într-un cadru de timp prevăzut în normele sau instrumentele sale constitutive;
  - (ii) nu utilizează mai mult de 30 % din totalul aporturilor sale de capital și al capitalului angajat nevărsat pentru achiziționarea altor active decât cele care reprezintă investiții eligibile, calculate pe baza sumelor care pot fi investite după deducerea tuturor costurilor relevante și a deținerilor de numerar și de echivalente de numerar;

(iii) este stabilit pe teritoriul unui stat membru;

- (c) „administrator al unui fond de antreprenoriat social eligibil” înseamnă o persoană juridică a cărei activitate comercială regulată o constituie gestionarea a cel puțin unui fond de antreprenoriat social eligibil;
- (d) „societate de portofoliu eligibilă” înseamnă o întreprindere care:
- (i) la momentul unei investiții efectuate de un fond de antreprenoriat social eligibil, nu operează pe o piață reglementată sau într-un „sistem multilateral de tranzacționare (MTF)” astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctele 14 și 15 din Directiva 2004/39/CE;
  - (ii) are drept obiectiv principal obținerea unui impact social pozitiv cuantificabil, conform statutului său, actului său constitutiv sau conform oricăror alte norme sau instrumente constitutive pe baza cărora a fost înființată întreprinderea, atunci când aceasta:
    - oferă servicii sau bunuri unor persoane vulnerabile, marginalizate, dezavantajate sau excluse;
    - utilizează o metodă de producție de bunuri sau servicii care întrușchipează obiectivul social al acesteia; sau
    - furnizează sprijin financiar doar întreprinderilor sociale astfel cum sunt definite la primele două liniuțe;
  - (iii) utilizează profiturile obținute în primul rând pentru atingerea obiectivului său social, conform statutului său, actului său constitutiv sau conform oricăror alte norme sau instrumente constitutive pe baza cărora a fost înființată întreprinderea și conform procedurilor și normelor predefinite care determină situațiile în care profiturile sunt distribuite acționarilor sau proprietarilor, pentru a se asigura că orice distribuție de acest tip a profiturilor nu subminează atingerea obiectivului său principal;
  - (iv) este administrată într-un mod responsabil și transparent, în special prin implicarea lucrătorilor, a clienților și a părților interesate de activitățile sale comerciale;
- (v) este stabilită pe teritoriul unui stat membru sau într-o țară terță, cu condiția ca țara terță:
- să nu fie calificată drept țară necooperantă sau teritoriu necooperant de către Grupul de acțiune financiară pentru lupta împotriva spălării de bani și a finanțării teroriste;
  - să fi semnat un acord cu statul membru de origine al administratorului fondului de antreprenoriat social eligibil și cu fiecare stat membru în care se intenționează distribuirea de unități sau acțiuni ale fondului de antreprenoriat social eligibil, asigurându-se astfel că țara terță respectă în totalitate standardele stabilite la articolul 26 din modelul de convenție fiscală al OCDE și garantează un schimb eficace de informații în materie fiscală, inclusiv eventuale acorduri fiscale multilaterale;
- (e) „instrumente eligibile” înseamnă oricare dintre instrumentele de mai jos:
- (i) instrumente de capital propriu sau cvasicapital propriu care:
    - sunt emise de o societate de portofoliu eligibilă și sunt achiziționate direct de fondul de antreprenoriat social eligibil de la societatea de portofoliu eligibilă;
    - sunt emise de o societate de portofoliu eligibilă în schimbul unui titlu de capital propriu emis de societatea de portofoliu eligibilă;
    - sunt emise de o întreprindere în cadrul căreia societatea de portofoliu eligibilă este o filială în posesiune majoritară și sunt achiziționate de fondul de antreprenoriat social eligibil în schimbul unui instrument de capital propriu emis de societatea de portofoliu eligibilă;
  - (ii) titluri de valoare și instrumente de datorie negarantate, emise de o societate de portofoliu eligibilă;

- (iii) unități sau acțiuni ale unuia sau mai multor fonduri de antreprenariat social eligibile, cu condiția ca respectivele fonduri să nu fi investit mai mult de 10 % din totalul aporturilor lor de capital și din capitalul angajat nevărsat în fonduri de antreprenariat social eligibile;
- (iv) împrumuturi garantate sau negarantate acordate de fondul de antreprenariat social eligibil unei societăți de portofoliu eligibilă;
- (v) orice alt tip de participație într-o societate de portofoliu eligibilă;
- (f) „costuri relevante” înseamnă orice comisioane, taxe și cheltuieli suportate în mod direct sau indirect de către investitori, convenite de către administratorul fondului de antreprenariat social eligibil împreună cu investitorii în fondul respectiv;
- (g) „capital propriu” înseamnă participații în capitalul propriu al unei întreprinderi, reprezentat prin acțiuni sau alte forme de participație în capitalul societății de portofoliu eligibile emise către investitorii săi;
- (h) „instrumentele de cvasicapital propriu” înseamnă orice tip de instrument de finanțare care este o combinație de capital și pasive și prin care rentabilitatea instrumentului este asociată profitului sau pierderilor înregistrate de societatea de portofoliu eligibilă și prin care rambursarea instrumentului în caz de neîndeplinire a obligațiilor de plată nu este asigurată în totalitate;
- (i) „distribuire” înseamnă oferirea sau plasarea directă ori indirectă, la inițiativa administratorului unui fond de antreprenariat social eligibil sau în numele aceluiași administrator, a unor unități sau acțiuni aparținând unui fond de antreprenariat social eligibil pe care îl administrează către investitori domiciliați sau cu sediul social pe teritoriul Uniunii;
- (j) „capital angajat” înseamnă orice angajament în temeiul căruia un investitor este obligat, în termenul prevăzut în normele sau instrumentele constitutive ale fondului de antreprenariat social eligibil să achiziționeze o participație ori să contribuie la capitalul fondului respectiv;
- (k) „stat membru de origine” înseamnă statul membru în care administratorul fondului de antreprenariat social eligibil a fost înființat și în care trebuie înregistrat de către autoritățile competente în conformitate cu articolul 3 alineatul (3) litera (a) din Directiva 2011/61/UE;
- (l) „stat membru gazdă” înseamnă statul membru, altul decât statul membru de origine, în care administratorul fondului de antreprenariat social eligibil distribuie fonduri de antreprenariat social eligibile în conformitate cu prezentul regulament;
- (m) „autoritate competentă” înseamnă autoritatea națională pe care statul membru de origine o desemnează, în temeiul unui act cu putere de lege sau al unei norme administrative, să efectueze înregistrarea administratorilor organismelor de plasament colectiv care cad sub incidența prezentului regulament.
- În ceea ce privește litera (c) de la primul paragraf, în cazul în care forma juridică a fondului de antreprenariat social eligibil permite administrarea internă, iar organismul de conducere al fondului decide să nu numească un administrator extern, fondul de antreprenariat social eligibil însuși va fi înregistrat drept administrator al fondului de antreprenariat social eligibil în conformitate cu articolul 15. Un fond de antreprenariat social eligibil care este înregistrat ca administrator intern al unui fond de antreprenariat social eligibil nu poate fi înregistrat ca administrator extern al unui fond de antreprenariat social eligibil la alte organisme de plasament colectiv.
- (2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 26, prin care să precizeze tipurile de servicii sau bunuri și metodele de producție a bunurilor sau serviciilor care întrușchipează un obiectiv social menționate la prezentul articol alineatul (1) litera (d) punctul (ii) având în vedere diferite tipuri de societăți de portofoliu eligibile și circumstanțele în care profiturile pot fi distribuite proprietarilor și investitorilor.

CAPITOLUL II

CONDIȚII DE UTILIZARE A DENUMIRII „EuSEF”

Articolul 4

Administratorii fondurilor de antreprenoriat social eligibile care îndeplinesc cerințele prevăzute în prezentul capitol au dreptul să utilizeze denumirea „EuSEF” în legătură cu distribuirea fondurilor de antreprenoriat social eligibile pe teritoriul Uniunii.

Articolul 5

(1) Atunci când achiziționează active care nu sunt instrumente eligibile, administratorii fondurilor de antreprenoriat social eligibile se asigură că fondul de antreprenoriat social eligibil administrat nu utilizează mai mult de 30 % din totalul aporturilor de capital și din capitalul angajat nevărsat pentru a achiziționa astfel de active. Plafonul de 30 % se calculează în funcție de sumele care pot fi investite după deducerea tuturor costurilor relevante. Deținerile de numerar sau echivalente de numerar nu se iau în considerare în calculul acestui plafon, dat fiind că numerarul și echivalentele de numerar nu pot fi considerate drept investiții.

(2) Administratorii fondurilor de antreprenoriat social eligibile nu utilizează nicio metodă la nivelul fondului de antreprenoriat social eligibil prin care expunerea fondului ar crește peste nivelul capitalului angajat, fie prin împrumuturi de numerar sau de titluri de valoare, fie prin angajarea în poziții aferente instrumentelor financiare derivate sau prin orice alte mijloace.

(3) Administratorii fondurilor de antreprenoriat social eligibile au doar dreptul de a face împrumuturi sau emite titluri de creanță și de a oferi garanții, la nivelul fondului de antreprenoriat social eligibil, cu condiția ca astfel de împrumuturi, titluri de creanță sau garanții să fie acoperite prin angajamente nevărsate.

Articolul 6

(1) Administratorii fondurilor de antreprenoriat social eligibile distribuie unitățile și acțiunile fondurilor de antreprenoriat social eligibile administrate exclusiv către investitori considerați clienți profesionali în conformitate cu secțiunea I din anexa II la Directiva 2004/39/CE sau care, la cerere, pot fi considerați clienți profesionali în conformitate cu secțiunea II din anexa II la Directiva 2004/39/CE ori către alți investitori atunci când:

- (a) se angajează să investească o sumă de minimum 100 000 EUR; precum și
- (b) într-un document distinct de contractul încheiat pentru angajamentul de investiție, acești alți investitori declară în scris că au luat la cunoștință riscurile asociate angajamentului prezentat.

(2) Alineatul (1) nu se aplică investițiilor efectuate de directorii executivi, de directori sau de angajații implicați în gestiunea unui administrator al fondului de antreprenoriat social eligibil atunci când aceștia investesc în fondurile de antreprenoriat social eligibile pe care le gestionează.

Articolul 7

În legătură cu fondurile de antreprenoriat social eligibile pe care le gestionează, administratorii fondurilor:

- (a) acționează cu onestitate, echitate, cu competență, grijă și diligență în desfășurarea activităților lor;
- (b) aplică politici și proceduri adecvate pentru a preveni practicile frauduloase despre care se poate presupune, în mod rezonabil, că afectează interesele investitorilor și ale societăților de portofoliu eligibile;
- (c) își desfășoară activitatea astfel încât să promoveze impactul social pozitiv al societăților de portofoliu eligibile în care au investit, interesul fondurilor de antreprenoriat social eligibile gestionate, al investitorilor în acele fonduri și integritatea pieței;
- (d) aplică un nivel ridicat de diligență în selectarea și monitorizarea continuă a investițiilor în societățile de portofoliu eligibile și a impactului social pozitiv al acestora;
- (e) posedă cunoștințe și o înțelegere adecvată a societăților de portofoliu eligibile în care investesc;
- (f) își tratează investitorii în mod corect;
- (g) se asigură că niciun investitor nu beneficiază de tratament preferențial, cu condiția ca acest tratament preferențial să fie prevăzut în normele sau instrumentele constitutive ale fondului de antreprenoriat social eligibil.

Articolul 8

(1) Dacă administratorul unui fond de antreprenoriat social eligibil intenționează să delege atribuții unor terțe părți, răspunderea administratorului față de fondul de antreprenoriat social eligibil și față de investitorii săi nu trebuie să fie afectată de această delegare și, totodată, administratorul nu poate să delege atribuții în asemenea măsură încât, în esență, acesta să nu mai poată fi considerat administratorul fondului de antreprenoriat social eligibil și să devină o simplă entitate de tip „cutie poștală”.

(2) Delegarea de atribuții prevăzută la alineatul (1) nu poate să submineze eficiența supravegherii realizate de administratorul fondului de antreprenoriat social eligibil și, în special, nu poate să îl împiedice pe acesta să acționeze sau să administreze fondul în interesul suprem al investitorilor fondului.

Articolul 9

(1) Administratorii fondurilor de antreprenoriat social eligibile identifică și evită conflictele de interese, iar în cazurile în care acestea nu pot fi evitate gestionează și monitorizează și, în conformitate cu alineatul (4), fac publice conflictele de interese în mod prompt, pentru a preveni ca interesele fondurilor de antreprenoriat social eligibile și ale investitorilor lor să fie afectate negativ de acele conflicte de interese și pentru a se asigura că fondurile de antreprenoriat social eligibile gestionate de ei sunt tratate echitabil.

(2) Administratorii fondurilor de antreprenoriat social eligibile identifică în special acele conflicte de interese care pot apărea între:

(a) administratorii fondurilor de antreprenoriat social eligibile, acele persoane care administrează efectiv fondul de antreprenoriat social eligibil, angajații sau orice persoane care, în mod direct sau indirect, controlează sau sunt controlate de administratorul fondului de antreprenoriat social eligibil, și fondul eligibil de antreprenoriat social eligibil administrat de administratorul fondului respectiv sau investitorii în respectivul fond;

(b) un fond de antreprenoriat social eligibil sau investitorii în acel fond și un alt fond de antreprenoriat social eligibil administrat de același administrator sau investitorii în acel alt fond;

(c) fondul de antreprenoriat social eligibil sau investitorii în respectivul fond și un organism de plasament colectiv sau un OPCVM administrat de același administrator sau investitorii în respectivul organism de plasament colectiv sau în OPCVM.

(3) Administratorii fondurilor de antreprenoriat social eligibile mențin și pun în aplicare proceduri efective de organizare și de administrare în scopul respectării cerințelor prevăzute la alineatele (1) și (2).

(4) Se recurge la publicarea conflictelor de interese astfel cum se menționează la alineatul (1) în cazul în care procedurile organizaționale aplicate de administratorul fondului de antreprenoriat social eligibil pentru a identifica, preveni, gestiona și

monitoriza conflictele de interese nu sunt suficiente pentru a garanta în mod rezonabil că va fi evitat riscul de a prejudicia interesele investitorilor. Înainte de a acționa în numele lor, administratorii fondurilor de antreprenoriat social eligibile informează în mod clar investitorii cu privire la natura generală sau sursa conflictelor de interese.

(5) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 26, în care să precizeze:

(a) tipurile de conflicte de interese menționate la alineatul (2) din prezentul articol;

(b) măsurile care trebuie luate de administratorii fondurilor de antreprenoriat social eligibile în ceea ce privește structurile și procedurile organizaționale și administrative pentru a identifica, a preveni, a gestiona, a monitoriza și a publica conflictele de interese.

Articolul 10

(1) Pentru fiecare fond de antreprenoriat social eligibil pe care îl administrează, administratorii fondurilor de antreprenoriat social eligibile utilizează proceduri adecvate de evaluare a măsurii în care societățile de portofoliu eligibile în care fondul de antreprenoriat social eligibil investește obțin efectele sociale pozitive la care s-au angajat. Administratorii se asigură că aceste proceduri sunt clare și transparente și includ indicatori printre care, în funcție de obiectivul social și de natura societății de portofoliu eligibile, se pot număra:

(a) ocuparea forței de muncă și piața muncii;

(b) standardele și drepturile referitoare la calitatea locurilor de muncă;

(c) incluziunea socială și protecția anumitor grupuri;

(d) egalitatea de tratament, egalitatea de șanse, nediscriminare;

(e) sănătatea publică și siguranța;

(f) accesul la sistemele de protecție socială, sanitare și educaționale și efectele asupra acestora.

(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 26, în care să precizeze detaliile procedurilor menționate la alineatul (1) din prezentul articol, în ceea ce privește diferitele societăți de portofoliu eligibile.

Articolul 11

(1) Indiferent de situație, administratorii fondurilor de antreprenoriat social eligibile dețin fonduri proprii suficiente și utilizează resurse tehnice și umane corespunzătoare pentru a asigura administrarea adecvată a fondurilor de antreprenoriat social eligibile pe care le gestionează.

(2) Este obligația permanentă a administratorilor fondurilor de antreprenoriat social eligibile să se asigure că pot demonstra că dețin suficiente fonduri proprii pentru menținerea continuității operaționale și să facă cunoscută această justificare și motivele pentru care consideră că fondurile deținute sunt suficiente, conform articolului 14.

Articolul 12

(1) Normele privind evaluarea activelor sunt stipulate în normele sau instrumentele constitutive ale fondului de antreprenoriat social eligibil și asigură un proces corect și transparent de evaluare.

(2) Procedurile de evaluare utilizate asigură evaluarea corectă a activelor și calcularea valorii activelor cel puțin o dată pe an.

(3) Pentru a asigura coerența în evaluarea societăților de portofoliu eligibile, AEVMP elaborează orientări privind principii comune de tratare a investițiilor în astfel de întreprinderi, ținând cont de obiectivul principal de obținere a unui impact social pozitiv și de utilizare a profiturilor în primul rând pentru obținerea acestui impact.

Articolul 13

(1) În termen de șase luni de la încheierea exercițiului financiar, administratorii fondurilor de antreprenoriat social eligibile pun la dispoziția autorității competente din statul membru de origine un raport anual pentru fiecare fond de antreprenoriat social eligibil administrat. Raportul descrie componența portofoliului deținut de fondul de antreprenoriat social eligibil și activitățile desfășurate în anul precedent. Acesta include și comunicarea profiturilor fondului de antreprenoriat

social eligibil la sfârșitul existenței sale și, după caz, a profiturilor distribuite în cursul existenței sale. Raportul cuprinde situațiile financiare auditate ale fondului de antreprenoriat social eligibil. Raportul anual este elaborat în conformitate cu standardele de raportare în vigoare și cu termenii conveniți între administratorul fondului de antreprenoriat social eligibil și investitori. Administratorii fondurilor de antreprenoriat social eligibile pun raportul la dispoziția investitorilor, la cerere. Administratorii fondurilor de antreprenoriat social eligibile și investitorii pot conveni să fie furnizate informații suplimentare.

(2) Raportul anual cuprinde cel puțin următoarele elemente:

(a) detalii, după caz, privind rezultatele sociale generale obținute prin aplicarea politicii de investiții și metoda utilizată pentru a evalua aceste rezultate;

(b) o declarație privind cesiunile care au avut loc în legătură cu societățile de portofoliu eligibile;

(c) o descriere din care să reiasă dacă au avut loc cesiuni legate de celelalte active ale fondului de antreprenoriat social eligibil care nu sunt investite în societăți de portofoliu eligibile, pe baza criteriilor menționate la articolul 14 alineatul (1) litera (f);

(d) o sinteză a activităților derulate de administratorul fondului de antreprenoriat social eligibil în legătură cu societățile de portofoliu eligibile menționate la articolul 14 alineatul (1) litera (l);

(e) informații privind natura și scopul investițiilor, cu excepția investițiilor eligibile menționate la articolul 5 alineatul (1).

(3) Un audit al fondului de antreprenoriat social eligibil trebuie efectuat cel puțin o dată pe an. Auditul confirmă faptul că se dețin fonduri și active pe numele fondului și că administratorul fondului de antreprenoriat social eligibil a instituit și a menținut mecanisme adecvate de înregistrare a datelor și de control privind utilizarea oricărui drept de mandat sau de control asupra banilor și activelor fondului de antreprenoriat social eligibil și ale investitorilor în acesta.

(4) În cazul în care administratorul fondului de antreprenoriat social eligibil este obligat să publice un raport financiar anual privind fondul de antreprenoriat social eligibil, în conformitate cu articolul 4 din Directiva 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind armonizarea obligațiilor de transparență în ceea ce privește informația referitoare la emitenții ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată ⁽¹⁾, informațiile menționate la alineatele (1) și (2) din prezentul articol pot fi furnizate separat sau ca secțiune suplimentară la raportul financiar anual.

Articolul 14

(1) Înainte de a decide asupra unor investiții, administratorii fondurilor de antreprenoriat social eligibile informează investitorii în mod clar și inteligibil, înainte ca aceștia să ia o decizie de investiție, referitor la fondurile de antreprenoriat social eligibile pe care le administrează, precizând următoarele elemente:

- (a) identitatea administratorului fondului de antreprenoriat social eligibil și a altor furnizori de servicii contractați de administratorul fondului de antreprenoriat social eligibil în legătură cu activitatea de administrare și o descriere a sarcinilor lor;
- (b) sumele de care dispune administratorul fondului de antreprenoriat social eligibil și o declarație amănunțită referitor la motivele pentru care acesta consideră că fondurile sunt suficiente pentru menținerea resurselor umane și tehnice necesare pentru administrarea corectă a fondurilor de antreprenoriat social eligibile de care răspunde;
- (c) o descriere a strategiei și a obiectivelor de investiții ale fondului de antreprenoriat social eligibil, inclusiv:
  - (i) tipurile de societăți de portofoliu eligibile în care intenționează să investească;
  - (ii) orice alt fond de antreprenoriat social eligibil în care intenționează să investească;
  - (iii) tipurile de societăți de portofoliu eligibile în care intenționează să investească într-un alt fond eligibil de antreprenoriat social, așa cum se prevede la punctul (ii);
  - (iv) investițiile neeligibile pe care intenționează să le realizeze;
- (v) tehnicile pe care intenționează să le folosească; precum și
- (vi) orice restricții de investiții aplicabile;
- (d) rezultatul social pozitiv vizat de politica de investiții a fondului de antreprenoriat social eligibil, inclusiv, dacă este cazul, estimări rezonabile ale acestor rezultate și informații despre performanțele anterioare în acest sector;
- (e) metodologiile care se vor utiliza pentru a evalua rezultatele sociale;
- (f) o descriere a activelor care nu sunt societăți de portofoliu eligibile și procesul și criteriile utilizate pentru a alege aceste active, cu excepția cazului în care acestea sunt numerar sau echivalente de numerar;
- (g) o descriere a profilului de risc al fondului de antreprenoriat social eligibil și a oricăror riscuri asociate activelor în care fondul poate investi sau tehnicile de investiții care pot fi utilizate;
- (h) o descriere a procedurii de evaluare a fondului eligibil de antreprenoriat social și a metodologiei de stabilire a prețurilor activelor, inclusiv metodele utilizate pentru evaluarea societăților de portofoliu eligibile;
- (i) o descriere a metodei de calcul al remunerației administratorului fondului de antreprenoriat social eligibil;
- (j) o descriere a tuturor costurilor relevante, precum și valorile maxime ale acestora;
- (k) dacă este cazul, istoricul performanțelor financiare ale fondului de antreprenoriat social eligibil;
- (l) serviciile de sprijin pentru întreprinderi și alte activități de asistență oferite de administratorul fondului de antreprenoriat social eligibil sau organizate de acesta prin intermediul unor terți pentru a facilita dezvoltarea, creșterea sau, în alte privințe, operațiunile curente ale societăților de portofoliu eligibile în care fondul de antreprenoriat social eligibil investește ori, în cazul în care nu sunt furnizate aceste servicii sau activități, o explicație în acest sens;

⁽¹⁾ JO L 390, 31.12.2004, p. 38.

(m) o descriere a procedurilor prin care fondul de antreprenoriat social eligibil își poate schimba strategia de investiții sau politica de investiții ori ambele.

(2) Toate informațiile menționate la alineatul (1) sunt corecte, clare și nu induc în eroare. Informațiile sunt actualizate și revizuite în mod regulat, după caz.

(3) În cazul în care administratorul fondului de antreprenoriat social eligibil este obligat să publice, în conformitate cu Directiva 2003/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau pentru admiterea valorilor mobiliare la tranzacționare ⁽¹⁾ ori în conformitate cu legislația națională, un prospect în legătură cu fondul de antreprenoriat social eligibil, informațiile menționate la alineatul (1) se pot furniza separat sau ca secțiune a prospectului.

(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 26, în care să specifice:

(a) conținutul informațiilor menționate la alineatul (1) literele (c)-(f) și (l) de la prezentul articol;

(b) modul în care informațiile menționate la alineatul (1) literele (c)-(f) și (l) de la prezentul articol pot fi prezentate într-un mod uniform pentru a asigura cel mai ridicat nivel de comparabilitate posibil.

CAPITOLUL III

SUPRAVEGHERE ȘI COOPERARE ADMINISTRATIVĂ

Articolul 15

(1) Administratorii fondurilor de antreprenoriat social eligibile care intenționează să utilizeze denumirea de „EuSEF” pentru distribuirea fondurilor de antreprenoriat social eligibile informează autoritatea competentă din statul membru de origine cu privire la această intenție și furnizează următoarele informații:

(a) identitatea persoanelor care gestionează efectiv fondurile de antreprenoriat social eligibile;

(b) identitatea fondurilor de antreprenoriat social eligibile ale căror unități sau acțiuni sunt distribuite și strategiile lor de investiții;

(c) informații cu privire la dispozițiile luate pentru a respecta cerințele prevăzute în capitolul II;

(d) o listă a statelor membre în care administratorul fondului de antreprenoriat social eligibil intenționează să distribuie fiecare fond de antreprenoriat social eligibil;

(e) o listă a statelor membre în care administratorul fondului de antreprenoriat social eligibil a înființat sau intenționează să înființeze fonduri de antreprenoriat social eligibile.

(2) Autoritatea competentă din statul membru de origine înregistrează administratorul fondului de antreprenoriat social eligibil numai în cazul în care consideră că sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) persoanele care conduc în mod efectiv activitatea de administrare a fondurilor de antreprenoriat social eligibile au o bună reputație și o experiență suficientă inclusiv în legătură cu strategiile de investiții urmărite de administratorul fondului de antreprenoriat social eligibil;

(b) informațiile cerute conform alineatului (1) sunt complete;

(c) dispozițiile notificate conform alineatului (1) litera (c) sunt adecvate pentru a asigura conformitatea cu cerințele de la capitolul II;

(d) lista notificată conform alineatului (1) litera (e) arată că toate fondurile de antreprenoriat social eligibile sunt înființate în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) litera (b) punctul (iii) din prezentul regulament.

⁽¹⁾ JO L 345, 31.12.2003, p. 64.

(3) Înregistrarea în temeiul prezentului regulament este valabilă pe tot teritoriul Uniunii și permite administratorilor fondurilor de antreprenoriat social eligibile să distribuie fonduri de antreprenoriat social eligibile sub denumirea de „EuSEF” pe teritoriul Uniunii.

Articolul 16

Administratorul fondului de antreprenoriat social eligibil informează autoritatea competentă din statul membru de origine în care intenționează să distribuie:

- (a) un nou fond de antreprenoriat social eligibil;
- (b) un fond de antreprenoriat social eligibil existent într-un stat membru care nu este menționat pe lista prevăzută la articolul 15 alineatul (1) litera (d).

Articolul 17

(1) Imediat după ce administratorul fondului de antreprenoriat social eligibil a fost înregistrat, după adăugarea unui nou fond de antreprenoriat social eligibil, a unui nou sediu pentru înființarea unui fond de antreprenoriat social eligibil sau după adăugarea unui nou stat membru în care administratorul fondului de antreprenoriat social eligibil intenționează să distribuie fonduri de antreprenoriat social eligibile, autoritatea competentă din statul membru de origine notifică acest fapt AEVMP și, respectiv, statelor membre indicate conform articolului 15 alineatul (1) litera (d).

(2) Statele membre gazdă prevăzute în conformitate cu articolul 15 alineatul (1) litera (d) din prezentul regulament nu impun administratorului fondului de antreprenoriat social eligibil înregistrat în conformitate cu articolul 15 nicio cerință sau procedură administrativă în ceea ce privește distribuirea fondului de antreprenoriat social eligibil și nici nu solicită avizarea distribuției înainte ca aceasta să înceapă.

(3) Pentru a asigura punerea în aplicare în mod uniform a prezentului articol, AEVMP elaborează un proiect de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a stabili formatul notificării în conformitate cu acest articol.

(4) AEVMP transmite Comisiei proiectul de standarde tehnice de punere în aplicare până la 16 februarie 2014.

(5) Competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la alineatul (3) se delegă Comisiei, în conformitate cu procedura stabilită la articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 18

AEVMP menține o bază de date centrală la care este permis accesul publicului prin internet și care cuprinde toți administratorii de fonduri de antreprenoriat social eligibile înregistrați în conformitate cu articolul 15 și fondurile de antreprenoriat social eligibile distribuite de aceștia, precum și țările în care sunt distribuite.

Articolul 19

(1) Autoritatea competentă a statului membru de origine verifică conformitatea cu cerințele stabilite în prezentul regulament.

(2) În cazul în care autoritatea competentă din statul membru gazdă are motive clare și demonstrabile să creadă că un administrator al fondului de antreprenoriat social eligibil încalcă prezentul regulament pe teritoriul său, trebuie să informeze de îndată și în mod corespunzător autoritatea competentă din statul membru de origine. Autoritatea competentă din statul membru de origine ia măsurile necesare.

(3) Dacă, în pofida măsurilor luate de autoritatea competentă din statul membru de origine sau în cazul în care aceasta nu ia măsurile necesare într-un termen rezonabil sau administratorul fondului de antreprenoriat social eligibil continuă să acționeze în încălcarea prezentului regulament, autoritatea competentă a statului gazdă poate, după informarea autorității competente din statul membru de origine, să ia toate măsurile necesare pentru protejarea investitorilor, având inclusiv posibilitatea de a interzice administratorului respectiv să mai distribuie fonduri de antreprenoriat social eligibile pe teritoriul statului membru gazdă.

Articolul 20

În conformitate cu legislația națională, autoritățile competente dispun de toate competențele de supraveghere și de investigație necesare pentru a-și exercita funcțiile. În special, autoritățile dispun de competența de:

- (a) a solicita accesul la orice document, în orice formă, și de a primi o copie a acestuia;

- (b) a solicita administratorului fondului de antreprenoriat social eligibil să furnizeze informații fără întârziere;
- (c) utilizează denumirea de „EuSEF” fără să fie înregistrat în conformitate cu articolul 15;
- (c) a solicita informații de la orice persoană aflată în legătură cu activitățile administratorului fondului de antreprenoriat social eligibil sau cu acel fond de antreprenoriat social eligibil;
- (d) utilizează denumirea de „EuSEF” pentru distribuirea de fonduri care nu sunt înființate în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) litera (b) punctul (iii);
- (d) a efectua inspecții la fața locului, anunțate sau nu în prealabil;
- (e) a obținut înregistrarea prin declarații false sau alte mijloace ilegale, încălcând articolul 15;
- (e) a lua măsurile adecvate pentru a se asigura că administratorul fondului de antreprenoriat social eligibil respectă în continuare cerințele prezentului regulament;
- (f) nu acționează cu onestitate, echitate, cu competență, grijă sau diligență în desfășurarea activităților sale, încălcând articolul 7 litera (a);
- (f) a emite un ordin pentru a se asigura că administratorul fondului de antreprenoriat social eligibil respectă cerințele prezentului regulament și se abține de la repetarea oricărui comportament care ar putea reprezenta o încălcare a prezentului regulament.
- (g) nu aplică politici și proceduri adecvate pentru a preveni practicile frauduloase, încălcând articolul 7 litera (b);

(h) nu respectă în mod repetat cerințele de la articolul 13 privind raportarea anuală;

Articolul 21

(1) Statele membre adoptă norme privind sancțiunile administrative și alte măsuri care se aplică în cazul încălcării prevederilor prezentului regulament și iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că aceste măsuri și sancțiuni sunt puse în aplicare. Sancțiunile administrative și alte măsuri prevăzute sunt efective, proporționale și descurajatoare.

(i) nu respectă în mod repetat obligația de a-și informa investitorii în conformitate cu articolul 14.

(2) Până la 16 mai 2015, statele membre transmit Comisiei și AEVMP normele menționate la alineatul (1). Statele membre înștiințează fără întârziere Comisia și AEVMP dacă există orice modificare ulterioară la acestea.

(2) În cazurile menționate la alineatul (1), autoritatea competentă a statului membru de origine, după caz:

Articolul 22

(1) Autoritatea competentă din statul membru de origine ia, respectând principiul proporționalității, măsurile adecvate prevăzute la alineatul (2) în cazul în care administratorul fondului de antreprenoriat social eligibil:

(a) ia măsurile necesare pentru a se asigura că administratorul fondului de antreprenoriat social eligibil respectă dispozițiile de la articolele 5 și 6, articolul 7 literele (a) și (b) și articolele 13, 14 și 15;

(a) nu respectă cerințele care se aplică structurii portofoliului, încălcând astfel articolul 5;

(b) interzice utilizarea denumirii de „EuSEF” și elimină administratorul fondului de antreprenoriat social eligibil din registru.

(b) distribuie, încălcând articolul 6, unitățile și acțiunile fondului de antreprenoriat social eligibil unor investitori neeligibili;

(3) Autoritatea competentă din statul membru de origine informează autoritățile competente din statele membre gazdă în conformitate cu articolul 15 alineatul (1) litera (d) și AEVMP fără întârziere cu privire la eliminarea unui administrator al fondului de antreprenoriat social eligibil din registrul menționat la alineatul (2) litera (b) din prezentul articol.

(4) Dreptul de a distribui unul sau mai multe fonduri de antreprenoriat social eligibile sub denumirea de „EuSEF” în Uniune expiră cu efect imediat cu începere de la data deciziei autorității competente menționate la alineatul (2) litera (b).

Articolul 23

(1) Autoritățile competente și AEVMP cooperează pentru a-și îndeplini sarcinile în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1095/2010.

(2) Autoritățile competente și AEVMP își comunică toate informațiile și documentele necesare pentru îndeplinirea obligațiilor ce le revin în temeiul prezentului regulament, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, mai ales pentru a identifica și corecta încălcările prezentului regulament.

Articolul 24

(1) Toate persoanele care exercită sau au exercitat activități pentru autoritățile competente sau pentru AEVMP, precum și auditorii și experții instruiți de autoritățile competente și de AEVMP se supun obligației de a păstra secretul profesional. Aceste persoane nu pot divulga nicio informație confidențială la care au avut acces în timpul îndeplinirii sarcinilor lor niciunei persoane sau autorități, decât într-o formă rezumativă sau prescurtată astfel încât administratorii fondurilor de antreprenoriat social eligibile și fondurile de antreprenoriat social eligibile să nu poată fi identificate individual, fără a aduce atingere cazurilor care intră sub incidența prevederilor de drept penal și procedurilor desfășurate în temeiul prezentului regulament.

(2) Nu sunt împiedicate schimburile de informații între autoritățile competente din statele membre sau AEVMP în conformitate cu prezentul regulament sau alte reglementări ale Uniunii aplicabile administratorilor fondurilor de antreprenoriat social eligibile și fondurilor de antreprenoriat social eligibile.

(3) Atunci când autoritățile competente sau AEVMP primesc informații confidențiale în conformitate cu alineatul (2), aceste organisme le pot utiliza numai pentru a-și îndeplini sarcinile și în cadrul procedurilor administrative și judiciare.

Articolul 25

În caz de diferend între autoritățile competente din statele membre cu privire la o evaluare, o acțiune sau o omisiune a unei autorități competente în domeniile în care prezentul regulament impune cooperarea sau coordonarea între autoritățile competente din mai multe state membre, aceste autorități pot

sesiza AEVMP, care acționează conform atribuțiilor conferite în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, dacă diferendul respectiv nu se referă la articolul 3 alineatul (1) litera (b) punctul (i) sau la articolul 3 alineatul (1) litera (d) punctul (i) din prezentul regulament.

CAPITOLUL IV

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Articolul 26

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate prevăzută la articolul 3 alineatul (2), articolul 9 alineatul (5), articolul 10 alineatul (2) și articolul 14 alineatul (4) se conferă Comisiei pe o perioadă de patru ani de la 15 mai 2013. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de patru ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 3 alineatul (2), articolul 9 alineatul (5), articolul 10 alineatul (2) și articolul 14 alineatul (4) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua următoare datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 3 alineatul (2), articolului 9 alineatul (5), articolului 10 alineatul (2) sau articolului 14 alineatul (4) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de trei luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu, sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu trei luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 27

(1) Comisia revizuieste prezentul regulament în conformitate cu alineatul (2). Revizuirea include o analiză de ansamblu a modului de funcționare a normelor prezentului regulament și a experienței acumulate în urma aplicării acestora, inclusiv:

- (a) în ce măsură a fost utilizată denumirea de „EuSEF” de administratorii fondurilor de antreprenariat social eligibile din diferite state membre și dacă a fost utilizată la nivel național sau transfrontalier;
- (b) distribuția geografică și sectorială a investițiilor întreprinse de fondurile de antreprenariat social eligibile;
- (c) gradul de adecvare a obligațiilor de informare prevăzute la articolul 14, în special dacă sunt suficiente pentru a permite investitorilor să ia o decizie de investiție în cunoștință de cauză;
- (d) dacă fondurile de antreprenariat social eligibile au utilizat diferitele investiții eligibile și ce impact a avut acest lucru asupra dezvoltării întreprinderilor sociale pe teritoriul Uniunii;
- (e) oportunitatea înființării unei etichete europene pentru „întreprinderile sociale”;
- (f) posibilitatea de a permite fondurilor de antreprenariat social cu sediul într-o țară terță să folosească denumirea „EuSEF” ținând cont de experiența acumulată în ceea ce privește aplicarea Recomandării Comisiei privind măsurile menite să încurajeze țările terțe să aplice standarde minime de bună guvernanta în chestiuni fiscale;
- (g) punerea în practică a criteriilor de identificare a societăților de portofoliu eligibile și efectele asupra dezvoltării întreprinderilor sociale pe teritoriul Uniunii, precum și impactul social pozitiv al acestora;
- (h) o analiză a procedurilor puse în aplicare de administratorii fondurilor de antreprenariat social eligibile pentru evaluarea impactului social pozitiv al societăților de portofoliu eligibile menționate la articolul 10 și un studiu de fezabilitate a introducerii de standarde armonizate pentru evaluarea impactului social la nivelul Uniunii într-un mod coerent cu politica socială a Uniunii;

- (i) posibilitatea extinderii distribuirii de fonduri de antreprenariat social eligibile către investitorii de pe piața cu amănuntul;
- (j) oportunitatea includerii fondurilor de antreprenariat social eligibile în cadrul activelor eligibile în temeiul Directivei 2009/65/CE;
- (k) oportunitatea completării prezentului regulament cu un regim pentru depozitari;
- (l) o examinare a eventualelor bariere fiscale în calea fondurilor de antreprenariat social și o evaluare a potențialelor stimulente fiscale vizând încurajarea antreprenariatului social în Uniune;
- (m) o evaluare a eventualelor bariere care au împiedicat investițiile în fondurile care au utilizat denumirea „EuSEF”, inclusiv impactul produs asupra investitorilor instituționali de alte acte juridice ale Uniunii.

(2) Revizuirea menționată la alineatul (1) este efectuată:

- (a) până la data de 22 iulie 2017 referitor la literele (a)-(e) și (g)-(m); și
- (b) până la data de 22 iulie 2015 referitor la litera (f).

(3) În urma revizuirii menționate la alineatul (1) și după consultarea AEVMP, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.

Articolul 28

(1) Până la 22 iulie 2017, Comisia inițiază o reexaminare a modului în care prezentul regulament interacționează cu alte dispoziții referitoare la organisme de plasament colectiv și administratorii acestora, mai ales cele prevăzute în Directiva 2011/61/UE. Această reexaminare privește domeniul de aplicare a prezentului regulament. În cadrul reexaminării respective se colectează datele necesare pentru a evalua dacă este necesară extinderea domeniului de aplicare pentru a permite administratorilor fondurilor de antreprenariat social eligibil, ale căror active totale în administrare depășesc plafonul prevăzut la articolul 2 alineatul (1), să devină administratori ai fondurilor de antreprenariat social eligibile.

(2) În urma reexaminării menționate la alineatul (1) și după consultarea AEVMP, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.

Articolul 29

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament se aplică de la 22 iulie 2013, cu excepția articolului 3 alineatul (2), a articolului 9 alineatul (5), a articolului 10 alineatul (2) și a articolului 14 alineatul (4), care se aplică de la 15 mai 2013.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 17 aprilie 2013.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
L. CREIGHTON

REGULAMENTUL (UE) NR. 347/2013 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 17 aprilie 2013

privind liniile directe pentru infrastructurile energetice transeuropene, de abrogare a Deciziei nr. 1364/2006/CE și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 713/2009, (CE) nr. 714/2009 și (CE) nr. 715/2009

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 172,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

(1) La 26 martie 2010, Consiliul European a aprobat propunerea Comisiei de lansare a unei noi strategii „Europa 2020”. Una dintre prioritățile Strategiei Europa 2020 o reprezintă creșterea sustenabilă prin promovarea unei economii cu o utilizare mai eficientă a resurselor, mai sustenabilă și mai competitivă. Strategia plasa infrastructurile energetice pe primul loc în cadrul inițiativei emblematică „O Europă eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor”, subliniind necesitatea actualizării rapide a rețelelor Europei și a interconectării acestora la nivel continental, în special pentru a integra sursele regenerabile de energie.

(2) Obiectivul convenit în cadrul concluziilor Consiliului European de la Barcelona din martie 2002, care prevede ca toate statele membre să aibă un nivel de interconectare din punct de vedere al energiei electrice echivalent cu cel puțin 10 % din capacitatea lor de producție instalată, nu a fost încă atins.

(3) În comunicarea sa intitulată „Priorități în domeniul infrastructurii energetice ante și post 2020 – Plan de realizare a unei rețele energetice europene integrate”, urmată de concluziile Consiliului din 28 februarie 2011 și de rezoluția Parlamentului European ⁽⁴⁾, Comisia a solicitat o nouă politică privind infrastructura energetică în vederea optimizării dezvoltării rețelelor la nivel european în perioada ante și post 2020, pentru a permite Uniunii să își atingă obiectivele esențiale de politică energetică în materie de competitivitate, sustenabilitate și siguranță în aprovizionare.

(4) Consiliul European din 4 februarie 2011 a subliniat nevoia de a moderniza și extinde infrastructura energetică a Europei și de a interconecta rețelele dincolo de frontiere, pentru a asigura funcționarea solidarității dintre statele membre, realizarea rutelor alternative de aprovizionare sau de transport și a surselor de energie alternative și dezvoltarea energiei din surse regenerabile pentru a intra în concurență cu sursele tradiționale. Consiliul European a insistat asupra faptului că, ulterior anului 2015, niciun stat membru nu ar trebui să rămână izolat în afara rețelelor europene de gaze și energie electrică sau să-și vadă siguranța energetică periclitată de lipsa conexiunilor adecvate.

(5) Decizia nr. 1364/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁵⁾ stabilește orientări pentru rețelele energetice transeuropene (TEN-E). Respectivele orientări urmăresc să sprijine finalizarea pieței energetice interne a Uniunii, încurajând în același timp raționalizarea producției, transportului, distribuției și utilizării resurselor de energie, să reducă gradul de izolare a regiunilor mai puțin favorizate și insulare, să garanteze siguranța și diversificarea în aprovizionare cu energie a Uniunii, a surselor și a rutelor, inclusiv prin cooperarea cu țări terțe, și să contribuie la dezvoltarea durabilă și protecția mediului.

(6) Evaluarea cadrului TEN-E actual a arătat clar că, deși acest cadru a avut o contribuție pozitivă la proiectele selectate, acordându-le vizibilitate politică, nu a adus perspectiva, concentrarea și flexibilitatea necesare pentru a acoperi lacunele identificate în ceea ce privește infrastructura. Prin urmare, Uniunea ar trebui să-și intensifice eforturile pentru a face față provocărilor viitoare din acest domeniu și ar trebui acordată atenția corespunzătoare identificării viitoarelor posibile lacune în ceea ce privește cererea și oferta de energie.

⁽¹⁾ JO C 143, 22.5.2012, p. 125.

⁽²⁾ JO C 277, 13.9.2012, p. 137.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 12 martie 2013 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 21 martie 2013.

⁽⁴⁾ Rezoluția Parlamentului European din 5 iulie 2011 referitoare la prioritățile în domeniul infrastructurii energetice ante și post 2020 (JO C 33 E, 5.2.2013, p. 46).

⁽⁵⁾ JO L 262, 22.9.2006, p. 1.

- (7) Accelerarea renovării infrastructurilor energetice existente și construcția unora noi este esențială pentru realizarea obiectivelor Uniunii în ceea ce privește politica în domeniul energiei și climei, respectiv finalizarea pieței interne a energiei, garantarea siguranței în aprovizionare, în special cu gaze și petrol, reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră cu 20 % (30 % în anumite condiții), majorarea cotei deținute de energia din surse regenerabile în consumul final de energie până la 20 % ⁽¹⁾ și atingerea unei creșteri de 20 % a eficienței energetice până în 2020, creșterea eficienței energetice putând contribui la reducerea necesității de a construi noi infrastructuri. În același timp, Uniunea trebuie să își pregătească infrastructura pentru continuarea decarbonizării sistemului său energetic pe termen mai lung, mergând către 2050. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să poată include și posibile obiective viitoare privind politica Uniunii în materie de energie și de climă.
- (8) Deși Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice ⁽²⁾ și Directiva 2009/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale ⁽³⁾ prevăd o piață internă a energiei, piața rămâne fragmentată din cauza interconexiunilor insuficiente între rețelele energetice naționale și a utilizării sub nivelul optim a infrastructurii energetice existente. Cu toate acestea, rețelele integrate la nivelul Uniunii și implementarea rețelelor inteligente sunt esențiale pentru asigurarea unei piețe competitive și funcționale în mod corespunzător, pentru utilizarea optimă a infrastructurii energetice, pentru asigurarea unei eficiențe energetice sporite și a integrării surselor de energie regenerabilă distribuită și pentru promovarea creșterii, a ocupării forței de muncă și a dezvoltării durabile.
- (9) Infrastructura energetică a Uniunii ar trebui modernizată pentru a preveni defecțiunile tehnice și a spori rezistența acesteia în fața unor astfel de defecțiuni, a dezastrelor naturale sau provocate de om, a efectelor adverse ale schimbărilor climatice și a amenințărilor la adresa securității, în special în ceea ce privește infrastructurile critice europene, așa cum au fost definite în Directiva 2008/114/CE a Consiliului din 8 decembrie 2008 privind identificarea și desemnarea infrastructurilor critice europene și evaluarea necesității de îmbunătățire a protecției acestora ⁽⁴⁾.
- (10) Transportarea petrolului mai degrabă prin conducte terestre decât pe apă poate contribui în mod semnificativ la reducerea riscurilor pentru mediu asociate transportului de petrol.
- (11) Importanța rețelelor inteligente pentru realizarea obiectivelor de politică energetică ale Uniunii a fost recunoscută în Comunicarea Comisiei din 12 aprilie 2011 intitulată „Rețele inteligente: de la inovare la implementare”.
- (12) Instalațiile de stocare a energiei și instalațiile de recepție, de stocare și de regazeificare sau decomprimare pentru gaz natural lichefiat (GNL) sau gaz natural comprimat (GNC) au un rol din ce în ce mai important în crearea unei infrastructuri energetice europene. Extinderea unor astfel de instalații de infrastructură energetică reprezintă un element important al unei infrastructuri de rețea funcționale.
- (13) Comunicarea Comisiei din 7 septembrie 2011 intitulată „Politica energetică a UE: angajarea în relații cu parteneri din afara frontierelor noastre” a subliniat necesitatea ca Uniunea să includă promovarea dezvoltării infrastructurii energetice în relațiile sale externe, în vederea sprijinirii dezvoltării socioeconomice dincolo de frontierele Uniunii. Uniunea ar trebui să faciliteze proiectele de infrastructură care leagă rețelele energetice ale Uniunii cu rețelele țărilor terțe, în special cu cele ale țărilor învecinate și cu cele ale țărilor cu care Uniunea a stabilit forme de cooperare specifice în domeniul energiei.
- (14) Pentru a asigura stabilitatea tensiunii și a frecvenței ar trebui acordată o atenție specială stabilității rețelei de energie electrică europeană în condițiile de variabilitate cauzate de aportul din ce în ce mai mare al energiei din surse regenerabile de natură variabilă.
- (15) Necesarul de investiții în infrastructurile de transport al energiei electrice și al gazelor de importanță europeană a fost estimat la aproximativ 200 miliarde EUR până în 2020. Creșterea semnificativă a volumului investițiilor, comparativ cu tendințele din trecut, și necesitatea stringentă de a pune în aplicare prioritățile privind infrastructura energetică impun o nouă abordare a modului în care infrastructurile energetice, în special cele de natură transfrontalieră, sunt reglementate și finanțate.
- (16) Documentul de lucru al serviciilor Comisiei adresat Consiliului din 10 iunie 2011 intitulat „Necesitățile de investiții în infrastructura energetică și cerințele legate de finanțare” a subliniat faptul că aproximativ jumătate din totalul investițiilor necesare în deceniul care se va încheia în 2020 riscă să nu se materializeze în timp util sau deloc, din cauza obstacolelor legate de autorizare, aspecte legate de reglementare și finanțare.

⁽¹⁾ Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile (JO L 140, 5.6.2009, p. 16).

⁽²⁾ JO L 211, 14.8.2009, p. 55.

⁽³⁾ JO L 211, 14.8.2009, p. 94.

⁽⁴⁾ JO L 345, 23.12.2008, p. 75.

- (17) Prezentul regulament stabilește norme referitoare la dezvoltarea și realizarea prompte a interoperabilității rețelelor energetice transeuropene, în scopul îndeplinirii obiectivelor de politică energetică din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), al asigurării funcționării pieței interne a energiei și a siguranței în aprovizionare în Uniune, al promovării eficienței energetice și economisirii energiei, al dezvoltării de forme noi de energie din surse regenerabile, precum și al promovării interconectării rețelelor energetice. Prin urmărirea acestor obiective, prezentul regulament contribuie la o creștere inteligentă, sustenabilă și favorabilă incluziunii și aduce beneficii întregii Uniuni din punctul de vedere al competitivității și coeziunii economice, sociale și teritoriale.
- (18) În vederea dezvoltării rețelelor transeuropene și a interoperabilității efective a acestora, este esențială asigurarea coordonării operaționale dintre operatorii de transport și de sistem (OTS) de energie electrică. Pentru a asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a dispozițiilor relevante din Regulamentul (CE) nr. 714/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind condițiile de acces la rețea pentru schimburile transfrontaliere de energie electrică⁽¹⁾, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Competențele respective ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie⁽²⁾. Ar trebui folosită procedura de examinare pentru adoptarea liniilor directoare privind punerea în aplicare a coordonării operaționale dintre OTS de energie electrică la nivelul Uniunii, având în vedere faptul că respectivele linii directoare se vor aplica la modul general tuturor OTS.
- (19) Agenției pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei („agenția”) instituită prin Regulamentul (CE) nr. 713/2009 al Parlamentului European și al Consiliului⁽³⁾ îi revin importante atribuții suplimentare în temeiul prezentului regulament și ar trebui să-i revină dreptul de a percepe taxe pentru unele dintre aceste atribuții suplimentare.
- (20) În urma unor consultări aprofundate cu toate statele membre și părțile interesate, Comisia a identificat 12 priorități strategice privind infrastructura energetică transeuropeană, a căror implementare până în anul 2020 este crucială pentru realizarea obiectivelor Uniunii în ceea ce privește politica în domeniul energiei și climatei. Aceste priorități acoperă diferite zone geografice sau domenii tematice în sectorul transportului și depozitării energiei electrice, al transportului și depozitării gazelor și al infrastructurii pentru gaz natural lichefiat sau comprimat, al rețelelor inteligente, al autostrăzilor de energie electrică, al transportului dioxidului de carbon și al infrastructurii petroliere.
- (21) Proiectele de interes comun ar trebui să respecte criterii comune, transparente și obiective, în vederea contribuției acestora la obiectivele politicii energetice. În cazul energiei electrice și al gazelor, pentru a fi eligibile pentru includerea pe cea de a doua listă a Uniunii și pe listele următoare ale Uniunii, proiectele ar trebui să facă parte din cel mai recent plan de dezvoltare a rețelei pentru zece ani. Planul respectiv ar trebui să țină seama în mod deosebit de concluziile Consiliului European din 4 februarie 2011 cu privire la necesitatea integrării piețelor periferice ale energiei.
- (22) Ar trebui înființate grupuri regionale care să propună și să evalueze proiecte de interes comun, creându-se astfel liste regionale de proiecte de interes comun. Pentru a asigura un consens larg, aceste grupuri regionale ar trebui să asigure o cooperare strânsă între statele membre, autoritățile naționale de reglementare, inițiatorii proiectelor și părțile interesate. Cooperarea ar trebui să se sprijine pe cât posibil pe structurile de cooperare regională existente ale autorităților naționale de reglementare și ale OTS și pe alte structuri înființate de statele membre și de Comisie. În contextul acestei cooperări, autoritățile naționale de reglementare ar trebui, atunci când este cazul, să ofere consultanță grupurilor regionale, printre altele cu privire la fezabilitatea aspectelor legate de reglementare ale proiectelor propuse și la fezabilitatea calendarului propus pentru aprobarea normativă.
- (23) Pentru a garanta faptul că lista proiectelor de interes comun a Uniunii („lista Uniunii”) se limitează la acele proiecte care contribuie cel mai mult la punerea în aplicare a coridoarelor și domeniilor prioritare în materie de infrastructură energetică strategică, ar trebui să se delege Comisiei competența de a adopta și de a revizui lista Uniunii, în conformitate cu articolul 290 din TFUE, respectându-se totodată dreptul statelor membre de a aproba proiectele de interes comun care au legătură cu teritoriul lor. Conform analizei efectuate în evaluarea impactului care însoțește propunerea care a generat prezentul regulament, numărul acestor proiecte este estimat la aproximativ 100 în domeniul energiei electrice și 50 în domeniul gazelor. Ținând seama de această estimare și de necesitatea de a asigura realizarea obiectivelor prezentului regulament, numărul total de proiecte de interes comun ar trebui să rămână la un nivel ușor de gestionat și, prin urmare, nu ar trebui să fie cu mult mai mare de 220. Comisia, atunci când pregătește și elaborează acte delegate, ar trebui să asigure o transmitere simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliul.

⁽¹⁾ JO L 211, 14.8.2009, p. 15.

⁽²⁾ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

⁽³⁾ JO L 211, 14.8.2009, p. 1.

- (24) La fiecare doi ar trebui stabilită o nouă listă a Uniunii. Proiectele de interes comun finalizate sau care nu mai îndeplinesc criteriile și cerințele relevante stabilite prin prezentul regulament nu ar trebui să figureze pe următoarea listă a Uniunii. Din acest motiv, proiectele existente de interes comun care urmează să fie incluse în următoarea listă a Uniunii ar trebui să participe la același proces de selecție pentru stabilirea listelor regionale și a listei Uniunii ca proiectele propuse; cu toate acestea, ar trebui acordată atenție reducerii la minimum a poverii administrative, de exemplu utilizând în măsura posibilului informațiile furnizate anterior și ținând seama de rapoartele anuale ale inițiatorilor proiectelor.
- (25) Proiectele de interes comun ar trebui implementate cât mai rapid posibil și ar trebui monitorizate și evaluate cu atenție, reducând la minimum povara administrativă suportată de inițiatorii proiectelor. Comisia ar trebui să desemneze coordonatori europeni în cazul proiectelor care se confruntă cu dificultăți deosebite.
- (26) Procedurile de autorizare nu ar trebui nici să antreneze sarcini administrative disproporționate în raport cu dimensiunea sau complexitatea proiectului, nici să impună bariere în calea dezvoltării rețelelor trans-europene și a accesului pe piață. Concluziile Consiliului din 19 februarie 2009 au evidențiat nevoia de a identifica și înlătura barierele în calea investițiilor, inclusiv prin fluidizarea procedurilor de planificare și consultare. Aceste concluzii au fost reiterate de concluziile Consiliului European din 4 februarie 2011, care au subliniat din nou importanța fluidizării și îmbunătățirii procedurilor de autorizare, respectând în același timp competențele naționale.
- (27) Planificarea și implementarea proiectelor de interes comun ale Uniunii în domeniul infrastructurilor energetice, de transport și de telecomunicații ar trebui coordonate pentru a genera sinergii în cazurile în care acest lucru este recomandabil din punct de vedere global economic sau tehnic sau din perspectiva mediului sau amenajării teritoriale, acordându-se atenția cuvenită aspectelor relevante legate de siguranță. Astfel, atunci când se planifică diferitele rețele europene, ar putea să se acorde prioritate integrării rețelelor de transport, de comunicare și energetice, cu scopul de a asigura folosirea unor suprafețe minime de teren și garantând totodată, acolo unde este posibil, reutilizarea rutelor existente sau dezafectate, pentru a reduce la minimum efectele negative sociale, economice, de mediu și financiare.
- (28) Proiectele de interes comun ar trebui să beneficieze de un „statut prioritar” la nivel național pentru a asigura procesarea administrativă rapidă. Proiectele de interes comun ar trebui considerate de autoritățile competente ca fiind în interes public. Atunci când există un interes public superior și sunt îndeplinite toate condițiile în temeiul Directivei 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică ⁽¹⁾ și al Directivei 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei ⁽²⁾, proiectele care au efecte adverse asupra mediului ar trebui să fie autorizate.
- (29) Stabilirea unei autorități competente sau a unor autorități competente care să integreze sau să coordoneze toate procedurile de autorizare („ghișeu unic”) ar trebui să diminueze complexitatea, să sporească eficiența și transparența și să contribuie la îmbunătățirea cooperării între statele membre. Ulterior desemnării lor, autoritățile competente ar trebui să devină funcționale în cel mai scurt timp posibil.
- (30) În ciuda existenței unor standarde consacrate privind participarea publicului la procedurile decizionale în domeniul mediului, sunt necesare măsuri suplimentare pentru a asigura cele mai înalte standarde posibile în ceea ce privește transparența și participarea publicului la toate aspectele relevante din procedura de autorizare a proiectelor de interes comun.
- (31) Punerea în aplicare corectă și coordonată a Directivei 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului ⁽³⁾, a Directivei 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului ⁽⁴⁾, după caz, a Convenției privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu, semnată la Aarhus la 25 iunie 1998 ⁽⁵⁾ („Convenția de la Aarhus”), precum și a Convenției de la Espoo privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontalier („Convenția de la Espoo”) ar trebui să asigure armonizarea celor mai importante principii de evaluare a efectelor asupra mediului, inclusiv în context transfrontalier. Statele membre ar trebui să își coordoneze evaluările proiectelor de interes comun și să asigure, pe cât posibil, evaluări comune. Statele membre ar trebui să fie încurajate să facă schimb de bune practici și de capacități administrative în ceea ce privește procedurile de autorizare.

⁽¹⁾ JO L 206, 22.7.1992, p. 7.

⁽²⁾ JO L 327, 22.12.2000, p. 1.

⁽³⁾ JO L 26, 28.1.2012, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 197, 21.7.2001, p. 30.

⁽⁵⁾ JO L 124, 17.5.2005, p. 4.

- (32) Este important să se fluidizeze și să se îmbunătățească procedurile de autorizare, respectându-se, în măsura posibilului și cu acordarea atenției convenite principiului subsidiarității, competențele și procedurile naționale în ceea ce privește construcția unor noi infrastructuri. Având în vedere necesitatea stringentă de a dezvolta infrastructuri energetice, simplificarea procedurilor de autorizare ar trebui să fie însoțită de un termen clar pentru luarea deciziei privind construcția proiectului de către autoritățile respective. Acest termen ar trebui să determine definirea și gestionarea mai eficiente ale procedurilor și în niciun caz nu ar trebui să compromită standardele înalte privind protecția mediului și participarea publicului. În ceea ce privește termenele maxime stabilite în prezentul regulament, statele membre ar putea să depună eforturi pentru a reduce și mai mult aceste termene, dacă este posibil. Autoritățile competente ar trebui să asigure respectarea termenelor, iar statele membre ar trebui să facă tot posibilul pentru a garanta gestionarea în cel mai eficient mod posibil a căilor de atac care contestă legalitatea unei decizii exhaustive pe motive de fond sau de procedură.
- (33) În cazul în care consideră adecvat acest lucru, statele membre pot include în cadrul deciziei exhaustive decizii luate în următoarele contexte: negocieri cu proprietari individuali de terenuri pentru acordarea accesului la proprietate, a dreptului de proprietate sau a dreptului de a ocupa proprietatea; amenajarea teritoriului care stabilește utilizarea generală a terenului într-o anumită regiune, include alte proiecte, cum ar fi autostrăzi, căi ferate, clădiri și zone de protecție a naturii și nu este realizată în mod specific pentru proiectul planificat; acordarea autorizării de exploatare. În contextul procedurilor de autorizare, un proiect de interes comun ar putea include infrastructurile conexe în măsura în care acest lucru este esențial pentru construcția sau funcționarea proiectului.
- (34) Prezentul regulament, în principal prevederile privind autorizarea, participarea publicului și implementarea proiectelor de interes comun, ar trebui să se aplice fără a aduce atingere dreptului internațional și celui al Uniunii, inclusiv prevederilor privind protecția mediului și a sănătății umane și prevederilor adoptate în cadrul politicii comune în domeniul pescuitului și al politicii maritime.
- (35) Costurile aferente elaborării, construcției, exploatării și întreținerii proiectelor de interes comun ar trebui, în general, să fie suportate în totalitate de utilizatorii infrastructurii. Proiectele de interes comun ar trebui să fie eligibile pentru alocarea transfrontalieră a costurilor în cazul în care o evaluare a cererii de pe piață sau a efectelor preconizate asupra tarifelor a arătat că nu se poate aștepta o recuperare a costurilor prin intermediul tarifelor plătite de utilizatorii infrastructurii.
- (36) La baza discuțiilor privind alocarea adecvată a costurilor ar trebui să stea analiza costurilor și beneficiilor unui proiect de infrastructură, fondată pe o metodologie armonizată în ceea ce privește analiza la nivelul întregului sistem energetic, în contextul planurilor de dezvoltare a rețelei pentru zece ani elaborate de rețelele europene ale operatorilor de transport și de sistem în temeiul Regulamentului (CE) nr. 714/2009 și al Regulamentului (CE) nr. 715/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind condițiile de acces la rețelele pentru transportul gazelor naturale⁽¹⁾ și revizuite de agenție. Respectiva analiză ar putea să țină seama de indicatori și de valorile corespunzătoare de referință pentru a compara costurile cu investițiile pe unitate.
- (37) Piața internă a energiei fiind tot mai bine integrată, sunt necesare reguli clare și transparente pentru alocarea transfrontalieră a costurilor, în vederea accelerării investițiilor în infrastructura transfrontalieră. Consiliul European din 4 februarie 2011 a reamintit importanța promovării unui cadru de reglementare care să atragă investiții în rețele prin stabilirea tarifelor la niveluri care să țină cont de nevoile de finanțare și alocarea adecvată a costurilor pentru investițiile transfrontaliere, îmbunătățind în același timp concurența și competitivitatea și luând în considerare impactul asupra consumatorilor. Atunci când decid cu privire la alocarea transfrontalieră a costurilor, autoritățile naționale de reglementare ar trebui să se asigure că impactul său asupra tarifelor naționale nu se concretizează printr-o povară disproporțională pentru consumatori. De asemenea, autoritățile naționale de reglementare ar trebui să evite riscul dublării sprijinului pentru proiecte ținând cont de tarifele și veniturile reale sau estimate. Aceste tarife și venituri ar trebui să fie luate în considerare numai în măsura în care sunt menite să acopere costurile în cauză și ar trebui să aibă cât se poate de mult legătură cu proiectele. Atunci când o solicitare de investiții ține seama de beneficii care depășesc frontierele statului membru în cauză, autoritățile naționale de reglementare ar trebui să consulte OTS în cauză cu privire la analiza costuri-beneficii a proiectului.
- (38) Legislația existentă cu privire la piața internă a energiei impune ca tarifele de acces la rețelele de energie electrică și gaze să asigure stimulente adecvate pentru investiții. Atunci când aplică legislația privind piața internă a energiei, autoritățile naționale de reglementare ar trebui să asigure un cadru de reglementare stabil și previzibil care să conțină stimulente pentru proiecte de interes comun, inclusiv stimulente pe termen lung, care să fie proporționale cu nivelul riscului specific pe care îl comportă proiectul. Acest lucru este valabil în special în ceea ce privește tehnologiile de transport inovatoare pentru energia electrică, care permit integrarea pe scară largă a energiei din surse regenerabile, a surselor de energie descentralizate sau a adaptării cererii în rețelele interconectate în ceea ce privește infrastructura de transport al gazelor, care oferă posibilitatea de a rezerva anticipat capacitățile sau mai multă flexibilitate pe piață, permițând tranzacționarea pe termen scurt sau furnizarea de energie de rezervă în cazul perturbărilor în aprovizionare.

(1) JO L 211, 14.8.2009, p. 36.

- (39) Prezentul regulament se aplică numai autorizării proiectelor de interes comun, participării publicului la ele și procesului de reglementare al acestora în sensul stabilit în cadrul său. Cu toate acestea, statele membre pot aplica, în temeiul legislației lor naționale, aceleași norme sau norme similare și altor proiecte care nu sunt considerate proiecte de interes comun în sensul prezentului regulament. În ceea ce privește stimulentele normative, statele membre pot aplica, în temeiul legislației lor naționale, aceleași norme sau norme similare și proiectelor de interes comun care se încadrează în categoria de depozitare de energie electrică.
- (40) Statele membre care în prezent nu prevăd un statut juridic pentru proiectele de cea mai mare importanță națională care să poată fi atribuit proiectelor de infrastructură energetică în contextul procedurilor de autorizare ar trebui să ia în calcul posibilitatea introducerii unui astfel de statut, în special analizând dacă acest lucru ar avea ca rezultat o procedură mai rapidă de autorizare.
- (41) Programul energetic european pentru redresare (PEER), instituit prin Regulamentul (CE) nr. 663/2009 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾, a demonstrat valoarea adăugată pe care o prezintă efectul de levier al acordării de asistență financiară semnificativă din partea Uniunii pentru atragerea de fonduri private pentru a permite implementarea proiectelor de importanță europeană. Consiliul European din 4 februarie 2011 a recunoscut faptul că anumite proiecte de infrastructură energetică pot necesita finanțare publică limitată pentru a atrage finanțare privată. Având în vedere criza economico-financiară și constrângerile bugetare, viitorul cadru financiar multianual ar trebui să introducă forme de sprijin orientat, prin subvenții și instrumente financiare, care să atragă noi investitori în coridoarele și domeniile prioritare privind infrastructura energetică, menținând în același timp contribuția bugetară a Uniunii la un nivel cât mai scăzut. Măsurile relevante ar trebui să se bazeze pe experiența dobândită în cursul etapei-pilot, ca urmare a introducerii obligațiilor pentru proiecte destinate finanțării proiectelor de infrastructură.
- (42) Proiectele de interes comun în domeniul energiei electrice, al gazelor și al dioxidului de carbon ar trebui să fie eligibile pentru a beneficia de asistență financiară din partea Uniunii, pentru realizarea de studii și, în anumite condiții, de lucrări, imediat ce astfel de fonduri devin disponibile, în temeiul Regulamentului de instituire a mecanismului „Conectarea Europei”, sub formă de subvenții sau sub formă de instrumente financiare inovatoare. Astfel se va asigura faptul că poate fi oferită finanțare adaptată pentru acele proiecte de interes comun care nu sunt viabile prin prisma cadrului de reglementare existent și a condițiilor de pe piață. Este important să se evite orice denaturare a concurenței, îndeosebi între proiectele care contribuie la realizarea aceluiași coridor prioritar al Uniunii. O astfel de asistență financiară ar trebui să asigure sinergiile necesare cu fondurile structurale, care vor finanța rețelele inteligente de distribuție a energiei de importanță locală sau regională. Se aplică un raționament în trei etape investițiilor pentru proiectele de interes comun. În primul rând, piața ar trebui să aibă prioritate la investiții. În al doilea rând, dacă piața nu realizează investiții, ar trebui analizate soluții de reglementare, dacă este necesar ar trebui adaptat cadrul de reglementare relevant și ar trebui asigurată aplicarea corectă a acestuia. În al treilea rând, în cazul în care primele două etape nu sunt suficiente pentru a asigura investițiile necesare pentru proiectele de interes comun, ar putea fi acordată asistență financiară din partea Uniunii dacă proiectul de interes comun îndeplinește criteriile de eligibilitate aplicabile.
- (43) Deoarece obiectivul prezentului regulament, și anume elaborarea și interoperabilitatea rețelelor energetice trans-europene și conectarea la aceste rețele, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre și poate fi, prin urmare, realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru îndeplinirea acestui obiectiv.
- (44) Regulamentele (CE) nr. 713/2009, (CE) nr. 714/2009 și (CE) nr. 715/2009 ar trebui, prin urmare, să fie modificate în consecință.
- (45) Decizia nr. 1364/2006/CE ar trebui să fie abrogată,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

- (1) Prezentul regulament stabilește linii directoare privind dezvoltarea și interoperabilitatea prompte a coridoarelor și domeniilor prioritare privind infrastructurile energetice trans-europene prevăzute în anexa I („coridoarele și domeniile prioritare privind infrastructura energetică”).

⁽¹⁾ JO L 200, 31.7.2009, p. 31.

- (2) În special, prezentul regulament:
- (a) abordează chestiunea identificării proiectelor de interes comun necesare pentru implementarea coridoarelor și domeniilor prioritare care se încadrează în categoriile de infrastructură energetică referitoare la energie electrică, gaze, petrol și dioxid de carbon, prevăzute în anexa II („categoriile de infrastructuri energetice”);
  - (b) facilitează implementarea promptă a proiectelor de interes comun, prin fluidizarea, coordonarea mai îndeaproape și accelerarea procedurilor de autorizare și prin îmbunătățirea participării publicului;
  - (c) prevede norme și linii directoare privind alocarea transfrontalieră a costurilor și stimulente legate de risc pentru proiectele de interes comun;
  - (d) stabilește condițiile de eligibilitate pentru proiectele de interes comun care vor beneficia de asistență financiară din partea Uniunii.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, în afară de definițiile prevăzute în Directivele 2009/28/CE, 2009/72/CE și 2009/73/CE și în Regulamentele (CE) nr. 713/2009, (CE) nr. 714/2009 și (CE) nr. 715/2009, se aplică și definițiile următoare:

1. „infrastructură energetică” înseamnă orice echipament sau instalație fizică care se încadrează în categoriile de infrastructuri energetice, care este situată în Uniune sau care leagă Uniunea de una sau mai multe țări terțe;
2. „decizie exhaustivă” înseamnă decizia sau ansamblul deciziilor luate de o autoritate sau de autorități ale statelor membre, cu excepția instanțelor judecătorești, care stabilește dacă unui inițiator de proiect i se acordă sau nu autorizarea pentru construcția infrastructurii energetice pentru realizarea proiectului, fără a aduce atingere niciunei decizii luate în contextul unei căi de atac administrative;
3. „proiect” înseamnă una sau mai multe linii, conducte, echipamente sau instalații care se încadrează în categoriile de infrastructuri energetice;
4. „proiect de interes comun” înseamnă un proiect necesar pentru implementarea coridoarelor și domeniilor prioritare privind infrastructura energetică prevăzute în anexa I și care face parte din lista proiectelor de interes comun la nivelul Uniunii menționată la articolul 3;
5. „strangulare în infrastructura energetică” înseamnă limitarea fluxurilor fizice dintr-un sistem energetic din cauza capacității insuficiente de transport, incluzând, printre altele, absența infrastructurii;
6. „inițiator al proiectului” înseamnă oricare dintre următorii:
  - (a) un OTS sau un operator de sisteme de distribuție sau alt operator sau investitor care elaborează un proiect de interes comun; sau
  - (b) dacă există mai mulți OTS, operatori de sisteme de distribuție, alți operatori, investitori sau orice grup format din aceste categorii de operatori, entitatea cu personalitate juridică în temeiul legislației naționale aplicabile, care a fost desemnată prin contract încheiat între aceștia și care are capacitatea de a-și asuma obligații juridice și datorii financiare în numele părților la contract;
7. „rețea inteligentă” înseamnă o rețea de energie electrică capabilă să integreze în mod rentabil comportamentul și acțiunile tuturor utilizatorilor conectați la această rețea – producători, consumatori și cei care produc și consumă simultan – cu scopul de a asigura un sistem energetic eficient din punct de vedere economic, sustenabil și cu pierderi reduse și de a garanta niveluri ridicate de calitate, siguranța în aprovizionare și securitatea;
8. „lucrări” înseamnă cumpărarea, furnizarea și implementarea de componente, sisteme și servicii, inclusiv programe informatice, realizarea activităților de dezvoltare, construcție și instalare aferente unui proiect, recepția instalațiilor și lansarea unui proiect;
9. „studii” înseamnă activitățile necesare pentru a pregăti implementarea proiectului, precum studiile pregătitoare, de fezabilitate, de evaluare, de testare și de validare, inclusiv programe informatice, și orice alte măsuri de asistență tehnică, inclusiv acțiunile prealabile de definire și de dezvoltare completă a unui proiect, precum și de luare a deciziilor privind finanțarea proiectului, cum ar fi recunoașterea amplasamentelor în cauză și pregătirea pachetului financiar;
10. „autoritate națională de reglementare” înseamnă o autoritate națională de reglementare desemnată în conformitate cu articolul 35 alineatul (1) din Directiva 2009/72/CE sau cu articolul 39 alineatul (1) din Directiva 2009/73/CE;
11. „punere în funcțiune” înseamnă procesul de dare în exploatare a unui proiect, după ce acesta a fost construit.

CAPITOLUL II

PROIECTELE DE INTERES COMUN

Articolul 3

Lista proiectelor de interes comun a Uniunii

(1) Prezentul regulament stabilește douăsprezece grupuri regionale („grupuri”), prevăzute în secțiunea 1 din anexa III. Componenta fiecărui grup are la bază fiecare coridor și domeniu prioritar și acoperirea geografică a acestora, în conformitate cu anexa I. Competențele decizionale în cadrul grupurilor sunt limitate numai la statele membre și la Comisie, desemnată ca organism decizional al grupurilor.

(2) Fiecare grup își adoptă propriul regulament de procedură, cu respectarea prevederilor din anexa III.

(3) Organismul decizional al fiecărui grup adoptă o listă regională de proiecte de interes comun propuse, elaborată conform procesului prevăzut în secțiunea 2 din anexa III, în funcție de contribuția fiecărui proiect la implementarea coridoarelor și domeniilor prioritare privind infrastructura energetică și în funcție de îndeplinirea criteriilor prevăzute la articolul 4.

Atunci când un grup își elaborează lista regională:

(a) fiecare propunere individuală de proiect de interes comun necesită aprobarea statelor membre al căror teritoriu este afectat de proiect; dacă un stat membru hotărăște să nu-și dea aprobarea, acesta prezintă grupului în cauză motive justificate pentru această decizie;

(b) acesta ține seama de avizul Comisiei, care vizează asigurarea unui număr total ușor de gestionat de proiecte de interes comun.

(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 16 care stabilește lista proiectelor de interes comun a Uniunii („lista Uniunii”), sub rezerva articolului 172 al doilea paragraf din TFUE. Lista Uniunii se prezintă sub forma unei anexe la prezentul regulament.

Atunci când își exercită competențele, Comisia ia măsuri pentru elaborarea la fiecare doi ani a listei Uniunii pe baza listelor regionale adoptate de organismele decizionale ale grupurilor, în conformitate cu secțiunea 1 punctul 2 din anexa III, cu respectarea procedurii stabilite la alineatul (3) din prezentul articol.

Prima listă a Uniunii se adoptă până la 30 septembrie 2013.

(5) Atunci când adoptă lista Uniunii pe baza listelor regionale, Comisia:

(a) se asigură că sunt incluse numai proiectele care îndeplinesc criteriile menționate la articolul 4;

(b) asigură coerența transregională, ținând seama de avizul agenției, astfel cum este menționat în secțiunea 2 punctul 12 din anexa III;

(c) ține seama de toate avizele statelor membre, astfel cum sunt menționate în secțiunea 2 punctul 9 din anexa III; și

(d) vizează înscrierea unui număr total ușor de gestionat de proiecte de interes comun pe lista Uniunii.

(6) Proiectele de interes comun incluse pe lista Uniunii în temeiul alineatului (4) din prezentul articol devin parte integrantă din planurile regionale de investiții relevante, în conformitate cu articolul 12 din Regulamentele (CE) nr. 714/2009 și (CE) nr. 715/2009, precum și din planurile naționale relevante de dezvoltare a rețelei pentru zece ani, în conformitate cu articolul 22 din Directivele 2009/72/CE și 2009/73/CE și din alte planuri naționale privind infrastructura care ar putea fi vizate, după caz. Proiectele respective primesc cel mai înalt grad de prioritate posibil în cadrul fiecăruia dintre aceste planuri.

Articolul 4

Criterii aplicabile proiectelor de interes comun

(1) Proiectele de interes comun îndeplinesc următoarele criterii generale:

(a) proiectul este necesar cel puțin pentru unul dintre coridoarele și domeniile prioritare privind infrastructura energetică;

(b) potențialele beneficii generale ale proiectului, evaluat în conformitate cu criteriile specifice corespunzătoare de la alineatul (2), depășesc costurile acestuia, inclusiv pe termen lung; și

(c) proiectul îndeplinește oricare dintre următoarele criterii:

(i) implică cel puțin două state membre, prin faptul că traversează direct frontiera a două sau mai multe state membre;

(ii) este situat pe teritoriul unui stat membru și are un impact transfrontalier semnificativ, conform punctului 1 din anexa IV;

(iii) traversează frontiera cel puțin a unui stat membru și a unei țări din Spațiul Economic European.

(2) În cazul proiectelor de interes comun care se încadrează în categoriile specifice de infrastructură energetică, se aplică următoarele criterii specifice:

- (a) în ceea ce privește transportul energiei electrice și proiectele de depozitare care se încadrează în categoriile de infrastructură energetică stabilite la punctul 1 literele (a)-(d) din anexa II, proiectul contribuie semnificativ la cel puțin unul dintre criteriile specifice următoare:
- (i) integrarea pieței, printre altele prin eliminarea izolării cel puțin a unui stat membru și reducerea strangulărilor în infrastructura energetică, concurență și flexibilitatea sistemului;
  - (ii) sustenabilitate, printre altele prin integrarea energiei din surse regenerabile în rețea și prin transportul energiei generate din surse regenerabile până la principalele centre de consum și situri de depozitare;
  - (iii) siguranța în aprovizionare, printre altele prin interoperabilitate, conexiuni adecvate și operarea în siguranță și în mod fiabil a sistemului;
- (b) în ceea ce privește proiectele referitoare la gaze care se încadrează în categoriile de infrastructură energetică stabilite la punctul 2 din anexa II, proiectul contribuie semnificativ la cel puțin unul dintre criteriile specifice următoare:
- (i) integrarea pieței, printre altele prin eliminarea izolării cel puțin a unui stat membru și reducerea strangulărilor în infrastructura energetică, interoperabilitate și flexibilitatea sistemului;
  - (ii) siguranța în aprovizionare, printre altele prin conexiuni adecvate și prin diversificarea surselor, a partenerilor și a rutelor de aprovizionare;
  - (iii) concurență, printre altele prin diversificarea surselor, a partenerilor și a rutelor de aprovizionare;
  - (iv) sustenabilitate, printre altele prin reducerea emisiilor, susținerea producerii intermitente de energie din surse regenerabile și creșterea utilizării gazelor din surse regenerabile;
- (c) în ceea ce privește proiectele referitoare la rețele inteligente de energie electrică, care se încadrează în categoriile de infrastructură energetică stabilite la punctul 1 litera (e) din anexa II, proiectul contribuie semnificativ la toate criteriile specifice următoare:
- (i) integrarea și implicarea utilizatorilor rețelei având noi cerințe tehnice cu privire la cererea și oferta lor de energie electrică;
  - (ii) eficiența și interoperabilitatea transportului și distribuției energiei electrice în operarea cotidiană a rețelei;
  - (iii) siguranța rețelei, controlul sistemului și calitatea în aprovizionare;
  - (iv) planificarea optimizată a viitoarelor investiții rentabile în rețea;
  - (v) funcționarea pieței și serviciile către clienți;
  - (vi) implicarea utilizatorilor în gestionarea consumului lor de energie;
- (d) în ceea ce privește proiectele referitoare la transportul petrolului care se încadrează în categoriile de infrastructură energetică stabilite la punctul 3 din anexa II, proiectul contribuie semnificativ la toate criteriile specifice următoare:
- (i) siguranța în aprovizionare, prin reducerea dependenței de o singură sursă sau rută de aprovizionare;
  - (ii) utilizarea eficientă și sustenabilă a resurselor prin reducerea riscurilor la adresa mediului;
  - (iii) interoperabilitate;
- (e) în ceea ce privește proiectele referitoare la transportul dioxidului de carbon care se încadrează în categoriile de infrastructură energetică stabilite la punctul 4 din anexa II, proiectul contribuie semnificativ la toate criteriile specifice următoare:
- (i) evitarea emisiilor de dioxid de carbon, menținând în același timp siguranța în aprovizionarea cu energie;
  - (ii) creșterea rezilienței și a siguranței transportului dioxidului de carbon;
  - (iii) utilizarea eficientă a resurselor, prin conectarea de surse multiple de dioxid de carbon și situri de depozitare prin infrastructuri comune și reducerea la minimum a presiunii asupra mediului și a riscurilor la adresa mediului.
- (3) În ceea ce privește proiectele care se încadrează în categoriile de infrastructură energetică stabilite la punctele 1-3 din anexa II, criteriile enumerate în prezentul articol se evaluează în conformitate cu indicatorii stabiliți la punctele 2-5 din anexa IV.

(4) Pentru a facilita evaluarea tuturor proiectelor care ar putea fi eligibile ca proiecte de interes comun și ar putea fi incluse pe o listă regională, fiecare grup evaluează contribuția fiecărui proiect la implementarea aceluiași coridor sau domeniu prioritar în mod transparent și obiectiv. Fiecare grup își stabilește metoda de evaluare pe baza contribuției cumulate la criteriul menționat la alineatul (2); respectiva evaluare are ca rezultat un clasament al proiectelor pentru uzul intern al grupului. Nici lista regională, nici cea a Uniunii nu conțin clasamente, iar clasamentul menționat nu este folosit pentru niciun alt scop ulterior, cu excepția celui menționat în secțiunea 2 punctul 14 din anexa III.

Atunci când evaluează proiecte, fiecare grup acordă, de asemenea, atenția cuvenită următoarelor aspecte:

- (a) urgența fiecărui proiect propus din punct de vedere al îndeplinirii obiectivelor politicii energetice a Uniunii referitoare la integrarea pieței, printre altele eliminând izolarea cel puțin a unui stat membru, și concurență, sustenabilitate și siguranța în aprovizionare;
- (b) numărul de state membre afectate de fiecare proiect, asigurând totodată oportunități egale pentru proiectele care implică statele membre periferice;
- (c) contribuția fiecărui proiect la coeziunea teritorială; și
- (d) complementaritatea cu alte proiecte propuse.

Pentru proiectele referitoare la rețele inteligente care intră în categoria de infrastructură energetică prevăzută la punctul 1 litera (e) din anexa II, clasificarea se realizează pentru proiectele care afectează aceleași două state membre și se acordă atenția cuvenită și numărului de utilizatori afectați de proiect, consumului anual de energie și cotei energiei generate din surse nedispecerizabile din zona unde se află acești utilizatori.

Articolul 5

Implementare și monitorizare

- (1) Inițiatorii proiectelor elaborează un plan de implementare pentru proiectele de interes comun care include un calendar privind:
- (a) studiile de fezabilitate și de proiectare;
  - (b) aprobarea din partea autorității de reglementare sau a oricărei alte autorități în cauză;
  - (c) construcția și punerea în funcțiune;
  - (d) programul de autorizare menționat la articolul 10 alineatul (4) litera (b).

(2) OTS, operatorii sistemelor de distribuție și alți operatori cooperează în vederea facilitării dezvoltării proiectelor de interes comun din zona lor.

(3) Agenția și grupurile implicate monitorizează progresele realizate în implementarea proiectelor de interes comun și, dacă este necesar, fac recomandări pentru a facilita implementarea proiectelor de interes comun. Grupurile pot solicita să fie furnizate informații suplimentare în conformitate cu alineatele (4), (5) și (6), pot convoca întâlniri cu părțile relevante și pot invita Comisia să verifice informațiile furnizate pe pagina web.

(4) Până la data de 31 martie a fiecărui an care urmează anului includerii proiectului de interes comun pe lista Uniunii în conformitate cu articolul 3, inițiatorii proiectelor transmit autorității competente menționate la articolul 8 un raport anual pentru fiecare proiect din categoriile prevăzute la punctele 1 și 2 din anexa II, iar pentru proiectele din categoriile prevăzute la punctele 3 și 4 din anexa II transmit un raport anual fie agenției, fie grupului respectiv. Respectivul raport oferă detalii referitoare la:

- (a) progresele înregistrate în dezvoltarea, construcția sau punerea în funcțiune a proiectului, în special în ceea ce privește acordarea autorizațiilor și procedurile de consultare;
- (b) după caz, întârzierile față de planurile de punere în aplicare, motivele acestor întârzieri și detalii privind alte dificultăți întâlnite;
- (c) după caz, un plan revizuit care vizează depășirea întârzierilor.

(5) În termen de trei luni de la primirea rapoartelor anuale menționate la alineatul (4) din prezentul articol, agenția transmite grupurilor un raport consolidat pentru proiectele de interes comun care se încadrează în categoriile prevăzute la punctele 1 și 2 din anexa II, evaluând progresele înregistrate și făcând, după caz, recomandări pentru depășirea întârzierilor și a dificultăților întâmpinate. Raportul consolidat evaluează, de asemenea, în conformitate cu dispozițiile articolului 6 alineatele (8) și (9) din Regulamentul (CE) nr. 713/2009, implementarea coerentă a planurilor de dezvoltare a rețelelor la nivelul Uniunii având în vedere coridoarele și domeniile prioritare de infrastructură.

(6) În fiecare an, autoritățile competente interesate, menționate la articolul 8, prezintă un raport grupului respectiv cu privire la progresele și, dacă este cazul, întârzierile în implementarea proiectelor de interes comun situate pe teritoriul lor, cu privire la procedura de autorizare, precum și motivele unor astfel de întârzieri.

(7) Dacă punerea în funcțiune a unui proiect de interes comun este întârziată față de planul de implementare din alte motive decât din motive imperative independente de voința inițiatorului proiectului:

(a) în măsura în care, în conformitate cu legislațiile naționale respective, se aplică măsurile prevăzute la articolul 22 alineatul (7) litera (a), (b) sau (c) din Directivele 2009/72/CE și 2009/73/CE, autoritățile naționale de reglementare se asigură că se efectuează investiția;

(b) dacă măsurile autorităților naționale de reglementare luate în temeiul literei (a) nu sunt aplicabile, inițiatorul proiectului respectiv alege o parte terță care să finanțeze sau să construiască întregul proiect sau o parte din acesta. Inițiatorul proiectului face acest lucru înainte ca întârzierea față de data punerii în funcțiune din planul de implementare să depășească doi ani;

(c) dacă nu se alege o parte terță în conformitate cu litera (b), statul membru sau, atunci când statul membru a prevăzut acest lucru, autoritatea națională de reglementare poate, în termen de două luni de la expirarea perioadei menționate la litera (b), să desemneze o parte terță pentru finanțarea sau construirea proiectului, pe care inițiatorul proiectului trebuie să o accepte;

(d) dacă întârzierea față de data punerii în funcțiune din planul de implementare depășește doi ani și două luni, Comisia, cu condiția unui acord și în deplină cooperare cu statele membre în cauză, poate lansa o cerere de propuneri deschisă oricărei părți terțe capabile să devină inițiator de proiecte în vederea construirii proiectului în conformitate cu un termen convenit;

(e) atunci când se aplică litera (c) sau (d), operatorul sistemului din zona în care este situată investiția pune la dispoziția operatorilor sau investitorilor sau părții terțe care implementează proiectul toate informațiile necesare pentru efectuarea investiției, conectează noile active la rețeaua de transport și, în general, depune toate eforturile pentru a facilita implementarea investiției, precum și exploatarea și întreținerea sigură, fiabilă și eficientă a proiectului de interes comun.

(8) Un proiect de interes comun poate fi eliminat de pe lista Uniunii în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 3 alineatul (4) dacă includerea sa pe lista respectivă s-a făcut pe baza unor informații incorecte care au reprezentat factorul determinant pentru includerea respectivă sau dacă proiectul nu respectă dreptul Uniunii.

(9) Proiectele care nu se mai află pe lista Uniunii își pierd toate drepturile și obligațiile legate de statutul de proiect de interes comun care le revin în temeiul prezentului regulament.

Cu toate acestea, un proiect care nu se mai află pe lista Uniunii, dar pentru care a fost acceptat un dosar de candidatură spre

examinare de către autoritatea competentă își menține drepturile și obligațiile care rezultă în temeiul prevederilor capitolului III, cu excepția cazului în care proiectul nu se mai află pe listă din motivele prevăzute la alineatul (8).

(10) Prezentul articol nu aduce atingere niciunei forme de asistență financiară acordată oricărui proiect de interes comun de către Uniune înainte de decizia de eliminare a proiectului de pe lista Uniunii.

Articolul 6

Coordonatorii europeni

(1) Atunci când un proiect de interes comun se confruntă cu dificultăți semnificative legate de implementare, Comisia poate desemna, în acord cu statul membru implicat, un coordonator european pentru o perioadă de până la un an, care poate fi prelungită de două ori.

(2) Coordonatorul european:

(a) promovează proiectul (proiectele) pentru care a fost desemnat coordonator european, precum și dialogul transfrontalier între inițiatorii proiectului (proiectelor) și părțile interesate implicate;

(b) ajută toate părțile, dacă este cazul, la consultarea părților interesate implicate și la obținerea autorizațiilor necesare pentru proiecte;

(c) dacă este cazul, oferă consiliere inițiatorilor proiectelor cu privire la finanțarea proiectului;

(d) asigură acordarea de către statele membre interesate a sprijinului adecvat și a conducerii strategice pentru pregătirea și implementarea proiectelor;

(e) transmite Comisiei în fiecare an și, dacă este cazul, la terminarea mandatului său un raport privind progresele înregistrate de proiecte, respectiv dificultățile și obstacolele care ar putea conduce la întârzieri semnificative ale punerii în funcțiune a proiectelor. Comisia transmite raportul Parlamentului European și grupurilor implicate.

(3) Coordonatorul european este ales pe baza experienței sale legate de sarcinile specifice cu care este însărcinat pentru proiectele respective.

(4) În decizia prin care este desemnat un coordonator european se specifică caietul de sarcini care detaliază durata mandatului, sarcinile specifice și termenele corespunzătoare, precum și metodologia care trebuie urmată. Efortul de coordonare va fi proporțional cu complexitatea și cu costurile estimate ale proiectelor.

(5) Statele membre interesate cooperează pe deplin cu coordonatorul european în executarea sarcinilor prevăzute la alineatele (2) și (4).

CAPITOLUL III

AUTORIZARE ȘI PARTICIPAREA PUBLICULUI

Articolul 7

„Statutul prioritar” al proiectelor de interes comun

(1) Adoptarea listei Uniunii consacră, în sensul oricăror decizii apărute în procedura de autorizare, necesitatea proiectelor respective din perspectiva politicii energetice, fără a aduce atingere locației exacte, rutei sau tehnologiei proiectului.

(2) Pentru a asigura o prelucrare administrativă eficientă a dosarelor de candidatură privind proiectele de interes comun, inițiatorii proiectelor și toate autoritățile implicate se asigură că dosarelor li se acordă cel mai rapid tratament din punct de vedere legal.

(3) Atunci când un astfel de statut există în legislația națională, proiectele de interes comun primesc statutul de proiecte de cea mai mare importanță națională posibilă și sunt tratate în consecință în cadrul procedurilor de autorizare – și, dacă legislația națională o prevede, inclusiv în amenajarea teritoriului –, inclusiv procedurile privind evaluarea de mediu, în cazul în care se prevede astfel în legislația națională aplicabilă tipului corespunzător de infrastructură energetică și în conformitate cu dispozițiile acesteia.

(4) Până la 16 august 2013, Comisia emite linii directoare fără caracter obligatoriu pentru a ajuta statele membre să definească măsuri adecvate și măsuri fără caracter legislativ pentru a fluidiza procedurile de evaluare a impactului asupra mediului și a asigura aplicarea coerentă a procedurilor de evaluare a impactului asupra mediului obligatorii în temeiul dreptului Uniunii privind proiectele de interes comun.

(5) Statele membre evaluează, ținând seama de liniile directoare menționate la alineatul (4), care sunt măsurile de fluidizare a procedurilor de evaluare a impactului asupra mediului și de asigurare a aplicării coerente a acestora și informează Comisia cu privire la rezultate.

(6) În termen de nouă luni de la emiterea liniilor directoare menționate la alineatul (4), statele membre iau măsurile fără caracter legislativ pe care le-au identificat în conformitate cu alineatul (5).

(7) În termen de 24 de luni de la emiterea liniilor directoare menționate la alineatul (4), statele membre iau măsurile legislative pe care le-au identificat în conformitate cu alineatul (5). Aceste măsuri nu aduc atingere obligațiilor care rezultă din dreptul Uniunii.

(8) Cu privire la impactul asupra mediului abordat la articolul 6 alineatul (4) din Directiva 92/43/CEE și la articolul 4 alineatul (7) din Directiva 2000/60/CE, proiectele de interes comun sunt considerate în interes public din perspectiva politicii energetice și pot fi considerate ca fiind „în interes public superior” dacă sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute în directivele menționate.

Dacă este necesar avizul Comisiei în conformitate cu Directiva 92/43/CEE, Comisia și autoritatea competentă menționată la articolul 9 din prezentul regulament se asigură că decizia privind „interesul public superior” este luată în termenul stabilit la articolul 10 alineatul (1) din prezentul regulament.

Articolul 8

Organizarea procedurii de autorizare

(1) Până la 16 noiembrie 2013, fiecare stat membru desemnează o autoritate națională competentă responsabilă cu facilitarea și coordonarea procedurii de autorizare a proiectelor de interes comun.

(2) Responsabilitatea autorității competente menționate la alineatul (1) și/sau atribuțiile acesteia pot fi delegate către sau executate de către o altă autoritate, pentru fiecare proiect de interes comun sau pentru fiecare categorie specifică de proiecte de interes comun, cu condiția ca:

(a) autoritatea competentă să informeze Comisia cu privire la delegarea respectivă, iar informațiile cuprinse în aceasta să fie publicate pe pagina web menționată la articolul 9 alineatul (7) fie de către autoritatea competentă, fie de către inițiatorul proiectului;

(b) pentru fiecare proiect de interes comun, să fie responsabilă o singură autoritate, ca unic punct de contact pentru inițiatorul proiectului în procesul de luare a unei decizii exhaustive pentru un anumit proiect de interes comun, și aceasta să coordoneze prezentarea tuturor documentelor și informațiilor relevante.

Autoritatea competentă își poate rezerva responsabilitatea de a stabili termene, fără a aduce atingere termenelor stabilite în conformitate cu articolul 10.

(3) Autoritatea competentă întreprinde acțiuni, fără a aduce atingere cerințelor aplicabile în temeiul dreptului internațional și al dreptului Uniunii, pentru a facilita emiterea deciziei exhaustive. Decizia exhaustivă se emite în termenul prevăzut la articolul 10 alineatele (1) și (2) în conformitate cu unul dintre următoarele sisteme:

- (a) sistemul integrat: decizia exhaustivă este emisă de către autoritatea competentă și reprezintă singura decizie obligatorie din punct de vedere juridic care rezultă din procedura legală de autorizare. Atunci când în proiect sunt implicate alte autorități, acestea pot emite, în conformitate cu legislația națională, un aviz care poate fi utilizat drept contribuție la procedură, fiind luat în considerare de către autoritatea competentă;
- (b) sistemul coordonat: decizia exhaustivă cuprinde mai multe decizii individuale, obligatorii din punct de vedere juridic, emise de mai multe autorități, care sunt coordonate de autoritatea competentă. Autoritatea competentă poate constitui un grup de lucru, în care sunt reprezentate toate autoritățile implicate, pentru a stabili un program de autorizare, în conformitate cu articolul 10 alineatul (4) litera (b), precum și pentru a monitoriza și coordona implementarea respectivului program. Autoritatea competentă, în consultare cu celelalte autorități implicate și, atunci când este cazul, în conformitate cu legislația națională și fără a aduce atingere termenelor stabilite în conformitate cu articolul 10, stabilește de la caz la caz un termen rezonabil pentru emiterea deciziilor individuale. Autoritatea competentă poate lua o decizie individuală în numele unei alte autorități naționale implicate, dacă decizia autorității respective nu este prezentată în termenul stabilit și dacă întârzierea nu are o justificare adecvată; sau atunci când există prevederi în acest sens în legislația națională și atât timp cât acestea sunt compatibile cu dreptul Uniunii, autoritatea competentă poate considera că o altă autoritate națională implicată și-a dat acordul sau a respins proiectul dacă decizia autorității respective nu este emisă la termen. Atunci când există prevederi în acest sens în legislația națională, autoritatea competentă poate să nu țină seama de o decizie individuală a unei alte autorități naționale implicate, dacă consideră că decizia respectivă nu este argumentată suficient în ceea ce privește elementele de probă pe baza cărora autoritatea națională în cauză a luat decizia; acționând astfel, autoritatea competentă se asigură că cerințele aplicabile în temeiul dreptului Uniunii și al celui internațional sunt respectate și își justifică decizia în mod corespunzător;
- (c) sistemul colaborativ: decizia exhaustivă este coordonată de autoritatea competentă. Autoritatea competentă, în consultare cu celelalte autorități implicate și, atunci când este cazul, în conformitate cu legislația națională și fără a aduce atingere termenelor stabilite în conformitate cu articolul 10, stabilește de la caz la caz un termen rezonabil pentru emiterea deciziilor individuale. Aceasta va monitoriza respectarea termenelor de către autoritățile implicate.

Dacă se anticipează că decizia individuală a autorității implicate nu va fi prezentată în termenul stabilit, autoritatea respectivă informează imediat autoritatea competentă și include o justificare a acestei întârzieri. Ulterior, autoritatea competentă va stabili un nou termen pentru emiterea deciziei individuale, respectând în același timp termenele generale stabilite în conformitate cu articolul 10.

Recunoscând caracteristicile naționale în procedurile de amenajare și de autorizare, statele membre pot alege între cele trei sisteme menționate la literele (a), (b) și (c) de la primul paragraf pentru a facilita și coordona procedurile lor și optează pentru implementarea celui mai eficient sistem. Atunci când un stat membru alege un sistem colaborativ, acesta informează Comisia cu privire la motivele sale în acest sens. Comisia realizează o evaluare a eficienței sistemelor în raportul prevăzut la articolul 17.

(4) Statele membre pot aplica sisteme diferite în conformitate cu alineatul (3) pentru proiectele „onshore” și „offshore” de interes comun.

(5) Dacă un proiect de interes comun prevede luarea unor decizii în două sau mai multe state membre, autoritățile competente respective iau măsurile necesare pentru cooperarea și coordonarea eficientă și eficace dintre acestea, inclusiv în ceea ce privește prevederile menționate la articolul 10 alineatul (4). Statele membre fac tot posibilul pentru a asigura proceduri comune, în special cu privire la evaluarea impactului asupra mediului.

Articolul 9

Transparența și participarea publicului

(1) Până la 16 mai 2014, statul membru sau autoritatea competentă publică, după caz, în colaborare cu alte autorități implicate, un manual de procedură privind procedura de autorizare aplicabil proiectelor de interes comun. Manualul trebuie actualizat după caz și pus la dispoziția publicului. Manualul include cel puțin informațiile specificate la punctul 1 din anexa VI. Manualul nu este obligatoriu din punct de vedere juridic, dar poate face referire la sau poate cita dispoziții juridice relevante.

(2) Fără a aduce atingere cerințelor din Convențiile de la Aarhus și de la Espoo și prevederilor aplicabile din dreptul Uniunii, toate părțile implicate în procedura de autorizare respectă principiile privind participarea publicului stabilite la punctul 3 din anexa VI.

(3) Într-un termen cu caracter orientativ de trei luni de la inițierea procedurii de autorizare în temeiul articolului 10 alineatul (1) litera (a), inițiatorul proiectului elaborează și prezintă autorității competente un concept privind participarea publicului, respectând procedura definită în manualul menționat la alineatul (1) și în conformitate cu liniile directoare stabilite în anexa VI. Autoritatea competentă solicită modificări sau aprobă conceptul privind participarea publicului în termen de trei luni; acționând astfel, autoritatea competentă ia în considerare orice formă de participare și consultare a publicului care a avut loc înainte de demararea procedurii de autorizare, cu condiția ca participarea și consultarea publice respective să fi îndeplinit cerințele din prezentul articol.

Atunci când inițiatorul proiectului are intenția de a modifica semnificativ un concept aprobat, acesta informează autoritatea competentă în acest sens. În acest caz, autoritatea competentă poate solicita modificări.

(4) Înainte de transmiterea dosarului de candidatură final și complet la autoritatea competentă în conformitate cu articolul 10 alineatul (1) litera (a), inițiatorul proiectului sau, dacă legislația națională prevede astfel, autoritatea competentă desfășoară cel puțin o consultare publică. Dispoziția menționată nu aduce atingere oricărei consultări publice organizate după transmiterea solicitării acordului, în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) din Directiva 2011/92/UE. Consultarea publică oferă informații privind proiectul părților interesate menționate la punctul 3 litera (a) din anexa VI, într-un stadiu incipient, și contribuie la identificarea celui mai potrivit loc și a celui mai potrivit traseu, precum și a subiectelor relevante de abordat în cadrul dosarului de candidatură. Cerințele minime privind consultarea publică sunt precizate la punctul 5 din anexa VI.

Anterior depunerii dosarului de autorizare, inițiatorul proiectului trebuie să pregătească un raport care sintetizează rezultatele activităților legate de participarea publicului, inclusiv activitățile care au avut loc înainte de demararea procedurii de autorizare. Inițiatorul proiectului prezintă raportul împreună cu dosarul de autorizare autorității competente. Se acordă atenția cuvenită acestor rezultate la luarea deciziei exhaustive.

(5) Pentru proiectele care traversează frontierele a două sau mai multe state membre, consultările publice organizate în conformitate cu alineatul (4) în fiecare stat membru implicat au loc în termen de cel mult două luni de la data la care a început prima consultare publică.

(6) Pentru proiectele care ar putea avea efecte transfrontaliere adverse semnificative în unul sau mai multe state membre învecinate și care intră sub incidența articolului 7 din Directiva 2011/92/UE și a Convenției de la Espoo, informațiile relevante sunt puse la dispoziția autorității competente a statelor membre învecinate. Autoritatea competentă a statelor membre învecinate indică, în notificarea privind procesul, după caz, dacă respectiva autoritate sau orice altă autoritate implicată dorește să participe la procedurile relevante de consultare publică.

(7) Inițiatorul proiectului sau, în cazul în care legislația națională prevede astfel, autoritatea competentă creează și actualizează regulat o pagină web conținând informații relevante despre proiectul de interes comun și un link către pagina web a Comisiei și respectând cerințele specificate la punctul 6 din anexa VI. Informațiile sensibile din punct de vedere comercial nu sunt divulgate.

De asemenea, inițiatorul proiectului publică informațiile relevante prin intermediul altor mijloace adecvate de informare la care are acces publicul.

Articolul 10

Durata și organizarea procedurii de autorizare

(1) Procedura de autorizare este alcătuită din două proceduri:

(a) procedura anterioară depunerii candidaturii, definită drept perioada dintre inițierea procedurii de autorizare și acceptarea dosarului de candidatură de către autoritatea competentă, are loc într-o perioadă cu caracter orientativ de doi ani.

Această procedură include pregătirea tuturor rapoartelor de mediu care trebuie pregătite de inițiatorii proiectului.

Pentru a iniția procedura de autorizare, inițiatorii proiectului notifică în scris autoritatea competentă a statelor membre interesate și includ o prezentare rezonabil de detaliată a acestuia. În termen de trei luni de la primirea notificării, autoritatea competentă, inclusiv în numele altor autorități implicate, confirmă sau, în cazul în care nu consideră că proiectul este suficient de avansat pentru a demara procedura de autorizare, refuză în scris notificarea. În cazul unui refuz, autoritatea competentă trebuie să își justifice decizia, inclusiv în numele celorlalte autorități implicate. Data la care autoritatea competentă a semnat confirmarea notificării reprezintă data inițierii procedurii de autorizare. În cazul în care sunt implicate două sau mai multe state membre, data la care autoritatea competentă implicată a acceptat ultima notificare reprezintă data inițierii procedurii de autorizare;

(b) procedura legală de autorizare, definită drept perioada cuprinsă între data acceptării dosarului de candidatură după și data luării deciziei exhaustive a autorității competente, nu trebuie să depășească un an și șase luni. Statele membre pot stabili, dacă se consideră adecvat, un termen mai scurt.

(2) Durata combinată a celor două proceduri menționate la alineatul (1) nu depășește durata de trei ani și șase luni. Cu toate acestea, dacă autoritatea competentă consideră că o procedură sau ambele proceduri din cadrul procedurii de autorizare nu vor fi finalizate înainte de termenele stabilite la alineatul (1), aceasta poate decide, înainte de expirarea acestora și de la caz la caz, prelungirea unui termen sau a amândurora cu maximum nouă luni pentru ambele proceduri combinate.

În acest caz, autoritatea competentă informează grupul în cauză și prezintă acestuia măsurile luate sau care urmează să fie luate pentru a finaliza procedura de autorizare în cel mai scurt termen. Grupul poate solicita autorității competente să raporteze periodic cu privire la progresele înregistrate în acest sens.

(3) În statele membre în care stabilirea unei rute sau a unui loc, realizată doar pentru scopul specific al unui proiect planificat, inclusiv planificarea coridoarelor de rețele specifice, nu poate fi inclusă în procesul de luare a deciziei exhaustive, decizia corespunzătoare se ia în cursul unei perioade distincte de șase luni, începând cu data transmiterii documentelor de candidatură finale și complete de către inițiatorul proiectului.

În acest caz, perioada de prelungire menționată la alineatul (2) se reduce la șase luni, inclusiv pentru procedura menționată în prezentul alineat.

(4) Procedura anterioară candidaturii cuprinde următoarele stadii:

(a) după confirmarea notificării, în conformitate cu alineatul (1) litera (a), autoritatea competentă identifică, în strânsă colaborare cu celelalte autorități implicate și, după caz, pe baza unei propuneri a inițiatorului proiectului, domeniul de aplicare a materialului și gradul de detaliere a informațiilor care trebuie prezentate de către inițiatorul proiectului în cadrul dosarului de candidatură pentru a solicita emiterea unei decizii exhaustive. Identificarea are loc pe baza listei de verificare prevăzute la punctul 1 litera (e) din anexa VI;

(b) autoritatea competentă întocmește, în strânsă cooperare cu inițiatorul proiectului și cu alte autorități interesate și ținând cont de rezultatele activităților derulate în temeiul literei (a), un program detaliat al procedurii de autorizare, în conformitate cu liniile directoare stabilite la punctul 2 din anexa VI.

Pentru proiectele care traversează granițele unuia sau mai multor state membre, autoritățile competente ale statelor membre implicate pregătesc un program comun, în cadrul căruia depun toate eforturile pentru a-și alinia programele;

(c) la primirea dosarului de candidatură, autoritatea competentă solicită inițiatorului proiectului, dacă este cazul și inclusiv în numele altor autorități implicate, informații suplimentare cu privire la informațiile absente, pe care inițiatorul proiectului trebuia să le transmită și care se pot referi numai la subiectele identificate la litera (a). În termen de trei luni de la primirea informațiilor absente, autoritatea competentă acceptă examinarea în scris a candidaturii. Cererile de informații suplimentare pot fi făcute numai dacă sunt justificate de noi circumstanțe.

(5) Inițiatorul proiectului se asigură că dosarul de candidatură este complet și de o calitate adecvată și solicită avizul autorității competente cât mai devreme cu putință în cadrul procedurii anterioare depunerii candidaturii. Inițiatorul proiectului

cooperează pe deplin cu autoritatea competentă pentru a respecta termenele și programul detaliat definit la alineatul (4) litera (b).

(6) Termenele prevăzute în prezentul articol nu aduc atingere obligațiilor care decurg din dreptul Uniunii și din cel internațional și nu aduc atingere căilor de atac administrative sau judiciare.

CAPITOLUL IV

PROCESUL DE REGLEMENTARE

Articolul 11

Analiza cost-beneficiu pe ansamblul sistemului energetic

(1) Până la 16 noiembrie 2013, rețeaua europeană a operatorilor de transport și de sistem (ENTSO) de energie electrică și ENTSO de gaze publică și prezintă statelor membre, Comisiei și agenției metodele lor, inclusiv cu privire la modelarea pieței și a rețelelor, de analiză cost-beneficiu armonizată la nivelul Uniunii a proiectelor de interes comun care se înscriu în categoriile prevăzute la punctul 1 literele (a)-(d) și la punctul 2 din anexa II. Metodologiile respective se aplică în pregătirea fiecărui plan de dezvoltare a rețelei pentru zece ani elaborat ulterior de ENTSO de energie electrică și ENTSO de gaze în conformitate cu articolul 8 din Regulamentul (CE) nr. 714/2009 și cu articolul 8 din Regulamentul (CE) nr. 715/2009. Metodologiile trebuie elaborate în conformitate cu principiile stabilite în anexa V și trebuie să fie în concordanță cu normele și indicatorii prevăzuți în anexa IV.

Înainte de a-și prezenta metodologia de realizare, ENTSO de energie electrică și ENTSO de gaze vor derula un proces extensiv de consultare, implicând cel puțin organizațiile care reprezintă toate părțile interesate relevante – și, dacă se consideră adecvat, implicând părțile interesate –, autoritățile naționale de reglementare și alte autorități naționale.

(2) În termen de trei luni de la primirea metodologiilor, agenția prezintă statelor membre și Comisiei un aviz privind metodele, pe care îl publică.

(3) În termen de trei luni de la primirea avizului din partea agenției, Comisia emite și statele membre pot emite un aviz privind metodele. Avizele se prezintă ENTSO de energie electrică sau ENTSO de gaze.

(4) În termen de trei luni de la primirea ultimului aviz în conformitate cu alineatul (3), ENTSO de energie electrică și ENTSO de gaze își adaptează metodele, luând în considerare în mod corespunzător avizele primite din partea statelor membre, a Comisiei și a agenției, și le prezintă Comisiei spre aprobare.

(5) În termen de două săptămâni de la aprobarea de către Comisie, ENTSO de energie electrică și ENTSO de gaze își publică metodologiile pe paginile lor web. Cele două rețele transmit Comisiei și agenției, la cerere, seturile de date de intrare astfel cum sunt definite la punctul 1 din anexa V, precum și alte date relevante cu privire la rețele, la piață și la fluxurile de sarcină într-o formă suficient de precisă, în conformitate cu legislațiile naționale și cu acordurile de confidențialitate aplicabile. Datele trebuie să fie valabile la data introducerii cererii. Comisia și agenția asigură tratamentul confidențial al datelor primite, atât de către ele însele, cât și de orice parte însărcinată cu realizarea unor lucrări de analiză pe baza datelor respective.

(6) Metodologiile se actualizează și se îmbunătățesc în mod regulat, în conformitate cu dispozițiile alineatelor (1)-(5). Agenția, din proprie inițiativă sau la cererea motivată a autorităților naționale de reglementare sau a părților interesate și în urma consultării formale cu organizațiile reprezentând toate părțile implicate relevante și cu Comisia, poate solicita astfel de actualizări și îmbunătățiri, oferind o motivație adecvată și precizând termenele. Agenția publică cererile autorităților naționale de reglementare sau ale părților interesate și toate documentele relevante neconfidențiale din punct de vedere comercial care conduc spre o solicitare din partea agenției de actualizare sau îmbunătățire.

(7) Până la 16 mai 2015, autoritățile naționale de reglementare care cooperează în cadrul agenției stabilesc și publică un set de indicatori și de valori de referință corespunzătoare pentru compararea costurilor de investiții unitare pentru proiecte comparabile din categoriile de infrastructură incluse la punctele 1 și 2 din anexa II. Aceste valori de referință pot fi folosite de ENTSO de energie electrică și ENTSO de gaze pentru analizele cost-beneficiu pentru planurile de dezvoltare a rețelei pentru zece ani ulterioare.

(8) Până la 31 decembrie 2016, ENTSO de energie electrică și ENTSO de gaze prezintă împreună Comisiei și agenției un model comun de piață și de rețea pentru energie electrică și gaze, coerent și interconectat, incluzând atât infrastructura de transport de electricitate și gaze, precum și instalații de depozitare și GNL, acoperind domeniile și coridoarele prioritare de infrastructură energetică și elaborat în conformitate cu principiile stabilite în anexa V. După aprobarea modelului de către Comisie, în conformitate cu procedura prevăzută la alineatele (2)-(4), modelul este inclus în metodologii.

Articolul 12

Facilitarea investițiilor cu impact transfrontalier

(1) Costurile cu investițiile angajate în condiții de eficiență, care exclud costurile de întreținere, legate de un proiect de interes comun care intră în categoriile stabilite la punctul 1 literele (a), (b) și (d) și la punctul 2 din anexa II sunt suportate de OTS relevanți sau de inițiatorii proiectului de

infrastructură de transport ai statelor membre în care proiectul are un impact net pozitiv și, în măsura în care nu sunt acoperite de venituri rezultate din gestionarea congestiilor sau de alte taxe, se plătesc de către utilizatorii rețelei prin tarifele de acces la rețea în statele membre respective.

(2) Pentru un proiect de interes comun care se înscrie în categoriile prevăzute la punctul 1 literele (a), (b) și (d) și la punctul 2 din anexa II, prevederile de la alineatul (1) se aplică numai dacă cel puțin un inițiator de proiect solicită autorităților naționale relevante să aplice prezentul articol pentru toate costurile sau pentru o parte a costurilor proiectului respectiv. Pentru un proiect de interes comun care se înscrie în categoriile prevăzute la punctul 2 din anexa II, dispozițiile alineatului (1) se aplică numai atunci când s-a realizat deja o evaluare a pieței care a indicat că nu este de așteptat ca costurile de investiții angajate în condiții de eficiență să fie acoperite de tarife.

În cazul în care proiectul are mai mulți inițiatori, autoritățile naționale de reglementare trebuie, fără întârziere, să solicite tuturor inițiatorilor proiectului să depună în comun cererea de investiții în conformitate cu alineatul (3).

(3) Pentru un proiect de interes comun pentru care se aplică dispozițiile alineatului (1), inițiatorii proiectului informează periodic, cel puțin o dată pe an și până la punerea în funcțiune a proiectului, toate autoritățile naționale de reglementare implicate cu privire la evoluția proiectului respectiv și la identificarea costurilor și efectelor asociate acestuia.

De îndată ce proiectul respectiv este suficient de avansat, inițiatorii proiectului prezintă, după consultarea OTS din statele membre în care proiectul are un impact net pozitiv semnificativ, o cerere de investiții. Această cerere de investiții include o cerere de alocare transfrontalieră a costurilor și este prezentată tuturor autorităților naționale de reglementare implicate, însoțită de elementele următoare:

(a) o analiză cost-beneficiu a proiectului în concordanță cu metodologia elaborată în temeiul articolului 11 și luând în considerare beneficiile care depășesc frontierele statului membru în cauză;

(b) un plan de afaceri care evaluează viabilitatea financiară a proiectului, inclusiv soluția financiară aleasă, iar pentru un proiect de interes comun care se încadrează în categoria prevăzută la punctul 2 din anexa II, rezultatele efectuării testelor de piață; precum și

(c) atunci când inițiatorii proiectului sunt de acord, o propunere argumentată pentru o alocare transfrontalieră a costurilor.

Dacă un proiect este promovat de mai mulți inițiatori, aceștia depun o cerere de investiții comună.

Pentru proiectele incluse în prima listă a Uniunii, inițiatorii proiectelor depun cererea de investiții până la 31 octombrie 2013.

Autoritățile naționale de reglementare trimit agenției spre informare o copie a fiecărei cereri de investiții imediat după primirea acesteia.

Autoritățile naționale de reglementare și agenția păstrează confidențialitatea informațiilor sensibile din punct de vedere comercial.

(4) În termen de șase luni de la data la care autoritatea națională de reglementare implicată a primit ultima cerere de investiții, autoritățile naționale de reglementare, după consultarea inițiatorilor proiectului vizat, iau decizii coordonate cu privire la alocarea costurilor cu investițiile pe care va trebui să le suporte fiecare operator de sistem pentru proiectul respectiv, precum și cu privire la includerea acestora în tarife. Autoritățile naționale de reglementare pot decide să aloce doar o parte din costuri sau pot decide să aloce costurile în cadrul unui pachet format din mai multe proiecte de interes comun.

La alocarea costurilor, autoritățile naționale de reglementare țin seama de nivelul real sau de cel estimat:

— al veniturilor rezultate din gestionarea congestiilor sau al altor taxe;

— al veniturilor provenite din mecanismul de compensare între operatorii de transport și de sistem stabilit la articolul 13 din Regulamentul (CE) nr. 714/2009.

În luarea deciziei de alocare transfrontalieră a costurilor se iau în considerare costurile și beneficiile economice, sociale și de mediu ale proiectelor respective în statele membre implicate, precum și eventualele necesități de sprijin financiar.

În luarea deciziei de alocare transfrontalieră a costurilor, autoritățile naționale de reglementare relevante, în consultare cu OTS implicați, încearcă să găsească un acord bazat pe, dar nu limitat la informațiile precizate la alineatul (3) literele (a) și (b).

În cazul în care un proiect de interes comun atenuază externalități negative, precum fluxurile în buclă, iar proiectul de

interes comun respectiv este implementat în statul membru care se află la originea externalității negative, această atenuare nu este considerată un beneficiu transfrontalier și nu reprezintă, prin urmare, o bază de alocare a costurilor OTS din statele membre afectate de aceste externalități negative.

(5) Autoritățile naționale de reglementare, pe baza alocării transfrontaliere a costurilor menționate la alineatul (4) din prezentul articol, iau în considerare costurile reale suportate de un OTS sau de alt inițiator de proiect ca urmare a investițiilor atunci când stabilesc sau aprobă tarifele în conformitate cu articolul 37 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2009/72/CE și cu articolul 41 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2009/73/CE, în măsura în care aceste costuri corespund costurilor unui operator eficient și comparabil din punct de vedere structural.

Autoritățile naționale de reglementare notifică neîntârziat agenției decizia de alocare a costurilor, precum și toate informațiile relevante privind decizia. În special, informațiile trebuie să conțină motivele detaliate care au determinat alocarea costurilor între statele membre, cum ar fi:

(a) o evaluare a efectelor identificate, inclusiv în ceea ce privește tarifele de rețea, asupra fiecărui stat membru implicat;

(b) o evaluare a planului de afaceri menționat la alineatul (3) litera (b);

(c) externalitățile pozitive pe care le-ar putea genera proiectul la nivel regional sau la nivelul Uniunii;

(d) rezultatul consultării cu inițiatorii proiectului în cauză.

Decizia de alocare a costurilor se publică.

(6) În cazul în care autoritățile naționale de reglementare implicate nu au ajuns la un acord cu privire la cererea de investiții în termen de șase luni de la data primirii cererii de către ultima autoritate națională de reglementare implicată, acestea informează neîntârziat agenția.

În această situație sau la solicitarea comună a autorităților naționale de reglementare implicate, în termen de trei luni de la data transmiterii către agenție, aceasta trebuie să ia o decizie privind cererea de investiții, inclusiv alocarea transfrontalieră a costurilor prevăzute la alineatul (3), precum și modul în care costurile investiționale se reflectă în tarife.

Înainte de a lua o astfel de decizie, agenția consultă autoritățile naționale de reglementare implicate și inițiatorii proiectului. Termenul de trei luni prevăzut în al doilea paragraf poate fi prelungit cu două luni, în cazul în care agenția solicită informații suplimentare. Prolungirea în cauză începe în ziua următoare datei primirii informațiilor complete.

Decizia de alocare a costurilor se publică. Se aplică articolele 19 și 20 din Regulamentul (CE) nr. 713/2009.

(7) Agenția transmite neîntârziat Comisiei o copie a fiecărei decizii de alocare a costurilor, împreună cu toate informațiile relevante cu privire la fiecare decizie. Informațiile pot fi transmise în formă cumulată. Comisia păstrează confidențialitatea informațiilor sensibile din punct de vedere comercial.

(8) Alocarea costurilor nu afectează dreptul OTS de a aplica și nici dreptul autorităților naționale de reglementare de a aproba tarifele de acces la rețea în conformitate cu articolul 32 din Directiva 2009/72/CE și din Directiva 2009/73/CE, cu articolul 14 din Regulamentul (CE) nr. 714/2009 și cu articolul 13 din Regulamentul (CE) nr. 715/2009.

(9) Dispozițiile prezentului articol nu se aplică proiectelor de interes comun care beneficiază de:

(a) derogare de la articolele 32, 33, 34 și de la articolul 41 alineatele (6), (8) și (10) din Directiva 2009/73/CE, în temeiul articolului 36 din Directiva 2009/73/CE;

(b) derogare de la articolul 16 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 714/2009 sau derogare de la articolul 32 și de la articolul 37 alineatele (6) și (10) din Directiva 2009/72/CE, în temeiul articolului 17 din Regulamentul (CE) nr. 714/2009;

(c) derogare în temeiul articolului 22 din Directiva 2003/55/CE ⁽¹⁾; sau

(d) derogare în temeiul articolului 7 din Regulamentul (CE) nr. 1228/2003 ⁽²⁾.

Articolul 13

Stimulente

(1) Dacă un inițiator de proiect își asumă riscuri mai ridicate în ceea ce privește elaborarea, construcția, exploatarea sau

⁽¹⁾ Directiva 2003/55/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2003 privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale (JO L 176, 15.7.2003, p. 57).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1228/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2003 privind condițiile de acces la rețea pentru schimburile transfrontaliere de energie electrică (JO L 176, 15.7.2003, p. 1).

întreținerea unui proiect de interes comun care se încadrează în una dintre categoriile stabilite la punctul 1 literele (a), (b) și (d) și la punctul 2 din anexa II, comparativ cu riscurile suportate în mod normal de un proiect comparabil de infrastructură, statele membre și autoritățile naționale de reglementare se asigură că proiectul respectiv beneficiază de stimulente adecvate în conformitate cu articolul 37 alineatul (8) din Directiva 2009/72/CE, cu articolul 41 alineatul (8) din Directiva 2009/73/CE, cu articolul 14 din Regulamentul (CE) nr. 714/2009 și cu articolul 13 din Regulamentul (CE) nr. 715/2009.

Primul paragraf nu se aplică în cazul în care proiectul de interes comun beneficiază:

(a) de derogare de la articolele 32, 33, 34 și de la articolul 41 alineatele (6), (8) și (10) din Directiva 2009/73/CE, în temeiul articolului 36 din Directiva 2009/73/CE;

(b) de derogare de la articolul 16 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 714/2009 sau derogare de la articolul 32 și de la articolul 37 alineatele (6) și (10) din Directiva 2009/72/CE, în temeiul articolului 17 din Regulamentul (CE) nr. 714/2009;

(c) de derogare în temeiul articolului 22 din Directiva 2003/55/CE; sau

(d) de derogare în temeiul articolului 7 din Regulamentul (CE) nr. 1228/2003.

(2) Decizia autorităților naționale de reglementare de a acorda stimulentele menționate la alineatul (1) ține cont de rezultatele analizei cost-beneficiu realizate pe baza metodologiei elaborate în temeiul articolului 11, în special de externalitățile pozitive generate de proiect la nivel regional sau la nivelul Uniunii. Autoritățile naționale de reglementare analizează mai în detaliu riscurile specifice asumate de inițiatorii proiectului, măsurile întreprinse în vederea atenuării riscurilor și justificarea acestui profil de risc având în vedere impactul pozitiv net al proiectului, comparativ cu o alternativă cu risc mai scăzut. Riscurile eligibile includ, în principal, riscuri legate de noile tehnologii de transport, atât „onshore”, cât și „offshore”, riscuri legate de recuperarea parțială a costurilor și riscuri de dezvoltare.

(3) Stimulentul acordat prin decizie ia în considerare natura specifică a riscului asumat și poate să se refere, printre altele, la:

(a) normele privind investițiile realizate cu anticiparea nevoilor viitoare; sau

(b) normele privind recunoașterea costurilor angajate în condiții de eficiență înainte de punerea în funcțiune a proiectului; sau

(c) normele privind obținerea unei rentabilități suplimentare a capitalului investit în proiect; sau

(d) orice altă măsură considerată necesară și adecvată.

(4) Până la 31 iulie 2013, dacă sunt disponibile, fiecare autoritate națională de reglementare prezintă agenției metodologia și criteriile utilizate la evaluarea investițiilor în proiecte de infrastructură a energiei electrice și a gazelor și la evaluarea riscurilor mai ridicate aferente acestora.

(5) Până la 31 decembrie 2013, ținând seama de informațiile primite în conformitate cu alineatul (4) din prezentul articol, agenția facilitează schimbul de bune practici și adresează recomandări în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 713/2009:

(a) privind stimulentele menționate la alineatul (1), pe baza unei analize comparative a celor mai bune practici de către autoritățile naționale de reglementare;

(b) privind o metodologie comună de evaluare a riscurilor mai ridicate aferente investițiilor în proiecte de infrastructură a energiei electrice și a gazelor.

(6) Până la 31 martie 2014, fiecare autoritate națională de reglementare își publică metodologia și criteriile utilizate la evaluarea investițiilor în proiecte de infrastructură a energiei electrice și a gazelor și la evaluarea riscurilor mai ridicate aferente acestora.

(7) În cazul în care măsurile menționate la alineatele (5) și (6) nu sunt suficiente pentru a asigura implementarea în timp util a proiectelor de interes comun, Comisia poate publica linii directoare privind stimulentele menționate în prezentul articol.

CAPITOLUL V

FINANȚARE

Articolul 14

Eligibilitatea proiectelor pentru asistență financiară din partea Uniunii

(1) Proiectele de interes comun care se încadrează în categoriile prevăzute la punctele 1, 2 și 4 din anexa II sunt eligibile pentru obținerea de asistență financiară din partea Uniunii sub formă de granturi pentru studii și instrumente financiare.

(2) Proiectele de interes comun care se încadrează la categoriile stabilite la punctul 1 literele (a)-(d) și la punctul 2 din anexa II, cu excepția proiectelor pentru stocarea energiei electrice prin hidropompaj, sunt eligibile pentru asistență

financiară din partea Uniunii și sub formă de granturi pentru lucrări dacă îndeplinesc toate criteriile următoare:

(a) analiza cost-beneficiu a proiectului efectuată în temeiul articolului 12 alineatul (3) litera (a) oferă dovezi cu privire la existența unor externalități pozitive semnificative precum siguranța în aprovizionare, solidaritatea sau inovarea;

(b) proiectul a primit o decizie de alocare transfrontalieră a costurilor în temeiul articolului 12; sau, pentru proiectele de interes comun din categoria stabilită la punctul 1 litera (c) din anexa II și care prin urmare nu beneficiază de o decizie de alocare transfrontalieră a costurilor, proiectul vizează furnizarea de servicii transfrontaliere, asigurarea inovației tehnologice și asigurarea siguranței operării rețelei transfrontaliere;

(c) proiectul nu este viabil din punct de vedere comercial, conform planului de afaceri și altor evaluări efectuate, în special de către potențiali investitori sau creditori sau autoritatea națională de reglementare. La evaluarea viabilității comerciale a proiectului se iau în considerare decizia cu privire la stimulente și justificarea acesteia prevăzută la articolul 13 alineatul (2).

(3) Proiectele de interes comun desfășurate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 5 alineatul (7) litera (d) pot beneficia de asistență financiară din partea Uniunii sub formă de granturi pentru lucrări dacă îndeplinesc criteriile stabilite la alineatul (2) din prezentul articol.

(4) Proiectele de interes comun care se încadrează în categoriile stabilite la punctul 1 litera (e) și la punctul 4 din anexa II sunt eligibile și pentru asistență financiară din partea Uniunii sub formă de subvenții pentru lucrări, dacă inițiatorii proiectului în cauză pot demonstra clar externalitățile pozitive semnificative generate de proiecte și lipsa viabilității comerciale a acestora, în conformitate cu planul de afaceri și alte evaluări efectuate, în special de către eventualii investitori sau creditori sau, dacă este cazul, o autoritate națională de reglementare.

Articolul 15

Linii directoare pentru criteriile de acordare a asistenței financiare din partea Uniunii

Criteriile specifice prevăzute la articolul 4 alineatul (2) și parametrii prevăzuți la articolul 4 alineatul (4) îndeplinesc și rolul de obiective în scopul stabilirii criteriilor de acordare a asistenței financiare din partea Uniunii, în Regulamentul de instituire a mecanismului „Conectarea Europei”.

Articolul 16

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.

(2) Competența de a adopta actele delegate menționate la articolul 3 este conferită Comisiei pentru o perioadă de patru ani de la 15 mai 2013. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 3 poate fi revocată în orice moment de către Parlamentul European sau de către Consiliu. Decizia de revocare pune capăt delegării competenței specificate în decizia respectivă. Aceasta intră în vigoare în ziua următoare datei publicării deciziei în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară specificată în decizie. Decizia nu aduce atingere valabilității actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Imediat ce adoptă un act delegat, Comisia notifică aceasta simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 3 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 17

Raportare și evaluare

Comisia trebuie să publice, cel târziu în cursul anului 2017, un raport privind implementarea proiectelor de interes comun și să îl prezinte Parlamentului European și Consiliului. Raportul cuprinde o evaluare cu privire la:

- (a) progresele înregistrate în ceea ce privește planificarea, elaborarea, construcția și punerea în funcțiune a proiectelor de interes comun selectate în temeiul articolului 3 și, acolo unde este cazul, întârzierile în implementare și alte dificultăți întâmpinate;
- (b) fondurile angajate și vărsate de Uniune pentru proiectele de interes comun în conformitate cu prevederile, comparativ cu valoarea totală a proiectelor de interes comun finanțate;
- (c) în sectoarele energiei electrice și al gazelor, evoluția gradului de interconectare între statele membre, evoluția corespunzătoare a prețurilor la energie, cauzele acestora și costurile economice aferente;
- (d) autorizarea și participarea publicului, în special în ceea ce privește:
  - (i) durata totală medie și maximă a procedurilor de autorizare pentru proiectele de interes comun, inclusiv durata fiecărei etape a procedurii anterioare candidaturii, comparativ cu calendarul prevăzut pentru etapele majore inițiale menționate la articolul 10 alineatul (4);
  - (ii) gradul de opoziție cu care se confruntă proiectele de interes comun (în special numărul de obiecții scrise înaintate pe parcursul consultării publice, numărul de acțiuni în justiție);
  - (iii) o prezentare de ansamblu a celor mai bune și mai inovatoare practici cu privire la participarea părților implicate și la minimizarea impactului de mediu în timpul procedurii de autorizare și al implementării proiectului;
  - (iv) eficacitatea sistemelor prevăzute la articolul 8 alineatul (3) în ceea ce privește respectarea termenelor stabilite la articolul 10;
- (e) procesul de reglementare, în special:
  - (i) numărul de proiecte de interes comun care au primit o decizie de alocare transfrontalieră a costurilor în temeiul articolului 12;
  - (ii) numărul și tipul de proiecte de interes comun care au primit stimulente specifice în temeiul articolului 13;
- (f) eficacitatea prezentului regulament în ceea ce privește contribuția la obiectivele pentru integrarea pieței până în 2014 și 2015, la obiectivele în materie de climă și energie până în 2020 și, pe termen lung, la trecerea la o economie cu emisii reduse de carbon până în 2050.

Articolul 18

Informare și publicitate

Comisia realizează în termen de șase luni de la data adoptării primei liste a Uniunii o platformă privind transparența infrastructurilor, ușor accesibilă publicului larg, inclusiv pe internet. Platforma conține următoarele informații:

- (a) informații generale actualizate, inclusiv informații geografice, pentru fiecare proiect de interes comun;
- (b) planul de implementare prevăzut la articolul 5 alineatul (1) pentru fiecare proiect de interes comun;

(c) principalele rezultate ale analizei cost-beneficiu pe baza metodologiei elaborate în temeiul articolului 11 pentru proiectele de interes comun vizate, cu excepția oricăror informații sensibile din punct de vedere comercial;

(d) lista Uniunii;

(e) fondurile alocate și plătite de Uniune pentru fiecare proiect de interes comun.

Articolul 19

Dispoziții tranzitorii

Regulamentul nu aduce atingere continuării acordării sau modificării asistenței financiare acordate de către Comisie, pe baza cererilor de propuneri lansate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 680/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2007 de stabilire a normelor generale pentru acordarea asistenței financiare comunitare în domeniul rețelelor trans-europene de transport și energetice⁽¹⁾, proiectelor prevăzute în anexele I și III la Decizia nr. 1364/2006/CE sau având în vedere obiectivele, bazate pe categoriile relevante de cheltuieli pentru TEN-E, în sensul Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european și Fondul de coeziune⁽²⁾.

Prevederile capitolului III nu se aplică proiectelor de interes comun aflate în procedura de autorizare pentru care inițiatorul proiectului a depus o cerere anterior datei de 16 noiembrie 2013.

Articolul 20

Modificări ale Regulamentului (CE) nr. 713/2009

La articolul 22 din Regulamentul (CE) nr. 713/2009, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Pentru solicitarea unei decizii de derogare în conformitate cu articolul 9 alineatul (1), precum și pentru decizii privind alocarea costurilor prevăzute de agenție în temeiul articolului 12 din Regulamentul (UE) nr. 347/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind liniile directe pentru infrastructurile energetice transeuropene (*), se datorează taxe agenției.

(*) JO L 115, 25.4.2013, p. 39.”

⁽¹⁾ JO L 162, 22.6.2007, p. 1.

⁽²⁾ JO L 210, 31.7.2006, p. 25.

Articolul 21

Modificări ale Regulamentului (CE) nr. 714/2009

Regulamentul (CE) nr. 714/2009 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 8 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (3), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) instrumentele comune pentru exploatarea rețelelor, pentru a asigura coordonarea exploatarei rețelei în condiții normale și de urgență, inclusiv o grilă comună de clasificare a incidentelor, și planurile de cercetare. Aceste instrumente specifică, printre altele:

(i) informațiile, inclusiv informații pe termen scurt, pentru aceeași zi și în timp real, utile pentru îmbunătățirea coordonării operaționale, precum și frecvența optimă pentru colectarea și comunicarea acestor informații;

(ii) platforma tehnologică pentru schimbul de informații în timp real și, dacă este cazul, platformele tehnologice pentru colectarea, prelucrarea și transmiterea celorlalte informații menționate la punctul (i), precum și pentru implementarea procedurilor în măsură să sporească coordonarea operațională între operatorii de transport și de sistem, astfel încât această coordonare să fie posibilă la nivelul întregii Uniuni;

(iii) modul în care operatorii de transport și de sistem pun informațiile operaționale la dispoziția altor operatori de transport și de sistem sau a oricărei alte entități mandatate în mod corespunzător să îi sprijine pentru a realiza coordonarea operațională, precum și la dispoziția agenției; și

(iv) că operatorii de transport și de sistem desemnează un punct de contact responsabil de furnizarea de răspunsuri la întrebările altor operatori de transport și de sistem sau ale altei entități mandatate în mod corespunzător menționate la punctul (iii) sau ale agenției cu privire la aceste informații.

ENTSO de energie electrică prezintă specificațiile adoptate cu privire la punctele (i)-(iv) agenției și Comisiei până la 16 mai 2015.

În termen de 12 luni de la adoptarea specificațiilor, agenția emite un aviz în care analizează dacă acestea contribuie suficient la promovarea comerțului transfrontalier și la asigurarea gestionării optime, a operării coordonate și a evoluției tehnice solide a rețelei europene de transport de energie electrică.”;

(b) la alineatul (10), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) se bazează pe planuri naționale de investiții, luând în considerare planurile regionale de investiții menționate la articolul 12 alineatul (1) și, dacă este cazul, aspectele la nivelul Uniunii legate de planificarea rețelei, prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 347/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind liniile directe pentru infrastructurile energetice trans-europene (*); face obiectul unei analize costuri-beneficii utilizând metodologia stabilită în conformitate cu articolul 11 din regulamentul respectiv;

(*) JO L 115, 25.4.2013, p. 39.”

2. Articolul 11 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 11

Costuri

Costurile legate de activitățile ENTSO de energie electrică menționate la articolele 4-12 din prezentul regulament și la articolul 11 din Regulamentul (UE) nr. 347/2013 sunt suportate de operatorii de transport și de sistem și se iau în considerare la calcularea tarifelor. Autoritățile de reglementare aprobă costurile respective numai dacă acestea sunt rezonabile și adecvate.”

3. La articolul 18 se introduce următorul alineat:

„(4a) Comisia poate adopta linii directe cu privire la implementarea coordonării operaționale între operatorii de transport și de sistem la nivelul Uniunii. Aceste linii directe trebuie să fie în concordanță cu și să se bazeze pe codurile de rețea menționate la articolul 6 din prezentul regulament și să se bazeze pe specificațiile adoptate și pe avizul agenției menționat la articolul 8 alineatul (3) litera (a) din prezentul regulament. La adoptarea acestor linii directe, Comisia ia în considerare diferitele cerințe operaționale regionale și naționale.

Linii directe respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 23 alineatul (3).”

4. La articolul 23 se introduce următorul alineat:

„(3) În cazul trimiterilor la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (*).

(*) JO L 55, 28.2.2011, p. 13.”

Articolul 22

Modificări ale Regulamentului (CE) nr. 715/2009

Regulamentul (CE) nr. 715/2009 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 8 alineatul (10), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) se bazează pe planuri naționale de investiții, luând în considerare planurile regionale de investiții menționate la articolul 12 alineatul (1) și, dacă este cazul, aspectele la nivelul Uniunii legate de planificarea rețelei, prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 347/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind liniile directe pentru infrastructurile energetice trans-europene (*); face obiectul unei analize costuri-beneficii utilizând metodologia stabilită în conformitate cu articolul 11 din regulamentul menționat;

(*) JO L 115, 25.4.2013, p. 39.”

2. Articolul 11 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 11

Costuri

Costurile legate de activitățile ENTSO de gaze menționate la articolele 4-12 din prezentul regulament și la articolul 11 din Regulamentul (UE) nr. 347/2013 sunt suportate de operatorii de transport și de sistem și se iau în considerare la calcularea tarifelor. Autoritățile de reglementare aprobă costurile respective numai dacă acestea sunt rezonabile și adecvate.”

Articolul 23

Abrogare

Decizia nr. 1364/2006/CE se abrogă începând de la 1 ianuarie 2014. Pentru proiectele incluse în anexele I și III la Decizia nr. 1364/2006/CE nu rezultă drepturi în temeiul prezentului regulament.

*Articolul 24***Intrare în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 iunie 2013, cu excepția articolelor 14 și 15, care se aplică de la data aplicării Regulamentului de instituire a mecanismului „Conectarea Europei”.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 17 aprilie 2013.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
L. CREIGHTON

ANEXA I

CORIDOARELE ȘI DOMENIILE PRIORITARE PRIVIND INFRASTRUCTURA ENERGETICĂ

Prezentul regulament se aplică următoarelor coridoare și domenii prioritare în domeniul infrastructurii energetice:

1. CORIDOARE PRIORITARE PRIVIND ENERGIA ELECTRICĂ

1. Rețeaua offshore a mărilor Nordului („Northern Seas offshore grid – NSOG”): dezvoltarea rețelei marine integrate și a interconectorilor aferenți de energie electrică din Marea Nordului, Marea Irlandei, Canalul Mânecii, Marea Baltică și apele învecinate, folosită pentru transportul energiei electrice de la sursele marine regenerabile de energie către centrele de consum și de depozitare și pentru a intensifica schimbul transfrontalier de energie electrică.

State membre implicate: Belgia, Danemarca, Germania, Irlanda, Franța, Luxemburg, Țările de Jos, Suedia, Regatul Unit.

2. Interconexiuni nord-sud privind energia electrică din Europa de Vest („NSI West Electricity”): interconexiuni între statele membre din regiune și cu țările terțe mediteraneene, inclusiv Peninsula Iberică, în special în vederea integrării energiei electrice din surse regenerabile de energie și consolidarea infrastructurilor de rețea interne pentru a stimula integrarea pieței în regiune.

State membre implicate: Belgia, Germania, Irlanda, Spania, Franța, Italia, Luxemburg, Malta, Țările de Jos, Austria, Portugalia, Regatul Unit.

3. Interconexiuni nord-sud privind energia electrică din Europa Centrală și din Europa de Sud-Est („NSI East Electricity”): interconexiuni și linii interne în direcțiile nord-sud și est-vest pentru finalizarea pieței interne și pentru integrarea producției provenite din surse regenerabile.

State membre implicate: Bulgaria, Republica Cehă, Germania, Grecia, Croația⁽¹⁾, Italia, Cipru, Ungaria, Austria, Polonia, România, Slovenia, Slovacia.

4. Planul de interconectare a pieței energiei din zona baltică în domeniul energiei electrice („BEMIP Electricity”): interconexiuni între statele membre din regiunea Mării Baltice și consolidarea corespunzătoare a infrastructurilor rețelei interne, pentru a pune capăt izolării statelor baltice și pentru stimularea integrării piețelor și integrarea energiei produse din surse regenerabile de energie, inclusiv prin activități de integrare a energiei regenerabile, în regiune.

State membre implicate: Danemarca, Germania, Estonia, Finlanda, Letonia, Lituania, Polonia, Suedia.

2. CORIDOARE PRIORITARE PRIVIND ENERGIA ELECTRICĂ

5. Interconexiuni nord-sud privind gazele naturale în Europa de Vest („NSI West Gas”): infrastructură de gaze pentru fluxurile de gaze nord-sud din Europa de Vest pentru a continua diversificarea rutelor de aprovizionare și pentru a crește capacitatea de livrare a gazelor pe termen scurt.

State membre implicate: Belgia, Danemarca, Germania, Irlanda, Spania, Franța, Italia, Luxemburg, Malta, Țările de Jos, Portugalia, Regatul Unit.

6. Interconexiuni nord-sud privind gazele naturale din Europa Centrală și din Europa de Sud-Est („NSI East Gas”): infrastructuri pentru conexiuni regionale privind gazele naturale între regiunea Mării Baltice, Marea Adriatică și Marea Egee, estul Mediteranei, Marea Neagră și bazinul est-mediteranean, în special pentru sporirea diversificării și a siguranței în aprovizionarea cu gaze.

State membre implicate: Bulgaria, Republica Cehă, Germania, Grecia, Croația⁽¹⁾, Italia, Cipru, Ungaria, Austria, Polonia, România, Slovenia, Slovacia.

7. Coridorul meridional de transport al gazelor („SGC”): infrastructura pentru transportul gazelor dinspre Bazinul Caspic, Asia Centrală, Orientul Mijlociu și dinspre bazinul est-mediteranean către Uniune, pentru a spori diversificarea în aprovizionarea cu gaze.

⁽¹⁾ În funcție de data aderării Croației.

State membre implicate: Bulgaria, Republica Cehă, Germania, Grecia, Franța, Croația ⁽¹⁾, Italia, Cipru, Ungaria, Austria, Polonia, România, Slovenia, Slovacia.

8. Planul de interconectare a pieței energiei din zona baltică în domeniul gazelor naturale („BEMIP Gas”): infrastructuri de gaze pentru a pune capăt izolării celor trei state baltice și a Finlandei, precum și dependenței acestora de furnizorul unic, pentru a consolida infrastructurile de rețea interne și pentru a spori diversificarea și siguranța în aprovizionare în regiunea Mării Baltice.

State membre implicate: Danemarca, Germania, Estonia, Letonia, Lituania, Polonia, Finlanda, Suedia.

3. CORIDOR PRIORITAR PRIVIND PETROLUL

9. Conexiuni în vederea aprovizionării cu petrol în Europa Centrală și de Est („OSC”): interoperabilitatea rețelei de conducte de petrol din Europa Centrală și de Est pentru a spori securitatea în aprovizionare și pentru a reduce riscurile de mediu.

State membre implicate: Republica Cehă, Germania, Croația ⁽¹⁾, Ungaria, Austria, Polonia, Slovacia.

4. DOMENII TEMATICE PRIORITARE

10. Desfășurarea rețelelor inteligente: adoptarea tehnologiilor rețelelor inteligente pe întreg teritoriul Uniunii în vederea integrării eficiente a comportamentului și a acțiunilor tuturor utilizatorilor conectați la rețeaua de energie electrică, în special generarea unor cantități mari de energie electrică din surse regenerabile sau descentralizate și adaptarea cererii din partea consumatorilor.

State membre implicate: toate.

11. Autostrăzi de energie electrică: crearea primelor autostrăzi de energie electrică până în 2020, în vederea construirii unui sistem de autostrăzi de energie electrică pe întreg teritoriul Uniunii, care este capabil:

- (a) să facă față excedentului tot mai mare de energie electrică generată de instalațiile eoliene din mările septentrionale și din Marea Baltică și din jurul acestora și cantității din ce în ce mai mari de energie electrică obținută din surse regenerabile aflate în estul și sudul Europei și în Africa de Nord;
- (b) să conecteze aceste noi centre de producere de energie electrică cu capacitățile mari de depozitare din țările nordice și din Alpi și din alte regiuni cu centre majore de consum; și
- (c) să facă față unei oferte tot mai variabile și descentralizate și unei cereri de energie electrică tot mai flexibile.

State membre implicate: toate.

12. Rețea transfrontalieră de transport a dioxidului de carbon: dezvoltarea unei infrastructuri pentru transportul dioxidului de carbon între statele membre și cu țările terțe învecinate, pentru realizarea captării și stocării dioxidului de carbon.

State membre implicate: toate.

⁽¹⁾ În funcție de data aderării Croației.

ANEXA II

CATEGORII DE INFRASTRUCTURI ENERGETICE

Categoriile de infrastructuri energetice care urmează să fie dezvoltate în vederea punerii în aplicare a priorităților în domeniul energiei electrice prevăzute în anexa I sunt următoarele:

1. în ceea ce privește energia electrică:
  - (a) linii aeriene de transport de înaltă tensiune, dacă au fost concepute pentru o tensiune de minimum 220 kV, și cabluri subterane și submarine de transport, dacă au fost concepute pentru o tensiune de minimum 150 kV;
  - (b) în special cu privire la autostrăzile de energie electrică; orice echipament fizic conceput pentru a permite transportul de energie electrică la tensiune înaltă și foarte înaltă, în vederea conectării unor cantități mari de energie electrică produsă sau depozitată pe teritoriul unui sau mai multor state membre sau în țări terțe cu un consum ridicat de energie electrică în unul sau mai multe state membre;
  - (c) instalații de depozitare a energiei electrice utilizate pentru depozitarea permanentă sau temporară a energiei în infrastructuri situate la suprafață sau în subsol sau în situri geologice, cu condiția să fie conectate direct la linii de transport de înaltă tensiune concepute pentru o tensiune de minimum 110 kV;
  - (d) orice echipament sau instalație indispensabilă pentru a asigura funcționarea în condiții de siguranță, securitate și eficiență a sistemelor definite la literele (a)-(c), inclusiv a sistemelor de protecție, monitorizare și control la toate tensiunile și stațiile electrice;
  - (e) orice echipament sau instalație, atât la nivelul transportului, cât și al distribuției la tensiune medie, care are ca obiectiv comunicarea digitală bidirecțională, monitorizarea interactivă, inteligentă și în timp real sau aproape real și gestionarea producției, transportului, distribuției și consumului de energie electrică în cadrul unei rețele electrice, în vederea dezvoltării unei rețele care integrează în mod eficient comportamentul și acțiunile tuturor utilizatorilor conectați la aceasta – producători, consumatori și cei cu dublu statut de producător și consumator – în vederea asigurării unui sistem energetic eficient din punct de vedere economic și sustenabil, cu pierderi minore și cu un nivel înalt de securitate și de calitate în aprovizionare și de siguranță;
2. în ceea ce privește gazele:
  - (a) conducte pentru transportul de gaze și de biogaze care fac parte dintr-o rețea care cuprinde în principal conducte de înaltă presiune, cu excepția conductelor de înaltă presiune utilizate pentru distribuția în amonte sau locală de gaze;
  - (b) instalații subterane de stocare conectate la conductele de gaze de înaltă presiune menționate anterior;
  - (c) instalații de recepție, de stocare și de regazeificare sau decompresie pentru gaze naturale lichefiate (GNL) sau gaze naturale comprimate (GNC);
  - (d) orice echipamente sau instalații esențiale pentru funcționarea securizată, eficientă și în condiții de siguranță a sistemului sau pentru a asigura capacitatea bidirecțională, inclusiv stații de comprimare;
3. în ceea ce privește petrolul:
  - (a) conducte folosite pentru transportul țițeiului;
  - (b) stații de pompare și instalații de depozitare necesare pentru exploatarea conductelor de țiței;
  - (c) orice echipamente sau instalații esențiale pentru funcționarea corespunzătoare, sigură și eficientă a sistemului, inclusiv sisteme de protecție, monitorizare și control și dispozitive de flux invers;
4. în ceea ce privește dioxidul de carbon:
  - (a) conducte specializate, diferite de rețeaua de conducte în amonte, utilizate pentru transportul de dioxid de carbon antropoc de la mai multe surse, și anume instalații industriale (inclusiv centrale electrice), care produc dioxid de carbon sub formă de gaz prin combustie sau alte reacții chimice care implică compuși de carbon fosili sau non-fosili, în scopul depozitării geologice permanente a dioxidului de carbon în conformitate cu Directiva 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾;
  - (b) instalații pentru lichefierea și stocarea tampon a dioxidului de carbon, în vederea transportării sale ulterioare. Acestea nu includ infrastructura din cadrul unei formațiuni geologice utilizate pentru stocarea geologică finală a dioxidului de carbon în conformitate cu Directiva 2009/31/CE și nici instalațiile de suprafață și de injectare aferente;
  - (c) orice echipamente sau instalații esențiale pentru funcționarea corespunzătoare, sigură și eficientă a sistemului, inclusiv sistemele de protecție, monitorizare și control.

⁽¹⁾ JO L 140, 5.6.2009, p. 114.

ANEXA III

LISTELE PROIECTELOR DE INTERES COMUN LA NIVEL REGIONAL

1. REGULI PRIVIND GRUPURILE

1. Pentru proiectele din sectorul energiei electrice care se înscriu în categoriile prevăzute la punctul 1 din anexa II, fiecare grup este compus din reprezentanți ai statelor membre, ai autorităților naționale de reglementare, ai OTS, precum și ai Comisiei, ai agenției și ai ENTSO de energie electrică.

Pentru proiectele din sectorul gazelor care se înscriu în categoriile prevăzute la punctul 2 din anexa II, fiecare grup este compus din reprezentanți ai statelor membre, ai autorităților naționale de reglementare, ai OTS, precum și ai Comisiei, ai agenției și ai ENTSO de gaze.

Pentru proiectele de transport al petrolului și al dioxidului de carbon care se înscriu în categoriile menționate la punctele 3 și 4 din anexa II, fiecare grup este format din reprezentanți ai statelor membre, ai inițiatorilor proiectelor afectate de fiecare dintre proprietățile relevante desemnate în anexa I și ai Comisiei.

2. Organismele decizionale ale grupurilor pot fuziona. Toate grupurile sau organismele decizionale se reunesc, când este important, pentru a dezbate problemele comune tuturor grupurilor; aceste probleme pot include chestiuni relevante pentru consecvența transregională sau pentru numărul de proiecte propuse incluse pe proiectele de liste regionale care se confruntă cu riscul de a deveni negestionabile.
3. Fiecare grup își organizează activitatea în conformitate cu eforturile de cooperare regională depuse în temeiul articolului 6 din Directiva 2009/72/CE, al articolului 7 din Directiva 2009/73/CE, al articolului 12 din Regulamentul (CE) nr. 714/2009 și al articolului 12 din Regulamentul (CE) nr. 715/2009 și cu alte structuri de cooperare regională existente.
4. În vederea punerii în aplicare a priorității relevante stabilite în anexa I, fiecare grup invită, dacă este necesar, inițiatorii unui proiect care ar putea fi eligibil să fie selectat ca proiect de interes comun, precum și reprezentanți ai administrațiilor naționale, ai autorităților de reglementare și ai OTS din țările candidate și potențiale candidate la UE, din statele membre ale Spațiului Economic European și ale Asociației Europene a Liberului Schimb, reprezentanți ai instituțiilor și organismelor Comunității Energiei, ai țărilor care fac obiectul politicii europene de vecinătate și ai țărilor cu care Uniunea a stabilit o cooperare specifică în domeniul energetic. Decizia de a invita reprezentanți ai țărilor terțe are la bază un consens.
5. Fiecare grup consultă organizațiile care reprezintă părțile interesate relevante – și, dacă este relevant, direct părțile interesate –, inclusiv producătorii, operatorii de transport și de sistem, furnizorii, consumatorii și organizațiile de protecție a mediului. Grupul poate organiza audieri sau consultări, dacă acest lucru este relevant pentru îndeplinirea sarcinilor sale.
6. Normele interne, o listă actualizată a organizațiilor membre, informații actualizate periodic cu privire la progresele înregistrate, procesele-verbale ale ședințelor, precum și concluziile finale și deciziile fiecărui grup sunt publicate de către Comisie pe platforma de transparență menționată la articolul 18.
7. Comisia, agenția și grupurile trebuie să depună eforturi pentru a asigura coerența între diferitele grupuri. În acest scop, Comisia și agenția asigură, atunci când este relevant, schimbul de informații dintre toate activitățile care reprezintă un interes interregional între grupurile în cauză.

Participarea autorităților naționale de reglementare și a agenției la grupuri nu pune în pericol îndeplinirea obiectivelor și obligațiilor care le revin în temeiul prezentului regulament sau în temeiul articolelor 36 și 37 din Directiva 2009/72/CE și al articolelor 40 și 41 din Directiva 2009/73/CE sau în temeiul Regulamentului (CE) nr. 713/2009.

2. PROCESUL DE CREARE A LISTELOR REGIONALE

1. Inițiatorii unui proiect potențial eligibil pentru a fi selectat ca proiect de interes comun care doresc să obțină statutul de proiecte de interes comun prezintă o cerere de selectare ca proiect de interes comun grupului care include:
    - o evaluare a proiectului din punct de vedere al contribuției la punerea în aplicare a priorităților prevăzute în anexa I;
    - o analiză a respectării criteriilor relevante definite la articolul 4;
    - pentru proiectele care au atins un nivel suficient de maturitate, o analiză costuri-beneficii specifică proiectului în conformitate cu articolele 21 și 22 pe baza metodologiilor elaborate de ENTSO de energie electrică și ENTSO de gaze în temeiul articolului 11; și
    - alte informații relevante pentru evaluarea proiectului.
  2. Toți destinatarii păstrează confidențialitatea informațiilor sensibile din punct de vedere comercial.
  3. După adoptarea primei liste a Uniunii, pentru toate listele Uniunii adoptate ulterior, propunerile de proiecte privind transportul și depozitarea energiei electrice care se înscriu în categoriile prevăzute la punctul 1 literele (a), (b) și (d) din anexa II trebuie să facă parte din cel mai recent plan de dezvoltare a rețelei pentru zece ani pentru energia electrică, elaborat de ENTSO de energie electrică în temeiul articolului 8 din Regulamentul (CE) nr. 714/2009.
  4. După adoptarea primei liste a Uniunii, pentru toate listele Uniunii adoptate ulterior, propunerile de proiecte privind transportul și depozitarea gazelor care se înscriu în categoriile prevăzute la punctul 2 din anexa II trebuie să facă parte din cel mai recent plan de dezvoltare a rețelei pentru zece ani pentru gaze, elaborat de ENTSO de gaze în temeiul articolului 8 din Regulamentul (CE) nr. 715/2009.
  5. Propunerile de proiecte prezentate spre includere în prima listă a Uniunii care nu au fost evaluate anterior în temeiul articolului 8 din Regulamentul (CE) nr. 714/2009 se evaluează la nivel de sistem al Uniunii de către:
    - ENTSO de energie electrică, în conformitate cu metodologia aplicată în cel mai recent disponibil plan de dezvoltare a rețelei pentru zece ani pentru proiecte care se încadrează la punctul 1 literele (a), (b) și (d) din anexa II;
    - ENTSO de gaze sau de către un terț într-o manieră coerentă bazată pe o metodologie obiectivă, pentru proiectele care se încadrează la punctul 2 din anexa II.
- Până la 16 ianuarie 2014, Comisia emite linii directoare privind criteriile aplicabile de către ENTSO de energie electrică și ENTSO de gaze la dezvoltarea planurilor lor de dezvoltare a rețelelor pentru zece ani menționate la punctele 3 și, respectiv, 4, pentru a asigura egalitatea de tratament și transparența procedurii.
6. Proiectele propuse privind transportul dioxidului de carbon care se încadrează în categoria prevăzută la punctul 4 din anexa II trebuie prezentate ca parte a unui plan, elaborat de minimum două state membre, pentru dezvoltarea unei infrastructuri transfrontaliere pentru transportul și depozitarea de dioxid de carbon, care urmează a fi înaintat direct Comisiei de către statele membre interesate sau de către entitățile desemnate de către statele membre respective.
  7. Pentru proiectele propuse care se înscriu în categoriile prevăzute la punctele 1 și 2 din anexa II, autoritățile naționale de reglementare și, dacă este necesar, agenția, ori de câte ori este posibil în contextul cooperării regionale (articolul 6 din Directiva 2009/72/CE, articolul 7 din Directiva 2009/73/CE), verifică aplicarea coerentă a criteriilor/metodologia analizei costuri/beneficii și evaluează relevanța lor transfrontalieră. Evaluarea este prezentată grupului.

8. Pentru proiectele propuse de transport al petrolului și dioxidului de carbon care se încadrează în categoriile prevăzute la punctele 3 și 4 din anexa II, Comisia evaluează aplicarea criteriilor stabilite la articolul 4. Pentru proiectele propuse privind dioxidul de carbon care se încadrează în categoria prevăzută la punctul 4 din anexa II, Comisia ține cont și de posibilitatea extinderii în viitor la noi state membre. Comisia prezintă evaluarea sa grupului.
  9. Fiecare stat membru la al cărui teritoriu nu se referă proiectul propus, dar asupra căruia proiectul propus poate avea un potențial impact net pozitiv sau un efect potențial semnificativ, cum ar fi asupra mediului sau asupra funcționării infrastructurii energetice de pe teritoriul său, poate prezenta un aviz grupului în care își specifică preocupările.
  10. Organismul decizional al grupului examinează, la cererea unui stat membru al grupului, motivele întemeiate prezentate de un stat membru în temeiul articolului 3 alineatul (3) pentru neaprobarea unui proiect de interes comun legat de teritoriul său.
  11. Grupul se reunește pentru a examina și clasifica proiectele propuse, luând în considerare evaluarea entităților de reglementare sau evaluarea Comisiei pentru proiectele de transport de petrol și dioxid de carbon.
  12. Proiectele de liste regionale ale proiectelor propuse care se înscriu în categoriile prevăzute la punctele 1 și 2 din anexa II întocmite de grupuri, împreună cu toate avizele menționate la punctul 9, sunt prezentate agenției în termen de șase luni de la data adoptării listei Uniunii. Listele regionale și avizele aferente sunt evaluate de agenție în termen de trei luni de la data primirii. Agenția furnizează un aviz cu privire la proiectele de liste regionale, în special cu privire la aplicarea consecventă a criteriilor și a analizei costuri-beneficii între regiuni. Avizul agenției se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 713/2009.
  13. În termen de o lună de la data primirii avizului agenției, organismul decizional al fiecărui grup adoptă lista sa finală regională, respectând dispozițiile prevăzute la articolul 3 alineatul (3), pe baza propunerii grupurilor și luând în considerare avizul agenției și evaluarea autorităților naționale de reglementare, prezentate în conformitate cu punctul 7, sau evaluarea de către Comisie pentru proiectele de transport de petrol și dioxid de carbon, propuse în conformitate cu punctul 8. Grupurile prezintă Comisiei listele finale regionale, împreună cu avizele precizate la punctul 9.
  14. În cazul în care, pe baza listelor regionale primite și după ce a luat în considerare avizul agenției, numărul total de proiecte propuse de interes comun de pe lista agenției ar depăși un număr gestionabil, Comisia analizează, după ce a consultat fiecare grup interesat, dacă să nu includă pe lista Uniunii proiecte clasificate cu cel mai mic grad de către grupul relevant în conformitate cu clasificarea stabilită în temeiul articolului 4 alineatul (4).
-

ANEXA IV

NORME ȘI INDICATORI PRIVIND CRITERIILE APLICABILE PROIECTELOR DE INTERES COMUN

1. Un proiect cu un impact transfrontalier semnificativ este un proiect desfășurat pe teritoriul unui stat membru care îndeplinește următoarele condiții:
  - (a) pentru transportul de energie electrică, proiectul sporește capacitatea de transfer a rețelei sau capacitatea disponibilă pentru fluxurile comerciale la frontiera statului membru respectiv cu unul sau mai multe alte state membre, sau la orice altă secțiune transversală a aceluiași coridor de transport care are drept efect sporirea acestei capacități de transfer a rețelei transfrontaliere, cu minimum 500 MW comparativ cu situația în care proiectul nu ar fi pus în funcțiune;
  - (b) pentru depozitarea de energie electrică, proiectul oferă o capacitate instalată de cel puțin 225 MW și are o capacitate de depozitare care permite o producție anuală netă de energie electrică de cel puțin 250 GW/an;
  - (c) pentru transportul de gaze, proiectul vizează investiții în capacitățile de flux invers sau modifică capacitatea de a transporta gaze peste frontiera (frontierele) statelor membre în cauză cu cel puțin 10 %, comparativ cu situația anterioară punerii în funcțiune a proiectului;
  - (d) pentru depozitarea gazelor sau pentru gazele naturale lichefiate/comprimate, proiectul vizează aprovizionarea directă sau indirectă a cel puțin două state membre sau îndeplinirea standardului privind infrastructura (norma N-1) la nivel regional, în conformitate cu articolul 6 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 994/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾;
  - (e) pentru rețelele inteligente, proiectul este conceput pentru echipamente și instalații de înaltă tensiune și de tensiune medie proiectate pentru o tensiune de minimum 10 kV. Proiectul implică operatori de transport și de sistem și operatori de sisteme de distribuție din cel puțin două state membre, care acoperă cel puțin 50 000 de utilizatori care produc sau consumă energie electrică sau ambele, într-o zonă de consum de minimum 300 GWh/an, din care cel puțin 20 % provin din surse regenerabile de natură variabilă.
2. În ceea ce privește proiectele care se încadrează în categoriile prevăzute la punctul 1 literele (a)-(d) din anexa II, criteriile prevăzute la articolul 4 sunt evaluate după cum urmează:
  - (a) integrarea pieței, concurența și flexibilitatea sistemului se măsoară conform analizei efectuate în cel mai recent plan la nivelul Uniunii privind dezvoltarea rețelei de energie electrică pentru zece ani, în special prin:
    - calcularea, pentru proiectele transfrontaliere, a impactului asupra capacității de transfer a rețelei în ambele direcții ale fluxului de energie, măsurată în funcție de cantitatea de putere (în MW) și contribuția acestora pentru a atinge capacitatea de interconexiune de minimum 10 % din capacitatea de producție instalată sau, pentru proiectele cu un impact transfrontalier semnificativ, a impactului asupra capacității de transfer a rețelei la frontierele dintre statele membre implicate, dintre statele membre implicate și țări terțe sau în interiorul statelor membre implicate, precum și asupra echilibrării raportului cerere-ofertă și asupra funcționării rețelelor în statele membre implicate;
    - evaluarea impactului, pentru zona de analiză definită la punctul 10 din anexa V, în termeni de costuri de producție și transport al energiei electrice la nivelul întregului sistem și de evoluție și convergență a prețurilor pe piață, în funcție de diferite scenarii de planificare și ținând cont în special de variațiile induse ordinii de merit;
  - (b) transportul energiei electrice produse din surse regenerabile către marile centre de consum și siturile de depozitare se măsoară conform analizei efectuate în cel mai recent plan de dezvoltare a rețelei de energie electrică pentru zece ani, în special:
    - pentru transportul de energie electrică, prin compararea capacității de producție din surse regenerabile de energie (per tehnologie, în MW), care sunt conectate și transportate datorită proiectului, cu capacitatea totală planificată de producție din aceste tipuri de surse regenerabile de energie în statul membru implicat în 2020, în conformitate cu planurile naționale de acțiune privind sursele de energie regenerabilă, astfel cum sunt definite la articolul 4 din Directiva 2009/28/CE;

⁽¹⁾ JO L 295, 12.11.2010, p. 1.

- pentru depozitarea de energie electrică, prin compararea noilor capacități prevăzute de proiect cu capacitatea totală existentă pentru aceeași tehnologie de depozitare în zona de analiză definită la punctul 10 din anexa V;
- (c) siguranța în aprovizionare, interoperabilitatea și siguranța în funcționare a sistemului se măsoară conform analizei efectuate în cel mai recent plan de dezvoltare a rețelei de energie electrică pentru zece ani, în special prin evaluarea impactului proiectului asupra previziunilor de neasigurare a sarcinii în zona de analiză, astfel cum este definită la punctul 10 din anexa V, în funcție de adaptarea producției și a transportului pentru o serie de perioade de sarcină caracteristice, ținând cont de modificările previzibile în materie de fenomene meteorologice extreme și impactul acestora asupra rezilienței infrastructurii. Dacă este cazul, se măsoară impactul proiectului asupra controlului independent și fiabil al funcționării sistemului și al serviciilor.
3. În ceea ce privește proiectele care se încadrează în categoriile prevăzute la punctul 2 din anexa II, criteriile enumerate la articolul 4 sunt evaluate după cum urmează:
- (a) integrarea pieței și interoperabilitatea se măsoară prin calcularea valorii adăugate a proiectului pentru integrarea segmentelor de piață și convergența prețurilor, pentru flexibilitatea globală a sistemului, inclusiv capacitatea de flux invers oferită în diverse scenarii;
- (b) concurența se măsoară pe baza diversificării, inclusiv a facilitării accesului la sursele locale de aprovizionare, luând în considerare succesiv: diversificarea surselor; diversificarea partenerilor; diversificarea rutelor; impactul noilor capacități asupra indicelui Herfindahl-Hirschman (HHI), calculat la nivelul capacității pentru zona de analiză, astfel cum este definită la punctul 10 din anexa V;
- (c) siguranța în aprovizionare cu gaze se măsoară prin calcularea valorii adăugate a proiectului pentru reziliența pe termen scurt și pe termen lung a sistemului de gaze al Uniunii și pentru sporirea flexibilității sistemului în cazul producerii de întreruperi în aprovizionare a statelor membre în diverse scenarii, precum și prin capacitatea suplimentară asigurată de proiect, măsurată în raport cu standardul de infrastructură (norma N-1) la nivel regional, în conformitate cu articolul 6 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 994/2010;
- (d) sustenabilitatea se măsoară ca fiind contribuția unui proiect la reducerea emisiilor, la favorizarea producției de rezervă care să înlocuiască energia electrică din surse regenerabile sau a transportului de gaze obținute prin transformarea energiei electrice și de biogaze, ținând cont de schimbările previzionate ale condițiilor climatice.
4. În ceea ce privește proiectele care se încadrează în categoriile prevăzute la punctul 1 litera (e) din anexa II, fiecare funcție enumerată la articolul 4 se evaluează după următoarele criterii:
- (a) gradul de sustenabilitate: acest criteriu se măsoară prin evaluarea reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră și a impactului asupra mediului pe care îl au infrastructurile rețelelor de energie electrică;
- (b) capacitatea de conectare a rețelelor de transport și de distribuție și de transport al energiei electrice de la și către utilizatori: acest criteriu se măsoară prin estimarea capacității instalate a resurselor de energie descentralizate în rețelele de distribuție, injecția maximă admisă de energie electrică fără riscuri de congestie în rețelele de transport și energia care nu a fost extrasă din surse regenerabile din cauza riscurilor legate de congestie sau de siguranță;
- (c) conectivitate și acces la rețea pentru toate categoriile de utilizatori de rețea: acest criteriu se măsoară prin evaluarea metodelor adoptate pentru calcularea taxelor și a tarifelor, precum și a structurii acestora, pentru producători, consumatori sau pentru cei care sunt și producători și consumatori, precum și prin flexibilitatea operațională prevăzută pentru echilibrarea dinamică a energiei electrice în rețea;
- (d) siguranța și calitatea în aprovizionare: acest criteriu se măsoară prin evaluarea raportului dintre capacitatea de producție fiabilă disponibilă și cererea de vârf, a ponderii energiei electrice din surse regenerabile, a stabilității sistemului de energie electrică, a duratei și frecvenței întreruperilor pentru fiecare client, inclusiv a perturbărilor legate de condițiile climatice, și a calității tensiunii;

- (e) eficiența și calitatea serviciilor în ceea ce privește aprovizionarea cu energie electrică și exploatarea rețelelor: acest criteriu se măsoară prin evaluarea nivelului pierderilor înregistrate în rețelele de transport și de distribuție, a raportului între cererea minimă și maximă de energie electrică într-o perioadă de timp definită, a participării cererii pe piețele de energie electrică și la măsurile de eficiență energetică, a utilizării procentuale (de exemplu, sarcina medie) a componentelor rețelei de energie electrică, a disponibilității componentelor de rețea (legate de întreținerea planificată și neplanificată) și a impactului acestora asupra performanțelor rețelei, precum și a disponibilității reale a capacității rețelei în raport cu valoarea sa standard;
  - (f) contribuția la piețele transfrontaliere de energie electrică prin controlul fluxurilor de sarcină pentru a atenua fluxurile în buclă și pentru a spori capacitățile de interconectare: acest criteriu se măsoară prin evaluarea raportului dintre capacitatea de interconectare a unui stat membru și cererea de energie electrică din statul membru respectiv, a exploatării capacităților de interconectare, precum și a tarifelor de congestie la nivelul interconexiunilor.
5. În ceea ce privește proiectele de transport al petrolului care se încadrează în categoriile prevăzute la punctul 3 din anexa II, criteriile enumerate la articolul 4 se măsoară după cum urmează:
- (a) siguranța în aprovizionarea cu petrol se măsoară prin evaluarea valorii adăugate a noilor capacități oferite de un proiect pentru reziliența pe termen scurt și pe termen lung a sistemului, și a flexibilității conservate de sistem pentru a face față perturbărilor în aprovizionare, în diverse scenarii;
  - (b) interoperabilitatea se măsoară prin evaluarea gradului în care proiectul contribuie la îmbunătățirea funcționării rețelei petroliere, în special prin posibilitatea de a inversa fluxurile;
  - (c) utilizarea eficientă și sustenabilă a resurselor se măsoară prin evaluarea gradului în care proiectul folosește infrastructura deja existentă și contribuie la reducerea la minimum a presiunii și a riscurilor pentru mediu și climă.
-

ANEXA V

ANALIZA COST-BENEFICIU PENTRU ÎNTREGUL SISTEM ENERGETIC

Metodologia de realizare a unei analize cost-beneficiu armonizate pentru întregul sistem energetic cu privire la proiectele de interes comun respectă următoarele principii prevăzute în prezenta anexă.

1. Metodologia se bazează pe un set comun de date de intrare corespunzătoare sistemelor de energie electrică și de gaze ale Uniunii pentru anii $n + 5$, $n + 10$, $n + 15$ și $n + 20$, unde n este anul în care se efectuează analiza. Setul de date cuprinde cel puțin:
  - (a) în ceea ce privește energia electrică: scenarii privind cererea, capacitățile de producție pe tipuri de combustibili (biomasă, energie geotermică, hidroenergie, gaze, energie nucleară, petrol, combustibili solizi, energie eoliană, energie solară fotovoltaică, energie solară concentrată, alte tehnologii regenerabile) și locația geografică a acestora, prețurile combustibilului (inclusiv biomasă, cărbune, gaze și petrol), prețurile dioxidului de carbon, compoziția rețelei de transport și, dacă este cazul, a rețelei de distribuție, și evoluția acesteia, luându-se în considerare toate proiectele noi și semnificative de producție (inclusiv capacitatea echipată pentru captarea dioxidului de carbon), proiecte de depozitare și transport pentru care a fost luată o decizie finală de investiții și care urmează să fie puse în funcțiune până la sfârșitul anului $n + 5$;
  - (b) în ceea ce privește gazele: scenarii privind cererea, importurile, prețurile combustibilului (inclusiv cărbune, gaz și petrol), prețurile dioxidului de carbon, compoziția rețelei de transport și evoluția acesteia, luându-se în considerare toate proiectele noi pentru care a fost luată o decizie finală de investiții și care urmează să fie puse în funcțiune până la sfârșitul anului $n + 5$.
2. Setul de date reflectă dreptul Uniunii și legislațiile naționale în vigoare la data efectuării analizei. Seturile de date utilizate pentru energia electrică, respectiv pentru gaze sunt compatibile, în special în ceea ce privește ipotezele privind prețurile și volumele de pe fiecare piață. Setul de date este elaborat după consultarea oficială a statelor membre și a organizațiilor care reprezintă toate părțile interesate relevante. Comisia și agenția asigură accesul la datele comerciale necesare transmise de părțile terțe, dacă este cazul.
3. Metodologia oferă linii directe privind dezvoltarea și utilizarea rețelei și modelarea pieței necesare pentru analiza cost-beneficiu.
4. Analiza cost-beneficiu are la bază o evaluare armonizată a costurilor și beneficiilor pentru diferite categorii de proiecte analizate și acoperă cel puțin perioada prevăzută la punctul 1.
5. Analiza cost-beneficiu ia în considerare cel puțin următoarele costuri: cheltuielile de capital, cheltuielile operaționale și cheltuielile de întreținere pe parcursul ciclului de viață al proiectului, precum și, după caz, costurile de defecționare și de gestionare a deșeurilor. Metodologia oferă orientări cu privire la ratele de scont care urmează să fie folosite la calcule.
6. Pentru transportul și stocarea de energie electrică, analiza cost-beneficiu trebuie să țină seama cel puțin de impactul și compensațiile rezultate din aplicarea articolului 13 din Regulamentul (CE) nr. 714/2009, de impactul asupra indicatorilor definiți în anexa IV și de următoarele efecte:
  - (a) costurile legate de emisiile de gaze cu efect de seră și de pierderile cauzate de transport de-a lungul ciclului tehnic de viață al proiectului;
  - (b) costurile ulterioare cu noile investiții în producția și transportul energiei electrice de-a lungul ciclului tehnic de viață al proiectului;
  - (c) flexibilitatea operațională, inclusiv optimizarea rezervei de reglaj și a serviciilor auxiliare;
  - (d) reziliența sistemului, inclusiv la dezastre și schimbările climatice, și siguranța sistemului, în special în ceea ce privește infrastructurile critice europene astfel cum sunt definite în Directiva 2008/114/CE.

7. Pentru gaze, analiza cost-beneficiu trebuie să țină seama cel puțin de rezultatele testelor de piață, de impactul asupra indicatorilor definiți în anexa IV și de următoarele efecte:
    - (a) reziliența sistemului, inclusiv la dezastre și schimbările climatice, și siguranța sistemului, în special în ceea ce privește infrastructurile critice europene astfel cum sunt definite în Directiva 2008/114/CE;
    - (b) congestiunea rețelei de gaze.
  8. În ceea ce privește rețelele inteligente, analiza cost-beneficiu ține seama cel puțin de indicatorii definiți în anexa IV.
  9. Metoda detaliată utilizată pentru luarea în considerare a indicatorilor prevăzuți la punctele 6-8 se elaborează după consultarea oficială a statelor membre și a organizațiilor care reprezintă toate părțile interesate relevante.
  10. Metodologia definește analiza care urmează să fie efectuată pe baza setului relevant de date de intrare, prin determinarea impactului cu și fără fiecare proiect. Domeniul de analiză pentru un proiect individual acoperă toate statele membre și țările terțe pe teritoriul cărora urmează să se construiască proiectul, toate statele membre limitrofe și toate celelalte state membre afectate în mod considerabil de proiect.
  11. Analiza identifică statele membre pe teritoriul cărora proiectul are un impact net pozitiv (beneficiarii) și cele pe teritoriul cărora proiectul are un impact net negativ (plătitorii). Fiecare analiză cost-beneficiu include analize de sensibilitate privind setul de date de intrare, data punerii în funcțiune a diferitelor proiecte în același domeniu de analiză și alți parametri relevanți.
  12. Operatorii de transport și de sistem, de depozitare, cei de terminale de gaze naturale comprimate și lichefiate, precum și operatorii de sisteme de distribuție fac schimb de informații necesare pentru elaborarea metodologiei, inclusiv informații referitoare la modelarea rețelei relevante și a pieței. Operatorii de transport și de sistem sau operatorii de sisteme de distribuție care colectează informații în numele altor operatori de transport și de sistem sau operatori de sisteme de distribuție transmit operatorilor participanți rezultatele referitoare la datele colectate.
  13. Pentru modelul comun de piață și de rețea pentru energie electrică și gaze prevăzut la articolul 11 alineatul (8), setul de date de intrare menționat la punctul 1 acoperă anii $n + 10$, $n + 20$ și $n + 30$, iar modelul permite o evaluare completă a efectelor în plan economic, social și asupra mediului, incluzând în principal costurile externe, cum ar fi cele legate de gazele cu efect de seră și emisiile de poluanți atmosferici convenționali sau de siguranța în aprovizionare.
-

ANEXA VI

LINII DIRECTOARE PRIVIND TRANSPARENȚA ȘI PARTICIPAREA PUBLICULUI

1. Manualul de proceduri menționat la articolul 9 alineatul (1) trebuie să specifice cel puțin:
  - (a) legislația relevantă pe care se bazează deciziile și avizele corespunzătoare diferitelor tipuri de proiecte relevante de interes comun, inclusiv legislația în domeniul mediului;
  - (b) deciziile și avizele relevante care trebuie obținute;
  - (c) numele și datele de contact ale autorității competente și ale altor autorități și părți interesate importante vizate;
  - (d) fluxul de lucru, cu evidențierea fiecărei etape a procesului, inclusiv un calendar orientativ și o trecere în revistă a procesului decizional;
  - (e) informații privind domeniul de aplicare, structura și nivelul de detaliere al documentelor care urmează să fie înaintate odată cu cererea de luare a deciziilor, inclusiv o listă de verificare;
  - (f) etapele și mijloacele prin care publicul larg poate participa la proces.
2. Programul detaliat menționat la articolul 10 alineatul (4) litera (b) precizează cel puțin următoarele:
  - (a) deciziile și avizele care trebuie obținute;
  - (b) autoritățile, părțile interesate și publicul care ar putea fi afectat;
  - (c) etapele individuale ale procedurii și durata acestora;
  - (d) etapele principale care trebuie urmate în vederea emiterii deciziei exhaustive și termenele aferente;
  - (e) resursele planificate de autorități și eventualele resurse suplimentare necesare.
3. Pentru a spori participarea publicului în procedura de autorizare și a asigura informarea și dialogul continue prealabile cu publicul, se aplică următoarele principii:
  - (a) părțile interesate afectate de un proiect de interes comun, inclusiv autoritățile naționale, regionale și locale relevante, proprietarii de terenuri și cetățenii care trăiesc în vecinătatea proiectului, publicul larg și asociațiile, organizațiile sau grupurile acestuia, trebuie informate în mod cuprinzător și consultate în etapele incipiente, când încă se mai poate ține seama de eventualele motive de îngrijorare, atunci când alternativele propuse de public pot fi luate în considerare și într-o manieră deschisă și transparentă. După caz, autoritatea competentă sprijină în mod activ activitățile întreprinse de inițiatorul proiectului;
  - (b) autoritățile competente se asigură că procedurile de consultare publică pentru proiectele de interes comun sunt, pe cât posibil, grupate împreună. Fiecare consultare publică acoperă toate subiectele relevante pentru o anumită etapă a procedurii, fiecare subiect de acest tip fiind abordat o singură dată pe parcursul consultării publice în cauză; cu toate acestea, o consultare publică poate avea loc în mai multe locații geografice. Subiectele abordate în cadrul unei consultări publice sunt indicate în mod clar în notificarea consultării publice respective;
  - (c) se admit comentarii și obiecții doar de la începutul consultării publice și până la expirarea termenului.
4. Conceptul privind participarea publicului trebuie să includă cel puțin informații referitoare la:
  - (a) părțile interesate abordate;
  - (b) măsurile avute în vedere, inclusiv locațiile și datele generice propuse pentru reuniunile dedicate;
  - (c) termenul;
  - (d) resursele umane alocate sarcinilor respective.

5. În contextul consultării publice care urmează să se desfășoare înainte de înaintarea dosarului de candidatură, părțile relevante trebuie cel puțin:
- (a) să publice o broșură informativă de cel mult 15 pagini în care să ofere, într-o manieră clară și succintă, o viziune de ansamblu asupra obiectivului și calendarului preliminar al proiectului, planul de dezvoltare a rețelei naționale, rutele alternative avute în vedere, efectele preconizate, inclusiv cele de natură transfrontalieră, și eventualele măsuri de atenuare a acestora, care se publică înainte de demararea consultării. Broșura informativă enumeră în plus adresele de internet ale platformei de transparență menționate la articolul 18 și manualul de proceduri menționat la punctul 1;
  - (b) să informeze toate părțile interesate afectate cu privire la proiect prin intermediul paginii web menționate la articolul 9 alineatul (7) și prin alte mijloace corespunzătoare de informare;
  - (c) să invite în scris toate părțile relevante afectate la reuniuni cu teme specifice, pe parcursul cărora să se discute motivele de îngrijorare.
6. Pagina web a proiectului trebuie să prezinte cel puțin următoarele informații:
- (a) broșura informativă menționată la punctul 5;
  - (b) un rezumat fără caracter tehnic, actualizat periodic, de cel mult 50 de pagini, care să reflecte stadiul actual al proiectului și, în cazul actualizărilor, să indice clar modificările aduse versiunilor anterioare;
  - (c) proiectul și planificarea consultării publice, indicându-se în mod clar datele și locurile unde se organizează consultările și audierile publice și subiectele relevante preconizate pentru reuniunile respective;
  - (d) detaliile de contact în vederea obținerii setului complet de documente înaintate;
  - (e) detaliile de contact în vederea transmiterii comentariilor și obiecțiilor pe parcursul consultărilor publice.
-

Declarația Comisiei Europene privind eligibilitatea proiectelor de interes comun în ceea ce privește asistența financiară din partea UE în contextul infrastructurilor energetice transeuropene [capitolul V din Regulamentul (UE) nr. 347/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾]

Comisia subliniază că, în opinia sa, este important ca sprijinul din surse UE și naționale să se extindă la subvenții pentru lucrări, pentru a se permite punerea în aplicare a proiectelor de interes comun care sporesc diversificarea surselor, a rutelor și a alternativelor de aprovizionare cu energie. Comisia își rezervă dreptul de a face propuneri în acest sens pe baza experienței dobândite prin monitorizarea punerii în aplicare a proiectelor de interes comun, în contextul raportului prevăzut la articolul 17 din Regulamentul privind liniile directe pentru infrastructurile energetice transeuropene.

⁽¹⁾ A se vedea pagina 39 din prezentul Jurnal Oficial.

Prețul abonamentelor în 2013
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 420 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	910 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	100 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO